En afkobling af de to systemer eller et nyt paradigme for menneskeheden?

Den 18. juni 2022 (EIRNS) – Dette var titlen på det første panel på den to-dages internationale konference i Schiller Instituttet: "Der kan ikke være nogen fred uden en konkursbehandling af det døende transatlantiske finanssystem". Ledende talere fra Rusland, Kina Indien, USA og Tyskland præsenterede et overbevisende overblik over den globale krise, som menneskeheden står over for i dag – af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche beskrevet som den værste krise i civilisationens historie – og det presserende behov for at et nyt paradigme forhandles og gennemføres gennem samarbejde mellem alle de førende nationer, herunder USA, Rusland, Kina og Indien.

Indledning: Dennis Speed var ordstyrer på det første panel, der begyndte med en opførelse af Schumanns Lied, baseret på Heinrich Heines digt Die Beiden Grenadiere, sunget af William Warfield, som skildrede militarismens lidelser. Han viste et klip fra en tale af Lyndon LaRouche fra 1996 om det britiske imperiums karakter, som kan besejres, når dets finansielle imperium går i opløsning – som det er tilfældet nu.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale: "Let's Win Mission Impossible or Find Another Planet!" bragte et eksempel på et højhastighedstog, der nærmer sig en klippe i højeste fart med en lokomotivfører ved roret, som er blevet vanvittig og ikke vil gøre noget for at stoppe toget. Det er virkeligheden i det nuværende stormløb mod krig med Rusland, som utvivlsomt vil føre til en atomkrig, der vil

sætte en stopper for den civilisation, som vi kender den, eller ligefrem udslette menneskeheden. Dette startede ikke med den russiske militære operation i Ukraine, men med Vestens politik fra tiden efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, den tabte mulighed for at få et fredsregime for menneskeheden. I stedet, sagde hun, blev Rusland pålagt "chokterapi", efterfulgt af NATO-udvidelse, atommissiler placeret ved landets grænse, hvilket førte til USA's voldelige kup mod den ukrainske regering i 2014, som bragte nazistiske grupper ind, der havde været essensen af vestlige efterretningstjenester siden Anden Verdenskrig, og USA's/Storbritanniens bevæbning af regimet til at føre krig mod sine egne borgere, der nægtede at støtte kuppet. Nu, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, viser de massive sanktioner mod Rusland og den igangværende "afkobling" fra Kina sig at være selvdestruktive, idet de falder sammen med det allerede kollapsende vestlige finanssystem og samtidig truer 1,7 milliarder mennesker med at sulte. Lyndon LaRouche advarede i 1971 om, at Nixons ødelæggelse af FDR's Bretton Woods-system ville føre til netop denne sammenbrudskrise og truslen om en global krig.

At overbevise USA og Europa om at gøre en ende på galskaben, tilføjede hun, og at forhandle med stormagterne for ikke blot at afslutte krigen, men også for at skabe et nyt Bretton Woods-system baseret på sikkerhed og udvikling for alle nationer, kan synes umuligt, men det er det ikke. Når eliten ikke formår at lede, må borgerne blive ledere, insisterede hun og erklærede, at i krisetider formes historien ikke kun af penge og magt, men også af idéer.

Andrey Kortunov, generaldirektør for Russian International Affairs Council (RIAC), talte derefter om "Alle nationers uadskillelige sikkerhed". De nuværende alvorlige økonomiske og militære aktioner mod Rusland er ikke en reaktion på krigen i Ukraine, sagde han, men har været under opbygning i årevis, idet han senest pegede på oprettelsen af AUKUS-

militærblokken, Quad, Bidens "Summit of Democracies" og den konstante udvidelse af militærstyrkerne omkring Rusland. Han sagde, at mange europæiske nationer, fra og med den ulovlige krig mod Irak i 2003, indledte et brud med USA's og Storbritanniens krigspolitik, og også med Obamas "Pivot to Asia", som blev betragtet som provokerende og unødvendig, ligesom Trumps handelskrig og teknologiske krig med Kina. Men nu har USA og Storbritannien tvunget Europa til at følge ordrer mod Rusland, til Europas økonomiske ulempe. Det kan ikke vare ved, argumenterede han, da dollarens kollaps som verdensvaluta fører til Vestens opløsning. De historiske forskelle mellem øst og vest og mellem nord og syd, som er blevet fremmet af den imperiale geopolitik, mister deres relative betydning, da den nye koalition af kræfter bag Kina og Rusland forener nationer fra alle dele af verden.

Wang Wen, administrerende dekan for Chongyang Institute for Financial Studies og vicedekan for Silk Road School ved Renmin University of China, talte om "Hvorfor Kinas opstigning er til gavn for verden". Han gennemgik Kinas mirakuløse vækst i løbet af de sidste 40 år, og påviste at den fandt sted uden krig eller alvorlige finanskriser, hvilket aldrig er sket andre steder i historien. Vesten ser det opstigende Kina som en trussel, sagde han, fordi de antager, at eftersom de vestlige nationer har gjort mange onde ting gennem deres historie som førende magter i verden, vil Kina gøre det samme. De overvejer ikke, at Kina tror på sit slogan om "win-win", i modsætning til Vestens brug af sanktioner og en stor kølle. Men Kinas fremgang er faktisk en "opgradering" i stormagternes historie. Han erklærede, at Kina er ansvarlig for 60 % af investeringerne i Afrika, og at Kina leverede omkring halvdelen af respiratorerne og maskerne til verden under pandemien. Han insisterede på, at Kina ikke vil tillade at Taiwan, som er en integreret del af Kina, bliver adskilt fra nationen,

sådan som USA i stigende grad fremmer, og at Kinas militære opbygning ikke bør overraske med de åbne trusler fra USA. Han konkluderede, at man bør have tillid til Kina.

Oberst Richard Black (pensioneret), tidligere kampveteran fra marinekorpset og leder af hærens strafferetlige krigsafdeling i Pentagon, talte om "The U.S. Is Leading the World to Nuclear War" (USA fører verden til atomkrig). Han erklærede, at "Ukraine har tabt krigen. Krigen er ikke slut, men Ukraine har tabt." Han bemærkede det ukrainske militærs forfærdelige tabstal og beregnede, at det pr. indbygger er 60 gange større end de amerikanske soldaters tabstal i Vietnam-krigen, hvilket gør det uholdbart. USA's sanktioner har ikke opfyldt deres erklærede hensigt om at ødelægge den russiske økonomi eller isolere landet, da Ruslands handel og samarbejde uden for Vesten er vokset dramatisk. Det vanvittige propagandaregime, der dæmoniserer Rusland, er nu ved at smuldre, påpegede han, mens de europæiske nationer har mistet enhver antydning af suverænitet, som det fremgår af den tvungne lukning af Nord Stream 2 og relaterede ordrer fra Washington og London, der forårsager økonomisk kollaps i hele Europa. Den åbne opbakning til brugen af atomvåben fra flere politiske ledere i Vesten er fuldstændig vanvittig, sagde han. Den nødvendige løsning består i, at Ukraine følger den østrigske model – neutralitet, alliancefrihed og ingen udenlandske tropper.

Sam Pitroda, en IT-innovatør og tidligere minister eller rådgiver for syv indiske premierministre, talte om "Indien og den nye verdensarkitektur, der er ved at opstå". Han sagde, at han talte som en "global borger" om menneskehedens fremtid, idet han satte det store potentiale, som IT, biovidenskab og ny energi har for at forandre verden, løfte millioner af mennesker ud af fattigdom og udvikle alle nationer, op imod den omstændighed, at "profit og magt, ikke mennesker og

planeten" regerer og fører til kaos. Han opfordrede til en ny økonomisk orden, mere decentraliseret, med lokale virksomheder og landbrug, med respekt for globaliseringen. Han blev født i 1942 under det britiske herredømme, og han henviste til "ghandiansk tænkning" og ikkevold og stillede de 2 billioner dollars i militærudgifter hvert år i modsætning til de få milliarder, der skulle til for at gøre en ende på sulten. Der er intet håb om at gøre en ende på den vold i hjemmet, der hærger i USA, så længe militærudgifterne og krigsførelsen udgør USA's politik.

Dr. Wolfgang Bittner, som er doktor i jura og en produktiv tysk forfatter, talte om "Konflikten mellem Vest og Øst – en orkestrering". Han hævdede, at Tyskland aldrig har fået tildelt ægte suverænitet efter Anden Verdenskrig, og at USA's politik har været at forhindre et samarbejde mellem Tyskland og Rusland for enhver pris. Tyskland er stadig et besat land med 11 store amerikanske militærbaser på sit territorium. Putin holdt en lidenskabelig tale på tysk i Forbundsdagen i 2001, hvor han opfordrede til et forenet Europa for fred og udvikling, men dette blev forhindret af USA's imperiale prætentioner, som har skabt uro i hele verden. Han spurgte, hvilke "vestlige værdier" der forsvares i Ukraine, hvor nazister åbenlyst er en del af militæret og regeringen, og hvor de fører en dødbringende krig mod deres eget folk. Han pegede på de amerikanske lederes hybris, og især på Obama, og hævdede, at USA har været imperialistisk indstillet siden Monroe-doktrinen fra 1823.

Denne påstand om USA's imperiale karakter blev udfordret af et spørgsmål fra et medlem af LaRouche-organisationen, som sagde, at det lød mere som det Britiske Imperium, men at det var det modsatte af det oprindelige "Amerikanske System" af bl.a. Alexander Hamilton, John Quincy Adams, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt. Det førte til en frugtbar diskussion i panelet om briternes rolle i tre

krige for at ødelægge det Amerikanske System, mens Rusland kom til Amerikas forsvar i dets revolution, i borgerkrigen for at forhindre britisk støtte til Konføderationen, mens USA og Sovjetunionen samarbejdede i Anden Verdenskrig for at besejre nazismen. Helga Zepp-LaRouche argumenterede for, at USA har opgivet det Amerikanske System, og at Kina ironisk nok i dag praktiserer det Amerikanske System med øremærket kredit, mens USA er bukket under for det britiske system med "frihandel".

Dr. Cliff Kiracofe, tidligere ledende medarbejder i det amerikanske senats udvalg for udenrigsanliggender og formand for Washington Institute for Peace and Development, talte om "Diplomacy and Cooperation in a Time of Crisis" (diplomati og samarbejde i krisetider). Han kritiserede, at USA fører Vesten tilbage til et "korstog" fra Den kolde Krig imod virkelighedens verden, der er ved at overgå til multipolaritet med Kinas fremmarch. Det gjaldt Obama, Trump og nu Biden, hvis "topmøde for demokratier" og sanktionsregime fremtvinger en opsplitning af verden, mens diplomatiets sammenbrud skaber kaos og fare for global krig. Vesten "hælder milliarder i en nynazistisk kloak" i Ukraine, sagde han, mens man skaber "helikopterpenge" og kredit med negativ rente for at redde bankerne og finansiere militæret, alt imens realøkonomien kollapser. Sanktionerne tvinger Rusland og Kina til at skabe et alternativt finansielt system, men han insisterede på, at "to konkurrerende systemer er ikke en løsning". Vi må nu planlægge et nyt internationalt system, der omfatter alle nationer og garanterer sikkerhed og udvikling, som Franklin Roosevelt gjorde det med Bretton Woods-konferencen i 1944, inden krigen sluttede. Roosevelt erkendte, at enhver fred krævede internationalisme og stormagternes rolle, som i FN. Militarismen må erstattes af internationalisme, og diplomatiet må genoprettes øjeblikkeligt, hvis denne forestående katastrofe skal undgås.

Diskussion: Nogle få højdepunkter fra den omfattende diskussionsperiode: Fru LaRouche imødekom de ” kraftfulde taler” ved at opfordre alle deltagere i denne konference til at deltage i formuleringen af et nyt initiativ, der genopliver en tidligere mobilisering fra Schiller Instituttet, som samlede tusindvis af tilhængere for 15 år siden, og som opfordrer til en ny Bretton Woods-konference, der skal sponsoreres af FN.

Sam Pitroda var bekymret over, at de politiske ledere “ikke lytter”, at talrige grupper slår alarm, men at de ikke bliver hørt. Et medlem af LaRouche-organisationen blandt tilhørerne svarede, at i et sådant øjeblik med en eksistentiel krise vil en enkelt stemme, der fortæller sandheden, have større indflydelse på borgerne end løgnene fra de fejlslagne ledere.

Andrey Kortunov svarede på et spørgsmål om den farlige fødevarekrise ved at forklare, at fødevarekrisen begyndte længe før krigen i Ukraine. Han sagde, at der er behov for sanktionsfritagelser for at frigøre russiske og ukrainske fødevarer og gødning, men det vil ikke være nok, og han opfordrede til en “grøn revolution 2.0”, som den i 1960’erne, på globalt plan for at udvide fødevareproduktionen voldsomt.

Cliff Kiracofe bemærkede, at forbindelserne mellem USA og Tyskland var ekstremt tætte i det 19. århundrede, da Bismarck indførte det Amerikanske System fra Friedrich List, en tilhænger af Hamilton. Amerikanske elever studerede i stort antal på de fremragende tyske universiteter, især i Göttingen. Den senere fremkomst af den nietzscheanske nihilisme bragte militarismen ikke kun til Tyskland, men også til USA, som det ses i de neokonservatives militarisme i dag.

Vend kursen væk fra katastrofen

Den 13. juni 2022 (EIRNS) — Den aktuelle kamp er fortsat åbenlys: Overvind den konstruerede, militariserede splittelse mellem Vesten på den ene side og Kina, Rusland og det globale syd på den anden side. At gå efter en fuldstændig afkobling af de to sider kan ikke fungere, og det indebærer fare for en verdenskrig. Vi har brug for et nyt paradigme, hvor nationerne arbejder sammen om at løse nutidens fælles problemer med fødevarer, energi og pandemier og sammen opbygger infrastruktur og skaber videnskabelige gennembrud.

Schiller Instituttet har i dag offentliggjort flere detaljer om rækkefølgen af drøftelserne og nogle af deltagerne i weekendens to-dages internationale konference, som afspejler den igangværende, større dialog, der er i gang. Vi stræber efter en kritisk masse af aktivering på verdensplan for at vende kursen fra katastrofen. Konferencens titel er "Der kan ikke være nogen fred uden en konkursbehandling af det døende transatlantiske finanssystem".

Faren er ekstrem. Det seneste udslag er opfordringen til at forsyne Ukraine med atomvåben. Det europæiske parlamentsmedlem fra Polen, Radoslaw Sikorski, tidligere polsk udenrigsminister, foreslog dette den 11. juni. Han udtalte til det italienske dagblad L'Espresso: "Vi i Vesten har ret til at give Ukraine atomsprænghoveder, så det kan beskytte sin uafhængighed…."

Det er bemærkelsesværdigt, at Sikorski er ægtemand til Anne

Applebaum, en central funktionær i Global NATO's infowars-afdeling, herunder det der engang blev kaldt den britiske regerings medieprojekt, Integrity Initiative. Hun er medlem af bestyrelsen for National Endowment of Democracy. Disse mennesker er umoralske galninge….

Det er en finte at skyde skylden på hvem som helst og hvad som helst, bortset fra det døende kasino-finanssystem, der har bragt verden til sammenbruddets rand, og som må erstattes.

Sandheden om de økonomiske og strategiske kriser vil være på dagsordenen på Schiller Instituttets konference i denne weekend sammen med spørgsmålene om kultur og videnskab til at løse problemerne og til at sætte en ny kurs for en sikker fremtid for menneskeheden.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, erklærede i dag, at deltagelsen i den kommende konference er en uafhængighedserklæring fra fortidens fortabte, dødsdømte politik for civilisationens afslutning.

Deltag i mobiliseringen. https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference20220618_19

Ungdommens rolle i skabelsen af en ny international økonomisk

arkitektur, International Ungdomskonference med Helga Zepp-LaRouche

Den 7. maj 2022 (EIRNS) — Helga Zepp-LaRouche var i dag vært for en konference for unge fra mindst 23 nationer med temaet: "Ungdommens rolle i skabelsen af en ny international økonomisk arkitektur". Zepp-LaRouche præsenterede et barsk billede af den nuværende krise med omfattende hungersnød, økonomisk sammenbrud og den tiltagende fare for atomkrig, og hun fremførte, at dette måske er det øjeblik med den største fare for menneskeheden i hele historien, og at verdens ungdom må stå sammen for at skabe den fremtid de ønsker, ellers er der måske slet ingen fremtid.

Hun påpegede, at den falske opdeling af verden i "demokratier vs. autokratier" dækker over, at den virkelige opdeling er mellem de tidligere kolonimagter over for deres tidligere kolonier, der pålægger udviklingslandene krige med regimeskift, nedskæringer og sult, samtidig med at de åbent og pralende erklærer deres hensigt om at ødelægge Rusland og Kina for at forhindre "Bælte & Vej"-tilgangen til at befri det globale syd fra fattigdom gennem udvikling af infrastruktur og moderne landbrugsindustrielle stater.

De over 100 unge fra alle kontinenter diskuterede med begejstring det nødvendige samarbejde og den optimisme, der er nødvendig for at imødegå denne eksistentielle udfordring. Spørgsmål om polariseringen af befolkningerne rundt om i verden på grund af religion, etnicitet, politiske ideologier m.m. blev besvaret af Zepp-LaRouche med det universelle princip om "Modsætningernes Sammenfald"

af Nikolaus af Cusa, der søger at finde de højere principper, som vedrører menneskehedens fælles mål.

Der var 23 lande repræsenteret: Yemen, Sydafrika, Uganda, Zimbabwe, Tanzania, Nigeria, Ghana, Haiti, Venezuela, Mexico, Brasilien, Peru, Colombia, Spanien, Tyskland, Italien, Danmark, Frankrig, Storbritannien, Pakistan, Canada, USA og Australien. Konferencen vakte stor begejstring hos alle deltagerne over, at denne mobilisering var både afgørende og potentielt effektiv til at ændre historiens gang på et tidspunkt, hvor historien er under omvæltning.

Zepp-LaRouche annoncerede en ny international konference i Schiller Instituttet, der skal finde sted inden for få uger i samarbejde med andre institutioner i Asien med mere.

Hovedtalen til ungdomsmøde, lørdag den 7. maj 2022

Helga Zepp-LaRouche: Velkommen. Jeg vil gerne byde jer velkommen, hvor end I måtte være. Det er en sand glæde at have unge mennesker samlet, for situationen i verden er helt forfærdelig, og mange mennesker er bekymrede, for hvad det hele skal føre til? Er der en vej ud? Er der håb for fremtiden?

Jeg vil gerne påpege, at vi faktisk befinder os i et utroligt farligt øjeblik. Men der er også håb. Men det bliver ikke den historiske materialisme eller den dialektiske materialisme eller nogle objektive historielove, der vil være afgørende. Jeg tror, at 90 % eller deromkring af hvad der vil ske, vil afhænge af, om der er nok modige mennesker, som yder deres individuelle indsats for at gøre en forskel.

Så formålet med denne opfordring er at iværksætte et internationalt netværk, et partnerskab, især blandt unge mennesker, for at kæmpe for fred, for at kæmpe imod krigen, men det kan kun lade sig gøre, hvis vi skaber en bedre verden og en fredsorden, som gør det muligt for hver enkelt

nation på denne planet ikke blot at overleve, men også at blomstre. Det er kun muligt, hvis vi overvinder idéen om geopolitik.

Geopolitik er den idé, at der altid vil være en blok af nationer eller en nation, som vil definere eller er nødt til at definere sine interesser over for en anden blok af nationer, og at der altid vil være en dødbringende kontrovers, hvor enten den ene eller den anden vinder, og det hele vil være et nulsumsspil. Det er netop hvad der må og kan overvindes.

Det vi skal gøre er at etablere en international orden, hvor det princip, som denne orden grundlæggende er baseret på, er tanken om, at hver nation har ret til, og mulighed for, at udvikle alle deres borgeres potentialer. Vi befinder os i en situation, hvor vi har brug for en systemisk ændring: En fuldstændig fornyelse af systemet. Grunden til, at jeg nævner dette, er, at situationen er meget presserende.

Flere og flere analytikere og eksperter er enige om, at faren for Tredje Verdenskrig er akut, at situationen er farligere end på højdepunktet af Den kolde Krig, og for dem af jer, der har studeret historien en smule, var det Cuba-krisen, hvor Sovjetunionen havde placeret atommissiler på Cuba. Det var virkelig et spørgsmål om minutter og timer, hvordan dette ville blive afgjort, og vi var meget tæt på den tredje verdenskrig. Men denne gang er det meget farligere end det: Det er der adskillige personers ekspertudtalelser om.

Så vi er et hårsbred fra den menneskelige civilisations udslettelse. I modsætning til andre perioder, hvor vi var i en sådan fare, som i begyndelsen af 1980'erne, da der var den såkaldte mellemdistance-missilkrise i Europa, mellem SS-20 og Pershing 20, var der hundredtusinder af mennesker på gaden, der advarede om Tredje Verdenskrig, mens den

såkaldte fredsbevægelse i dag, hvis den findes, er meget lille, og for det meste vildledt, da de alle siger, at det er Putins onde gerninger, der er ansvarlige for situationen, og det vil jeg komme ind på om lidt.

Jeg går ud fra, at de fleste af jer i denne samtale er unge; det betyder, at I sandsynligvis er et sted mellem 20 og 35 år gamle, og under normale forhold ville I have omkring 50-75 år foran jer. Under alle omstændigheder, med eller uden krigsfaren, er det meget vigtigt, at I udvikler et perspektiv for, hvilken slags verden I ønsker at leve i: Det bør I tænke over, for ellers vil andre bestemme det for jer. Eller mere præcist, i dette tilfælde skal I være sikker på, at der findes en verden, hvor I vil kunne leve. Hvis den nuværende politik fortsættes, kan denne verden nemlig ende meget pludseligt om få minutter, om få dage, uger eller måneder, og krigen i Ukraine er naturligvis et brændpunkt.

Men hele denne krise handler ikke om Ukraine. Den handler om, hvilken slags verdensorden der skal eksistere: Skal det være en unipolær verden, domineret af en eller to nationer? Skal det være en "regelbaseret orden", hvor en lille klub af nationer udstikker reglerne? Eller skal den være multipolær, og skal den være baseret på folkeretten, som den er udtrykt i FN-pagten?

Der er folk, som Tysklands nuværende udenrigsminister Annalena Baerbock, der siger, at vi skal sende flere tunge våben til Ukraine, selv om der er risiko for atomkrig. Vi kan ikke udelukke noget som helst.

Lad os nu se på, hvad risikoen egentlig indebærer. I januar i år var der en militærøvelse, som blev kaldt "Global Lightning", som var forestillingen om, at man har en langvarig hybridkrig mellem konventionelle styrker og atomstyrker. Det er jo latterligt. Tanken om at have dage og måske endda uger med krig, hvor man kaster et par

atombomber, så går man over til rumkrig, cyberkrig og så kommer man tilbage til konventionel krig – det er fuldstændig vanvittigt, og det vil ikke finde sted.

Der er nu tiltagende diskussion, hvor folk lystigt udtaler, "Nytten af små atomvåben er meget god, for hvis den ene eller den anden side taber i en konventionel krig, vil de svare igen med taktiske atomvåben". Men der er nogle få virkelige eksperter i atomvåben, som Ted Postol, en tidligere MIT-professor, der har det synspunkt, som nu også udtrykkes i en interessant video, for et par dage siden, af oberst Powells tidligere kabinetschef, oberst Lawrence Wilkerson (pensioneret), og alle disse mennesker tilkendegiver, at sådan noget som en "begrænset atomkrig" ikke eksisterer, men at når man først bruger et enkelt atomvåben, så er det slut med det hele: Hele verdens arsenal vil blive affyret. I bør vide, og ved sikkert også, at det er et meget stort antal. USA har 5.428 atommissiler; Rusland har 5.977; Kina har mindre, 350; Frankrig, 290; Storbritannien, 225; Pakistan, 165; Indien, 160; Israel, 90; Nordkorea, 20.

Hvis man affyrer alt dette, vil der ske følgende. Ifølge Ted Postol vil der blive skabt en brandmur omkring hvert eneste af disse missiler, hvis temperatur vil svare til Solens centrum, hvilket vil forvandle alt til mindre end aske. Der vil være fem gange så varmt som Solens centrum: 100 millioner grader Kelvin. Effekten af detonationen i en eksplosion i byerne, siger han, overgår fantasiens kraft, alt hvad selv han kan forestille sig. Han vælger de ord til at beskrive det, til at advare om konsekvenserne: Et enkelt atomvåben af denne type ville sætte en automatisk reaktion i gang. Hvis et enkelt atomvåben f.eks. rammer en by, vil det ødelægge et område med en radius på 5-8 km, hvilket svarer til ca. 200 km2. Lad os antage, at hvis kun 20 % af de amerikanske ICBM'er bruges til at ødelægge de russiske landbaserede ICBM'er, så har man stadig 80 % til andre mål

i Rusland, Kina, Europa – og omvendt naturligvis russiske ICBM'er mod amerikanske og øvrige mål.

Folk i Afrika og Latinamerika skal ikke tro, at det ikke vil påvirke dem, fordi de umiddelbare mål ikke er i deres områder, for der vil være nukleart nedfald. Ifølge Postol vil følgende ske: Fordi det russiske luftforsvarssystem er mindre sofistikeret end USA's og NATO's, har Ruslands militære ledelse indført en automatiseret reaktionsmekanisme, så hvis den russiske ledelse bliver dræbt i et overraskende førsteangreb med atomvåben fra Vestens side, har de indført noget, der kaldes en "dommedagsmaskine", som er en automatisk affyring af praktisk talt hele det arsenal, de har. Det har gjort situationen endnu mere farlig.

Selv en fejlvurdering af situationen eller et uheld kan udløse en atomkrig, og der er mange mennesker, som f.eks. International Physicians for the Prevention of Nuclear War (Internationale Læger til Forebyggelse af Atomkrig), der har advaret imod dette. Hvis denne hændelse skulle ske, ville man få en atomvinter, og chancen for, at alt liv på jorden ville dø, er meget sandsynlig.

Vi sidder altså på en krudttønde. For et år siden, den 20. februar 2021, gav chefen for USA's strategiske kommando (Stratcom) Adm. Charles Richard, Pentagon besked om, at ændre sandsynligheden for atomkrig fra "ikke sandsynlig" til "meget sandsynlig". Daniel Ellsberg, som er den berømte whistleblower, der offentliggjorde Pentagon Papers, udtaler, at det ikke kun er Ukraine, men at dette også kunne udløses, hvis det kommer til en konventionel krig om Taiwan, i tilfælde af at Taiwan bliver presset til at tro, at de kan erklære uafhængighed, og det ville komme til en krig mellem USA og Kina, som USA ville tabe (af en række årsager), så ville det komme til brug af atomvåben. Ellsberg bad whistleblowers træde frem og fortælle, hvad der faktisk er den interne debat i militæret om brugen af

atomvåben.

Tro mig, jeg ønsker ikke at skræmme jer. Nogle vil måske hævde, at yngre mennesker ikke er interesserede i strategiske spørgsmål; det er ikke ligefrem sådan, man får folk mobiliseret, hvis man ønsker at give unge mennesker et perspektiv. Men jeg ville ikke være ærlig, for det skræmmende er ikke kun, at vi sandsynligvis befinder os på det farligste punkt, der nogensinde har eksisteret i menneskehedens historie, men det, der skræmmer mig endnu mere, er, at langt størstedelen af verdens befolkning enten ikke ved det, eller også er de ligeglade. Jeg tror, at hvis de virkelig vidste det, ville de bekymre sig, men medierne fortæller dem ikke sandheden.

Jeg tror, at det er det, der er udgangspunktet: Kun hvis man gør det klart for sig selv, at atomkrig mellem de to største atommagter, USA og Rusland, betyder udslettelse af menneskeheden, og derefter mobiliserer for, at krigen skal stoppe, og kæmper for et alternativ, som skal starte med tanken om, at krigen skal stoppe; diplomati og forhandlinger skal straks starte for at finde en løsning, der er acceptabel for alle parter.

Den vestlige fortælling lige nu, er, at Putin er aggressoren. De bruger ord, som er utrolige. De siger: "Putin er en krigsforbryder" osv. Fortællingen – i krigstider siger folk, at sandheden er det første offer, men fortællingen er sådan, at hvis man bare nævner, i det mindste i Tyskland eller USA, at krigen ikke startede den 24. februar (som er den dag, hvor Rusland rykkede ind i Ukraine), så bliver man allerede kaldt "Putin-agent", "et instrument for russisk propaganda" osv. Men der er naturligvis en forhistorie, og jeg vil ikke komme ind på den i detaljer, men jeg vil gerne henvise til den for dem af jer, der faktisk ønsker at forstå, hvad der skete.

Bare for at nævne den meget kort: Det hele startede i

forbindelse med den tyske genforening, da Berlinmuren faldt, og den amerikanske udenrigsminister James Baker III lovede Gorbatjov, at NATO ikke ville flytte sig en tomme mod øst. Nu benægtes det, at han sagde dette, og i dag siger de, at det aldrig blev lovet. Men der findes historiske dokumenter, faktiske dokumenter og øjenvidner, som absolut bekræfter, at situationen var sådan, at det blev gjort klart, at NATO ikke ville bevæge sig mod øst. Da Warszawapagten blev opløst og Sovjetunionen gik i opløsning, mistede NATO i virkeligheden sin eksistensberettigelse, fordi Rusland ikke udgjorde nogen trussel. Allerede i Gorbatjovs tid, i de sidste år, var der ingen, der troede, at Sovjetunionen ville udgøre en trussel. Men på det tidspunkt besluttede visse kræfter, de neokonservative og briterne, at bruge Sovjetunionens sammenbrud til at skabe en unipolær verden, og hele 1990'erne var præget af idéen om, at reducere Rusland til et råstofproducerende tredjeverdensland. Til dette formål anvendte de den neoliberale politik med "chokterapi"-økonomi, som reducerede den russiske økonomi med 30 % i perioden 1991-1994. Den russiske økonom Sergei Glazjev har skrevet en bog om det, som man kan læse, hvis man ønsker at studere det. Den hedder "Folkedrab": Rusland og den nye verdensorden.

Bill Clinton forsvarede for nylig, at han tog initiativ til, eller at han gik med til, NATO's udvidelse mod øst i 1990'erne. Det, der fulgte, var en hel række regimeskift, en farverevolution; Tony Blair, den tidligere premierminister i Storbritannien, erklærede i 1999 afslutningen på den westfalske orden fra Den Westfalske Fred i 1648, ideen om, at suverænitet er en hovedværdi, og den blev erstattet af den såkaldte "ansvar for at beskytte" og humanitære krige. Det førte til krigen i Afghanistan i 2001 efter den 11. september 2001, krig baseret på løgne som i 2003 i Irak, hvor Saddam Hussein angiveligt havde

masseødelæggelsesvåben, hvilket var en åbenlys løgn fra Tony Blairs side, mordet på Qaddafi i 2011 og forsøget på at vælte Assad i Syrien. Efter farverevolutionen i 2004 i Ukraine kom Maidan-kuppet i Ukraine i 2014, som uden tvivl blev udført med hjælp fra nazistiske netværk, men det blev styret af Vesten. Victoria Nuland pralede med, at Udenrigsministeriet brugte 5 milliarder dollars på denne indsats!

Derefter havde man otte års kampe fra den ukrainske hærs side mod den russiske befolkning i Donbass, som aldrig blev omtalt i Vestens medier. Under alle omstændigheder er slutresultatet af dette, at "ikke en tomme mod øst" for NATO i virkeligheden var 1.000 km mod øst, og Rusland følte sig mere og mere omringet. I modsætning til, hvad der bliver sagt nu, var der mange krænkelser, hvor NATO-fly fløj inden for 24 km fra den russiske grænse og endda øvede atomkrig.

I december 2021, så sent som sidste år, bad Putin den 15. december om sikkerhedsgarantier fra NATO og USA om, at Ukraine ikke ville blive medlem af NATO, for hvis Ukraine bliver en del af NATO, så er varslingstiden fra den ukrainsk-russiske grænse til Moskva kun 3-5 minutter, hvilket gør det praktisk talt uforsvarligt. NATO og USA gav aldrig Putin et svar, og den schweiziske militæranalytiker Jacques Baud påpegede blandt mange andre, at krigen ikke startede den 24. februar, men den 17. februar, fordi der var en optrapning af angrebene fra den ukrainske hær, som var opstillet ved grænsen til Donbass, og var tegn på en 30 gange øget militærindsats fra ukrainerne mod Donbass-regionen. Så det var der, Putin besluttede at indlede krigen, den såkaldte "begrænsede militære operation".

Nu skal vi gøre os klart, og det er holdningen hos alle, der arbejder med Schiller Instituttet, at krig ikke kan være en metode til konfliktløsning i en tid med atomvåben; og jeg siger ikke, at denne krig skulle have fundet sted,

men man er nødt til at forstå årsagerne til, at den fandt sted.

En pensioneret tysk general ved navn Harald Kujat, som havde været formand for NATO's militærkomité i 2002-2005, har netop givet et interview til et tysk tidsskrift, hvori han sagde, at hovedvægten ikke længere ligger på at beskytte og bistå Ukraine i dets forsvarskamp mod et russisk angreb, hvilket er i strid med folkeretten, men på at svække Rusland som strategisk rival på lang sigt. Han tilføjede, at den amerikanske forsvarsminister, general Austin, netop har været i Kiev, hvor han udtrykkeligt fastslog, at USA ønsker at se Rusland svækket i en sådan grad, at det ikke længere kan gøre det, som det gjorde mod Ukraine. Kujat siger: "Denne strategiske nytænkning, hvis den overhovedet er en sådan, gør en forhandlingsløsning endnu mere presserende." Jeg finder det yderst interessant, at han siger, "hvis det overhovedet er sådan", nemlig en ændring af strategien.

Men det var det ikke. For i 2019 sponsorerede den amerikanske hær et studie hos Rand Corp. på 345 sider, som var hemmeligstemplet al den tid, men et resumé blev offentliggjort i april, som beskrev projektet, hvordan man besejrer Rusland ved at skabe større udfordringer end landet kan magte, og det er det nøjagtige manuskript for det, der skete i de seneste år og særligt de sidste tre år. Hvordan man får Rusland til at blive overbebyrdet militært og økonomisk, hvilket får regimet til at miste international prestige, og lægge så meget pres på det økonomiske system gennem sanktioner og skrotning af olie- og gasrørledninger, for at ødelægge Nord Stream 2, den berømte kamp omkring den rørledning, der går under Østersøen fra Rusland til Tyskland; at begrænse de olie- og gasindtægter, der kommer ind i Rusland, ved nu at presse europæerne til at erklære en embargo mod Rusland og samtidig sige, at det ukrainske militær allerede er ved at

forbløde Rusland i Donbass-regionen, og at vi derfor må skaffe mere amerikansk udstyr; vi må afbryde alle Ruslands forbindelser med Europa. Den berømte amerikanske strateg George Freeman havde i en berømt tale i 2015 i Chicago sagt, at USA's vigtigste strategiske mål er at bryde forholdet mellem Rusland og Tyskland, fordi russiske råstoffer og arbejdskraft og tysk kapital og videnskabelig viden tilsammen er det eneste, der kan true USA. Så det er det strategiske mål at bryde dette forhold. Det er det, der er sket lige nu.

Ideen er at sende mere dødbringende hjælp til Ukraine, øge sanktionerne, øge den russiske hjerneflugt, ifølge Rand-undersøgelsen, stadig have et regimeskifte i Hviderusland, en farverevolution – I husker, at dette skete efter valget i august 2020 – udnytte spændingerne i Sydkaukasus og Centralasien – I husker urolighederne i januar i Kasakhstan, som blev nedkæmpet på grund af Ruslands resolutte indsats; øge NATO-øvelserne i Europa, alle disse enorme manøvrer, som fandt sted i de foregående mange år; trække sig ud af INF-traktaten, hvilket skete i 2019. Husk ligeledes, hvor mange politikere der i den seneste tid har sagt, at målet er at nedbryde den russiske økonomi, knuse Putin, knuse det russiske system – dette blev sagt af den franske finansminister Le Maire og af embedsmænd fra Det Hvide Hus. Alt dette fremgik af Rand Corp-undersøgelsen, og det var det, der udspillede sig i virkeligheden.

Tror I, at russerne ikke kendte til Rand-undersøgelsen? At de ikke har fulgt alle disse tiltag, der er rettet mod dem?

Såvel Rusland som Kina har for længe siden offentligt tilkendegivet, at de betragter sanktioner som en form for krigsførelse, eller farverevolution som en form for krig. Det er årsagen til, at Kina og mange lande i det globale syd ikke tilslutter sig Vestens fordømmelse af Rusland. Kina ved præcis, at hovedårsagen til angrebet på Rusland er at fjerne en flanke, før man går efter Kina.

Den russiske økonom Glazjev har lavet en analyse, som er meget konkret. Jeg citerer: “At nedslide de russiske væbnede styrker i en krig med militante soldater fra Ukraines væbnede styrker, der er veluddannede og kontrolleres direkte af Pentagon, som er sammensat efter det nazistiske udsyn; officerer udpeget af den amerikanske og britiske efterretningstjeneste; at gøre Ukraines befolkning til zombier, der er inficeret af russofobi; parallelt hermed at vende verdenssamfundet mod Rusland og rejse anklager om krigsforbrydelser og folkedrab mod dets ledelse; på dette grundlag at konfiskere Ruslands udenlandske valuta som aktiver og indføre totale sanktioner mod landet, hvilket forårsager den størst mulige skade. Denne fase er faktisk afsluttet.” Sådan bliver han ved, og jeg ønsker ikke at citere. Vi kan give jer de nøjagtige artikler, hvor han beskriver alt dette.

Glazjev er også meget afklaret med, at det ikke vil fungere, fordi forskellen mellem de to systemer er, at det russisk-kinesiske system har til formål at forbedre det fælles bedste, mens det vestlige system i øjeblikket i virkeligheden har til formål at beskytte en lille elites privilegier.

Som I ved, blev Ruslands aktiver på 300 mia. dollars for nylig konfiskeret, og EU har nu iværksat den sjette sanktionsrunde. Alle disse anti-russiske sanktioner styrkede ikke, men underminerede tværtimod, USA’s og EU’s globale dominans, fordi resten af verden begyndte at behandle disse to med mistillid og ængstelse. De fremskyndede faktisk overgangen til en ny økonomisk verdensorden og forskydningen af verdensøkonomiens centrum til Sydøstasien.

I et nyligt offentliggjort strategisk dokument fra USA, kaldet National Defense Strategy 2022, nævner de Kina som den største modstander og trussel mod USA. Hvad er situationen? De fleste mennesker ved, at Kina i de sidste

40 år har skabt det mest omfattende økonomiske mirakel: De har løftet 850 millioner af deres egen befolkning ud af fattigdom, og de har været i stand til inden udgangen af 2021 at gøre en ende på den ekstreme fattigdom i Kina. I de sidste ni år har de udviklet den Nye Silkevej, Bælte- og Vej-Initiativet, som er påbegyndt at omdanne mange udviklingslande fra underudvikling og fattigdom. Derfor har vi i den nuværende situation netop nu en strategisk omlægning uden fortilfælde: Vi har et strategisk partnerskab mellem Rusland og Kina, som nu også deles af Indien, som nægter at blive trukket ind i en anti-Rusland-alliance og en anti-Kina-alliance med Quad-landene, Sydafrika, som klart har nægtet at fordømme Rusland, og Nigeria ligeledes. Indonesien nægter at undlade at invitere Putin til det kommende G20-topmøde i november på Bali. Brasilien, selv med sin nuværende regering under præsident Jair Bolsonaro, angriber ikke Rusland, og hvis Lula da Silva vinder det næste valg, hvilket er meget sandsynligt, vil BRICS igen komme til at fungere. ASEAN-landene er ikke enige i fordømmelsen mod Rusland. Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) naturligvis ikke. Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Regional sammenslutning af økonomisk partnerskab (RECEP), som omfatter 2,2 milliarder mennesker, de nægter alle at blive trukket ind i en geopolitisk konfrontation mellem USA og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side.

Samtlige af disse lande holder fast ved idéen om alliancefrihed, og det tror jeg er nøglen til fred lige nu. Fordi principperne for den alliancefri bevægelse, som var principperne i FN-pagten, Bandung-konferencen, de fem principper for fredelig sameksistens, som er suverænitet, ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender, accept af det andet samfundssystem. Disse principper, som blev udviklet af Mahatma Gandhi, den indiske premierminister Jawaharlal Nehru og Josip Broz Tito, den

daværende præsident for Jugoslavien, blev udfærdiget af Tito og Nehru i en fælles erklæring den 22. december 1954, og de sagde: "Politikken om ikke at alliere sig med blokke … repræsenterer ikke 'neutralitet' eller 'neutralisme'; den repræsenterer heller ikke passivitet, som det sommetider hævdes. Den repræsenterer den positive, aktive og konstruktive politik, der som sit mål har kollektiv fred som grundlag for kollektiv sikkerhed."

I dag er kløften ikke mellem demokratier og autokratier, som de vestlige medier fremfører, men den er meget klart mellem de tidligere og nuværende kolonimagter og de tidligere koloniserede lande, det globale syd, som repræsenterer mere end 80 % af verdens befolkning, og disse mere end 80 % er blevet fuldstændig udelukket fra de politiske beslutninger. Gabriel Valdes, der var Chiles udenrigsminister i 1960'erne, har fortalt, at Kissinger sagde til ham i juni 1969: "Der kan ikke komme noget vigtigt fra Syd". Der er aldrig blevet skabt historie i syd. Historiens akse starter i Moskva, går til Bonn" – som var Tysklands hovedstad på det tidspunkt – "går over til Washington og derefter til Tokyo". Hvad der sker i Syd er uden betydning."

Jeg ved, at det er og har været holdningen hos det absolutte flertal af det etablerede samfund i USA og Europa. Jeg ved det fra min egen erfaring fra 50 års politisk arbejde.

Som en konsekvens af alt det, jeg lige har berørt, er der en absolut massiv reaktion på sanktionerne mod Rusland, sanktioner, som tidligere blev indført mod Venezuela, Iran, Irak, Afghanistan, Afghanistan, Yemen og Syrien, og resultatet er, at alle disse lande går sammen om at skabe et nyt finanssystem med Rusland, Kina og Indien som kerne.

Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, skrev allerede i juli 2000 et yderst vigtigt dokument, som jeg kun kan anbefale

enhver af jer at læse og studere, og hvis titel er: “Om en kurv bestående af råstoffer: Handel uden valuta”. (https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf) Hvis I studerer dette dokument, vil I opdage, at der er mange konceptuelle ligheder med det, der sker i dag mellem Rusland og Kina, især fordi jeg mener, at hans idéer er blevet formidlet af os i to årtier, og jeg mener, at det, der sker lige nu, viser alle kendetegn ved hans idéer.

Han advarede i 2000 om, at vi allerede dengang var på randen af en demografisk katastrofe, og den demografiske katastrofe har vi nu! FN har udsendt advarsler om, at 1,7 milliarder mennesker på grund af sanktionerne og pandemien er i fare for hungersnød og sult. Derfor er det mest nødvendige lige nu, at der dannes et globalt partnerskab mellem landene i det globale syd, Rusland og Kina, og at der straks indføres en Glass/Steagall-bankopdeling, som i udviklingslandene tager form af kapitalkontrol, og at den spekulative del af det finansielle system afskaffes. Der skal indføres et nyt system, hvor hvert land har en nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, som tilfældigvis var den første amerikanske finansminister i den unge amerikanske republik, hvilket er præcis, hvad Kina er ved at gøre – Kina er meget tættere på Det amerikanske System for økonomi, end folk er klar over. Som min mand sagde, sker det enten på en ordentlig og frivillig måde, eller også vil chokbølger af finansielt kaos fremtvinge en sådan reorganisering.

Hans advarsler i 2000 blev tydeligvis ignoreret, så det skete ikke på en velordnet måde, men nu er sanktionerne mod Rusland katalysator for ændringer i denne retning.

Nu henviser LaRouche i sine dokumenter til det, der er nødvendigt, nemlig en kreditpolitik, som blev brugt i de perioder, hvor økonomien i Europa og USA gik godt, egentlige vækstperioder. Det var i perioden mellem 1945 og

1965; det var dengang John F. Kennedy besluttede den økonomiske politik, Charles de Gaulle i Frankrig, eller Konrad Adenauer i Tyskland; det er i bund og grund det, som en berømt tysk økonom, Dr. Wilhelm Lautenbach, foreslog List-forbundet i 1931. Det var et forslag, som var helt i tråd med det, som Franklin D. Roosevelt gennemførte med New Deal i USA, nemlig at ethvert land har ret til at udstede kreditter med henblik på at sætte gang i økonomien, så længe disse kreditter udstedes efter meget klare kriterier for fysisk økonomi. De skal have til formål at øge arbejdsproduktiviteten og den industrielle kapacitet, og hvis dette sker, er kreditudstedelser ikke inflationsfremmende, fordi de skaber reel velstand. Man er absolut nødt til at indføre faste valutakurser og derefter udstede langsigtede kreditter med en rente på højst 1-2 %, og målet for at afgøre, om investeringerne er rigtige eller forkerte, er spørgsmålet om, hvorvidt en sådan investering vil føre til en stigning i den potentielle relative befolkningstæthed. For at bruge et andet udtryk, vil det føre til en stigning i antallet af mennesker, der kan forsørges af denne økonomi, eller fører det til en reduktion af befolkningstætheden?

Vi befinder os lige nu i en epokegørende forandring, måske større end nogensinde før i historien. Præsident Xi Jinping siger, at der er tale om ændringer, som kun sker én gang hvert hundrede år. Derfor er vi nødt til at have en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som omfatter alle verdens landes interesser. Ikke kun den eurasiske arkitektur, for hvis man lader USA stå udenfor, er faren for, at det vil udløse en krig, stadig meget stor. Jeg ved, at der er mange mennesker, der gerne vil sige: “Lad os bare gøre vores egne ting og slippe af med USA, og så klarer vi os alle sammen fint. Jeg tvivler dog på, at det vil fungere. Jeg mener, at vi i traditionen fra Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års krig i Europa, har

brug for en sikkerhedsarkitektur, som først og fremmest tager hensyn til udviklingslandenes interesser; der skal ske en forøgelse af levestandarden for hvert enkelt individ, både i Europa, USA, Rusland og Kina. Jeg mener, at det er afgørende for, om menneskeheden kan overleve. Det betyder, at vi har brug for et nyt paradigme i vores tænkning, nemlig idéen om, at hver nation har ret til at udvikle sit fulde potentiale. Hvert barn, alle børn, der fødes, uanset i hvilken nation i verden, har ret til at udvikle sit fulde potentiale, hvilket betyder, at det skal have en universel uddannelse.

Det er det, som denne opfordring handler om. Vi har brug for, at unge i verden tager initiativ til at starte en diskussion om dette, for vi har aldrig været på et vigtigere tidspunkt i historien, og farerne har aldrig været så store, men potentialet for at skabe en helt ny verden har aldrig været så tæt på: At gøre en ende på kolonialismen, at skabe en økonomi baseret på termonuklear fusion, hvilket ville betyde, at vi har energi og råstof sikkerhed for alle nationer, at vi kan få et internationalt samarbejde om udnyttelse af rummet, at menneskeheden bliver voksen, og at geopolitiske krige bliver et spørgsmål fra fortiden.

Vi befinder os i en sådan overgang, og det er det, vi bør diskutere.

“Dan et partnerskab mellem unge fra hele verden for at kæmpe for en bedre fremtid

Den 4. maj 2022 (EIRNS) — I løbet af et omfattende interview med forfatter og publicist Daniel Estulin https://vimeo.com/704208930/0bb85d2c8d svarede Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche i dag på et spørgsmål om emnet for Schiller Instituttets kommende internationale internet-dialog lørdag den 7. maj kl. 17 dansk tid om “Ungdommens rolle i skabelsen af en ny international økonomisk arkitektur”.

https://schillerinstitute.com/blog/2022/05/02/invitation-the-role-of-youth-in-creating-a-new-international-economic-architecture/

“I det væsentlige vil det være en fortsættelse af den sidste videokonference [den 9. april, “For en konference til etablering af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer”], fordi det vi har iværksat er idéen om, at man er nødt til at have en international sikkerhedsarkitektur, der omfatter alle nationers interesser. Derfor havde vi på den sidste konference talere fra Rusland, USA, Europa, Indien, Sydafrika og Latinamerika. Det er tanken om, at hvis vi som menneskehed ikke kan mødes og beslutte os for principper, der sikrer vores alles overlevelse, så er vi ikke bedre end nogle vilde dyr — selv om vilde dyr ikke er så onde, som den måde nogle mennesker nogle gange opfører sig på. Så det var en meget produktiv konference.

“Jeg har den idé, at man er nødt til at forme den internationale sikkerhedsarkitektur på grundlaget af fælles økonomisk udvikling, så det bliver en international

sikkerheds- og udviklingsarkitektur. For når man først har en aftale om udvikling for alle nationer – Afrika, Latinamerika, Asien, de fattigere dele af Europa og USA – så kan denne fælles interesse danne grundlag for en fælles sikkerhedsarkitektur.

“Så den næste videokonference henvender sig primært til unge mennesker. For hvis man sætter sig i et ungt menneskes sted, lad os sige i Tyskland, Frankrig, Italien, USA osv., ser fremtiden ikke særlig lys ud. Man har udsigt til 3. Verdenskrig, man har udsigt til en kollapsende økonomi, et kollapsende finanssystem, sult i verden, en pandemi, som endnu ikke er under kontrol.

“Denne konference har til hensigt at danne et partnerskab mellem unge fra hele verden for at kæmpe for en bedre fremtid, thi fremtiden tilhører de unge. De bliver ikke spurgt lige nu: Er det virkelig i deres interesse, at verden skal gå op i en atomar svampesky efterfulgt af en atomvinter? De unge skal have indflydelse på, hvordan deres fremtid skal se ud.

“Der er så spændende udviklinger i gang! Vi er f.eks. på tærsklen til at få fusionsenergi. Det er utroligt, for når vi først har kommerciel fusionsenergi, har vi energisikkerhed og råstofsikkerhed på planeten. Desuden vil rumrejser blive meget forbedret, fordi vi har en ny brændstofkilde til rumrejser. Og så er der hele idéen om samarbejde i rummet: opbygning af månelandsbyer og senere opbygning af en by på Mars.

“Alt dette er ting, som begejstrer unge mennesker. Det er der, hvor menneskeheden kan bevæge sig hen, forudsat at vi kommer ud af den nuværende krise. Så det er hvad denne konference vil tage fat på, og jeg tror, at vi vil have mange unge mennesker fra alle fem kontinenter til stede.”

“Alt er afhængigt af menneskehedens velfærd”

Ikke korrekturlæst

Den 17. april (EIRNS) — Mens vi bevæger os fremad efter resultaterne af Schiller Instituttets konference den 9. april, ser vi med rette også tilbage for at få yderligere næring, klarhed og mod til de kampe, der ligger umiddelbart foran os i disse meget urolige tider.

I et interview den 8. marts i Pakistans TV “World Tonight”-program udtalte Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche: “Jeg tror, at det mest presserende spørgsmål er, at der internationalt finder en debat sted, med så mange kræfter som muligt om et nyt paradigme; at indføre en verdensorden baseret på FN-pagten, som bygger på de fem principper for fredelig sameksistens, hele den alliancefrie bevægelse, der lå til grund for Bandung-konferencen — disse ideer må genoplives hurtigst muligt. Jeg tror, at det især er de uafhængige lande som Pakistan og Indien — og på det punkt tror jeg, at de er meget sammenlignelige lige nu — som kan tage stilling til, at systemet skal ændres, for det minder om før Første Verdenskrig: Hvis I fortsætter på denne måde, vil der ske en katastrofe. Er vi nødsaget til at gentage historien? Det tror jeg ikke.”

Nitten år tidligere, i maj 2003, var Lyndon og Helga LaRouche vendt tilbage til Indien for anden gang det år, for at deltage i en stor international konference, som Schiller Instituttet og “Center for Social Justice of India” var medarrangører af. I sin præsentation fremhævede Lyndon LaRouche temaet om den alliancefrie bevægelse og

Bandung:

“Vi skal opnå det, som vi kæmpede for i Colombo, Sri Lanka, i august 1976. Vi skal genoplive ånden fra Bandung som en del af en international bevægelse. Vi må genoplive fællesskabet om en retfærdig, ny økonomisk verdensorden – Nu!

“Hvordan kan dette realiseres? Vi har brug for storskala-projekter, infrastrukturprojekter. Vi har brug for langsigtede aftaler mellem nationerne om handel. Vi har brug for faste vekselkurser i valutaerne. Vi har brug for renter på langfristede lån, som ikke er for høje: 1-2% simpel rente. Vi har brug for 25-50-årige aftaler og traktatmæssige aftaler mellem nationer om handel og udvikling. Vi behøver et valutasystem med mange af de gunstige aspekter fra Bretton Woods-systemet fra den umiddelbare efterkrigstid. Men denne gang kan USA ikke bestemme over det, som USA gjorde dengang…. Vi skal have en alliance af nationer, som gør det. Vi må have en samordning af nationer til at overtage de internationale finansielle institutioner og reformere dem. Vi skal anvende regeringens magt til at sætte konkursramte systemer under konkursrekonstruktion. Vi må bruge regeringens magt og traktataftaler, til at skabe kredit- og kreditsystemer i stor skala, så disse potentialer kan realiseres.”

Hvad er så den såkaldte Bandung-ånd, som Lyndon og Helga LaRouche talte om? Det følgende er et uddrag af den indonesiske præsident Sukarnos tale til Bandung-konferencen, som blev holdt den 18. april 1955 – i dag for 67 år siden.

“Måske er det nu mere end på noget andet tidspunkt i verdenshistorien nødvendigt, at samfundet, regeringen og statsmandskabet er baseret på det højeste moralkodeks og den højeste etik. Og i politiske termer, hvad er egentlig denne højeste moralske kodeks? Det er at underordne alting

under menneskehedens velfærd. Men i dag står vi over for en situation, hvor menneskehedens velfærd ikke altid er det primære hensyn. Mange, der sidder på magtfulde positioner, tænker snarere på at kontrollere verden.

“Ja, vi lever i en verden af frygt. Menneskets liv i dag er gennemsyret og gjort bittert af frygt. Frygt for fremtiden, frygt for brintbomben, frygt for ideologier. Måske udgør denne frygt en større fare end selve faren, for det er frygten, der driver menneskene til at handle tåbeligt, tankeløst og risikabelt. Jeg beder Dem, søstre og brødre, om ikke at lade Dem styre af denne frygt i Deres overvejelser, for frygten er en syre, der ætser menneskets handlinger ind i besynderlige tendenser. Lad jer lede af håb og beslutsomhed, lad jer lede af idealer og ja, lad jer lede af drømme!…

“Kampen mod kolonialismen har været langvarig, og ved I, at der i dag er en berømt årsdag i denne kamp? På den attende april 1775, for blot 180 år siden, kom Paul Revere ved midnat ridende gennem New Englands landskab og advarede om de britiske troppers ankomst og om indledningen af den amerikanske uafhængighedskrig, den første vellykkede antikoloniale krig i historien….

“Ja, det skal give genlyd i al evighed, ligesom de andre antikoloniale ytringer, som gav os trøst og tryghed i de mørkeste dage af vores kamp, skal give genlyd i al evighed. Men husk, at den kamp, der begyndte for 180 år siden, endnu ikke er helt vundet, og den vil ikke være helt vundet, før vi kan betragte denne vores egen verden og fastslå, at kolonialismen er død….

“Krig ville ikke kun betyde en trussel mod vores uafhængighed: den kan betyde civilisationens og endog menneskelivets endeligt. Der er en kraft løs i verden, hvis potentiale med hensyn til ondskab intet menneske virkelig kender. Selv i øvelser og forberedelser til krig kan

virkningerne meget vel være ved at udvikle sig til noget af en ukendt rædsel.

“Hvad kan vi gøre? Vi kan udrette meget! Vi kan indgyde fornuftens stemme i verdensanliggenderne. Vi kan mobilisere al Asiens og Afrikas åndelige, moralske og politiske styrke på fredens side. Ja, vi! Vi, Asiens og Afrikas befolkninger, 1.400.000.000 mennesker, langt mere end halvdelen af verdens befolkning – vi kan mobilisere det, jeg har kaldt nationernes moralske vold til fordel for fred….

“Vores opgave er først og fremmest at søge at forstå hinanden, og ud fra denne forståelse vil der komme en større påskønnelse af hinanden, og ud fra denne påskønnelse vil der komme en kollektiv handling. Husk på ordene fra en af Asiens største sønner [Sun Yat-sen]: ‘Det er let at tale. At handle er svært. At forstå er det sværeste. Når man først har forstået, er det let at handle.”

Panel 1: hovedtale af Dennis Small ved Schiller Instituttets videokonferenece For at etablere en ny sikkerheds- og

udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april 2022

Jeg er meget glad for at være her i dag blandt denne fremragende gruppe af internationale tænksomme aktører eller aktive tænkere, som er samlet for at udarbejde løsninger på verdens problemer. Problemerne er virkelig store. Jeg kommer til at tænke på, hvad Ramsey Clark engang sagde om det, der gjorde Lyndon LaRouche så farlig for hans fjender i det internationale finansielle etablissement, nemlig at hans organisation var en "frugtbar idémotor".

Og det er igen i dag præcis det, der gør os til en så stor en trussel mod det eksisterende finansielle etablissement med centrum i London og en vigtig gren i Wall Street. Det haster nu med at få gang i disse motorer for at håndtere en krise af en størrelsesorden, som vi ikke har set siden Den sorte Død i det 14. århundrede.

Vi kigger f.eks. i retning af en global hungersnød, hvor det for blot et par måneder siden blev anslået til at 235-250 millioner mennesker ville dø af sult i løbet af dette år, men nu er de bedste vurderinger – og de er desværre præcise – at så mange som 1 milliard mennesker meget vel kan dø af sult i år.

Det er en ottendedel af den menneskelige befolkning. Situationen i bestemte lande, især i Mellemøsten og Nordafrika, er slem på grund af deres ekstreme afhængighed af import. Ved at afskære den russiske og ukrainske eksport gennem disse supersanktioner der er blevet anvendt – de to lande har tilsammen en tredjedel af al den hvede, der handles på verdensmarkederne – rammes især Afrika og Mellemøsten endnu hårdere.

Energisituationen er endnu værre. Det rammer Europa særlig hårdt. Europa er fuldstændig afhængig af russisk eksport af olie og gas. Tyskland, den mest industrialiserede af Europas nationer, får 24 % af sin samlede energiforsyning fra russisk gas og olie, som det fremgår af grafikken på skærmbilledet. Men dette rammer ikke kun Afrika, det rammer ikke alene Tyskland. Disse supersanktioner, der kommer oven på et igangværende sammenbrud af hele det globale finanssystem, berører hele verden.

Det, vi nu har at gøre med, som I kan se ved at kigge på Lyndon LaRouches berømte Triple Curve, tredobbelte kurvefunktion, som giver en idé om forholdet mellem væksten i finansielle spekulative aktiver og det fysiske økonomiske sammenbrud nedenunder. Det ses, at dette problem faktisk begyndte med et kollaps i vækstraterne i den fysiske økonomi tilbage omkring 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført internationalt. Bretton Woods-systemet med faste valutakurser, der blev indført af Franklin Delano Roosevelt, blev skrottet, og det åbnede dørene for en flodbølge af spekulation, som i dag har skabt en boble af derivater, der er på et sted mellem 1,5 og 2 billioner dollars.

Det der er sket, som man kan se på den anden version af denne tredobbelte kurve, er, at oven på dette igangværende sammenbrud har vi haft en nedgang pga. pandemien, som forårsagede frygtelige kriser i hele verden. Oven i det var der en yderligere forværring af den forsætlige afindustrialisering, der blev indført efter COP26-mødet og miljøpolitikken på internationalt plan generelt.

Og nu er der så en tredje tilbagegang af en dramatisk art med de sanktioner, der er blevet indført internationalt. Så siden 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført, var det begyndelsen til enden på det, der i virkeligheden var Glass/Steagall-systemet internationalt, som adskilte produktiv anvendelse af valuta og kredit fra spekulative

aktiviteter. På internationalt plan taler vi om et system med faste valutakurser; i USA er det Glass/Steagall-systemet. Det er det samme med hensyn til de økonomiske grundprincipper.

Lad mig gå over til spørgsmålet om, hvordan vi løser dette problem, for jeg mener, at det er det, som vores opmærksomhed og vores diskussion virkelig skal fokuseres på. Vi har sammensat et program til at løse denne krise globalt, til at skabe en ny økonomisk arkitektur med udgangspunkt i LaRouches grundlæggende økonomiske politik, der er centreret omkring hans Fire Love. Se, det man begynder med, og man er altid nødt til at begynde med dette, er den fysiske økonomi. Ikke de finansielle aspekter, men den fysiske økonomi.

Hvis man ser på kombinationen af Rusland, Indien og Kina – hvad Primakov kaldte den strategiske trekant – kan man se, at disse tre nationer i sig selv, som alle bliver angrebet og ødelagt af de spekulative angreb fra London og Washington og de politiske angreb og også de militære angreb, tilsammen udgør 38% af verdens befolkning; de producerer 42% af hveden, 66% af stålet. 45% af de nye atomkraftværker der bygges. Det er ikke sådan, at de kan fungere på en selvstændig måde, men de har et meget godt grundlag for at bryde med det spekulative system og etablere – og dette er det andet punkt i vores forslag – en fælles valuta, der indledes mellem disse nationer, som ville etablere en fast valutakurs indbyrdes og med en absolut barriere mellem dem og det spekulative dollarsystem.

Der har været mange diskussioner i finansielle kredse på internationalt plan om, hvordan man kan gøre dette. Ville den blive bakket op af guld, af råvarer, af hvad? Det vigtigste, der gør en valuta værdifuld, er, at den er bakket op af realkredit, der udstedes i en produktiv retning. Jeg vil gerne citere for jer, hvad Lyndon LaRouche

sagde om dette på et seminar den 29. juni 2005 i Berlin. Han sagde:

"Regeringers og ledende institutioners populære opfattelse af penge er vanvittig, når man ser på virkningerne af begrebet, og den måde det anvendes på. Pengenes værdi bør bestemmes ud fra et videnskabeligt princip, ikke et regnskabsprincip. Og det videnskabelige princip er, hvad der er en fysisk forsvarlig bestemmelse af regeringernes vilje og evne til at skabe kredit på lang sigt til udvikling af deres økonomier og deres produktivitet. Viden om regeringens vilje og kompetence til at skabe værdi, til at skabe rigdom og til at have tilstrækkelig velstand til at tilbagebetale den gæld, som man skaber, rettidigt. Dette er et fysisk spørgsmål, ikke et regnskabsrelateret spørgsmål."

Jeg mener, at dette er afgørende for opgaven med at sammensætte en sådan fælles blok og en valuta, der kan understøtte den med hensyn til dens fysiske økonomiske kapacitet.

For det tredje skal de nationer, der er en del af denne genopretning af de fysiske økonomier ved at bryde med det synkende Titanic, etablere nationale valutaer med faste valutakurser, ikke en flydende valutakurs, som åbner døren for spekulation med dollaren, og forsvare den med valutakontrol. Brug dette til at etablere hamiltonisk kredit udstedt til produktive aktiviteter af præcis den slags, som Lyndon LaRouche netop beskrev. Behovet for en sådan fuldstændig mur mellem den spekulative økonomi og den produktive økonomi er kernen i en ordning af Glass/Steagall-typen.

Med dette på plads som en byggesten eller et udgangspunkt har vi så kravet om de tre RIC-nationer [Rusland, Indien, Kina], som erindres var starten på BRIC efter RIC, og derefter BRICS [Brasilien, Rusland, Indien, Kina,

Sydafrika]. De burde udvides ved at låne kapital til produktive aktiviteter til udvikling af Den tredje Verden, udviklingssektoren. De fleste nationer i udviklingssektoren vil være meget glade for at tilslutte sig en sådan ordning, fordi de bogstaveligt talt bliver dræbt af politikken fra det synkende, selvdestruerende, transatlantiske finanssystem.

Det er ekstremt vigtigt som et femte punkt, at USA og de europæiske nationer kan tilbydes denne type ny mekanisme. Det er det, som Lyndon LaRouche altid havde foreslået; en fire-magts-aftale mellem Rusland, Indien, Kina og USA. I forbindelse med forslag som f.eks. Kinas Bælte- og Vej-Initiativ tilbydes USA og Europa at tilslutte sig disse aktiviteter, som naturligvis vil være til gavn, ikke for Wall Street eller City of London, men for befolkningen og industrien i hele den pågældende region. Det er ikke en så stor ændring for USA. Det betyder udelukkende, at man skal vende tilbage til Alexander Hamiltons principper, som vores amerikanske system for politisk økonomi faktisk blev grundlagt på.

Endelig, og for det sjette, foreslår vi, at denne nye orientering, denne tilgang til øst-vest-samarbejde med henblik på win-win-udvikling anvendes på Ukraine; det måske vanskeligste problem på planeten. Ukraine er blevet ødelagt af 30 års liberal økonomisk politik, ikke kun af krigen. Det har betydet, at landets befolkning er faldet med en tredjedel, at arbejdsstyrken er styrtdykket, at arbejdsstyrken i fremstillingsindustrien er gået ned med 25%.

Og dette i en økonomi, som havde været en af de mest avancerede industrielt udviklede økonomier med højteknologi, rumfart og andre kapaciteter, atomkraft osv. Og naturligvis den berømte sorte muldjord, der sørgede for udvikling af landbruget. Alt dette skal genopbygges, og det må ske i et fælles samarbejde mellem øst og vest. På denne

måde vil Ukraine ikke blive udløseren for en potentiel atomkrig, men en reorganisering omkring det westfalske princip om, at den andens fordel skal være grundlaget for løsningen af hele jordens problemer. Vi må tage udfordringen med Ukraine op, ikke fordi den er let, men fordi den er svær.

Jeg takker Dem.

Lyndon LaRouche: "Det afgørende på dette tidspunkt er ideer"

Den 30. marts (EIRNS) – Hvordan skal vi så organisere vores medborgere og andre nationers medborgere under forhold, hvor verden står over for den meget alvorlige mulighed for atomkrig; hvor vi allerede er på vej ned i en fysisk-økonomisk nedsmeltning, som ikke er set siden det 14. århundredes mørke tidsalder; og hvor de fleste af os er grebet af en pessimisme, som dulmer deres bekymring for menneskeheden – og for dem selv?

Et godt udgangspunkt er at lytte til – eller i det mindste læse – de kloge ord af Lyndon LaRouche."Vi er nået til et afgørende punkt. Hvad er alternativet til at læne sig tilbage og enten lade som om det ikke sker, eller blot beklage sig over det, der sker, og protestere voldsomt?

"Nu er menneskeheden anderledes end dyrene. Dyrene ville under disse forhold simpelthen blive forrykte. Men … mennesker er ikke dyr. Mennesker er i stand til at erkende,

og det karakteristiske ved historien er, at når menneskeheden bruger sin hjerne, sit sind, og udveksler begreber med andre, som definerer et alternativ til en umulig situation, vil menneskeheden vælge en {intention}, en styrende hensigt om handling, for at foretage en eller anden nyskabelse i institutionerne, for at forsøge at løse opgaven. Derfor er det vigtigste på dette tidspunkt {ideer}….

"Men det er ikke nok. Man skal også tilvejebringe et klart billede af det gennemførlige alternativ. Hvad gør vi i stedet?"

Det var Lyndon LaRouches ord til en konference på Schiller Instituttet den 4.-6. maj 2001 i Bad Schwalbach, Tyskland, om emnet "Winning the Ecumenical Battle for the Common Good" (At vinde den økumeniske kamp for det fælles bedste). LaRouches fulde tale ved denne lejlighed kan findes i {EIR} af 25. marts 2022, se link [bws_pd]

Disse ideer, denne hensigt og netop et sådant klart billede af det mulige alternativ, vil være i centrum for Schiller Instituttets kommende internationale konference den 9. april, om etablering af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer. Den netop udgivne "LaRouches planer for en ny international økonomisk arkitektur", som nu er offentliggjort på Schiller Instituttets hjemmeside

https://schillerinstitut.dk/si/2022/03/nu-er-det-tid-til-larouches-planer-for-en-ny-oekonomisk-arkitektur/

er et vigtigt diskussionsdokument for deltagerne i denne konference – faktisk for alle regeringer og politiske ledere rundt om i verden, som hver især står over for eksistentielle beslutninger, der vil afgøre deres nationers og hele menneskehedens skæbne.

Som man kan læse nedenfor, er der i Eurasien allerede sket fremskridt i retning af den påkrævede politik, med den

dybtgående strategiske koordinering mellem Rusland og Kina, det voksende potentiale for inddragelse af Indien og Kinas ledende rolle i løsningen af den afghanske krise. Som Lyndon LaRouche forklarede i samme tale fra 2001: "Det var det, der kom til udtryk, da Primakov var premierminister [i Rusland], om det triangulære samarbejde mellem Kina, Rusland og Indien, som vi i høj grad støttede og pressede på for. Dét er en levedygtig idé. Den skal have flere ben at gå på og et sind til at retlede den, i den forstand."

Som LaRouche derefter understregede, "Vesteuropa må påtage sig en mission, og Centraleuropa må påtage sig en mission, om at deltage i denne udvikling af Eurasien." Desuden "ville formålet være at få USA til at samarbejde med dette store foretagende … og derefter se på Afrikas behov, for at skue menneskeheden i sin helhed."

Denne overordnede strategiske orientering, som Lyndon LaRouche identificerede for 21 år siden, er fortsat vores mission i dag.

POLITISK ORIENTERING den 1. november 2021:
Lad ikke klimahysteri dræbe de fattiges ret til et godt og værdigt liv.

Klik her for lydfilen.

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2021/11/tg-1.11.21-cut.mp3

Schiller Instituttets konference Panel 2 resumé: Metoden bag Modsætningernes Sammenfald: Kun en samlet verdensomspændende sundhedsindsats, uden sanktioner, kan vende en global pandemi

Ingen tilbagevenden til normaltilstand:

Kun et paradigmeskifte kan afhjælpe den eksistentielle krise

af Janet G. West

8. maj (EIR årgang 48, nr. 20) – Det andet panel, ”Metoden med 'modsætningernes sammenfald': Alene en samlet

verdensomspændende sundhedsindsats uden sanktioner, vil kunne vende en global pandemi", under Schiller Instituttets konference den 8. maj, samlede ledere fra USA, Europa og Sydamerika for at tackle den trefoldige krise med krig, hungersnød og pandemi.

Ordstyrer Dennis Speed brugte to videoklip til at perspektivere diskussionen i forhold til den overskyggende fare for krig, og til at behandle hvordan krige opstår. Først var et klip fra Lyndon LaRouches tv-udsendelse fra 1999, 'Storm Over Asia', hvori han understregede, at Rusland vil kæmpe tilbage, hvis det presses op i et hjørne – "det er deri faren ligger". For mange mennesker agerer under den vildfarelse, at de kan gøre som de vil i udlandet, "uden at det giver bagslag". Hvis London og Wall Streets kontrol over den amerikanske politik fortsætter, vil sandsynligheden øges for at Rusland vil kæmpe tilbage til grænsen af atomkrig.

Derefter et klip fra et nyligt interview med tidligere admiral Marc Pelaez (USN, fhv.), som har været kommandør for en atomubåd under Den kolde Krig, om karakteren af beslutningen om at påbegynde atomkrig. Pelaez sagde, at hvis han havde modtaget en ordre om at skride til handling, ville han have gjort det. "Afskrækkelsen skal være troværdig," sagde han, "Min ubåds kapacitet kunne udslette alle større byer i USA øst for Mississippi. Og det er bare én ubåd!" Hvis man gjorde det, "vidste man imidlertid, at der ikke var noget at vende hjem til".

At løse det uløselige

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, kom med indledende bemærkninger, hvor hun henviste til civilisationskrisen i 1453 med Konstantinopels fald, da Det osmanniske Rige erobrede det byzantinske imperiums hovedstad og effektivt knuste det. Befolkningen blev brutaliseret af angriberne, og mange døde. Nicolaus Cusanus

stod over for udfordringen med at forholde sig til denne krise, og hvordan det enorme had fra den ene side til den anden kunne forliges på en sådan måde, at man kom frem til en løsning på et højere niveau. Resultatet af denne inspiration var hans dialog: ''Freden i Troen' (De Pace Fidei), hvor repræsentanter fra mange nationer og trosretninger kom i samtale med Gud i en dialog om, hvordan de kunne leve i fred.

Efter en række spørgsmål om tilsyneladende modstridende ideer og Guds svar, var konklusionen, at der kun er én sandhed – at universet er lovmæssigt, og at hele menneskeheden bærer den guddommelige gnist inden i sig; at alt menneskeliv er helligt. Så derfor, fortsatte hun, kan de tilsyneladende forskelligartede perspektiver og problemer kun løses ud fra et højere princip, og dette var 'Modsætningerne Sammenfald'; at hinandens udvikling bliver af primær interesse for én selv. Det er ud fra dette synspunkt, at hun gentog sit krav om oprettelsen af et globalt sundhedssystem, at starte opbygningen af den nødvendige infrastruktur i alle nationer, og at alle sanktioner skal elimineres. Og for at gøre det må vi tackle det moralske sammenbrud, især inden for USA.

Standarden: 'moralsk excellence'

Dr. Joycelyn Elders, tidligere cheflæge for militærets sundhedskorps i USA, talte om ideen med at genoplive "standarden for moralsk excellence" – at gøre mere end hvad vi mener, vi er i stand til; ikke at give op, før målet er nået. Denne standard for moralsk excellence er ikke bare et godt ideal – det er en nødvendighed. Hun gennemgik statistikken: over 2 milliarder mennesker har ikke adgang til rent drikkevand; over 2,5 milliarder oplever fødevareusikkerhed, og 270 millioner mennesker står over for potentiel hungersnød. Omkring 1,2 milliarder mennesker har ikke adgang til elektricitet, og uden elektricitet kan sygdomme ikke overvindes… og [samtidig] hævde, at pandemien

er et resultat af moralsk, og ikke lægelige svigt.

Eftersom uafhængighedserklæringen taler om umistelige rettigheder, herunder: "Liv, frihed og higen efter lykke," sagde dr. Elder, at vi nu skal inkludere adgangen til midlerne [for] livets opretholdelse – rent vand, rigelig mad og billig elektricitet skal være tilgængeligt for alle nationer, for uden disse ting er der ingen måde at have et sundhedssystem på eller [at opretholde] livet. Hun kaldte den nuværende politik for "ligegyldighedens selvmordsøkonomi" og afsluttede med at opfordre alle til at blive involveret, genvinde "standarden for moralsk excellence" og understregede, at apati er den værste pandemi af alle.

Dr. Khadijah Lang (USA), formand for 'National Medical Association (NMA) Council on International Affairs' og præsident for 'Golden State Medical Association'; samt Marcia Merry Baker, en ekspert inden for fysisk økonomi og medlem af EIR´s-redaktionskomité, præsenterede de succeser og udfordringer, som udbuddet af medicinsk behandling, mad, vand og sanitet internationalt står overfor. Dr. Lang diskuterede NMA's tidligere arbejde med at indsætte hold og medicinske forsyninger til Mozambique i samarbejde med lokale myndigheder for at yde sundhedspleje og bidrage til uddannelsen af kirurger. Hun beskrev de barske forhold i Østafrika med den nylige græshoppeplage, der ødelagde afgrøder efterfulgt af successive kriser, som alle ramte Mozambique hårdt. Da COVID-19 ramte, var det ødelæggende, for så kunne folk ikke engang gå ud for at skaffe mad…

Mere senere fra dette afsnit.

Vi må overvinde COVID-krisen overalt:

Pastor Robert Smith, bestyrelsesformand for den Nationale baptistorganisations udenlandske Mission talte til konferencen fra Michigan under titlen: ”'Læge, helbred dig selv': Red en nation i krise gennem kærlighed”. Han beskrev

prøvelserne med at håndtere de mange COVID-dødsfald i sit eget samfund og den styrke det krævede for at opfriske os med kærlighedens kilder, kilder der er en gudgiven kerne i vores menneskehed.

Luis Vasquez talte fra Peru og præsenterede: "Glem ikke: Den globale koncentrationslejrs ovn er nu nuklear". Som mangeårigt medlem af Schiller Instituttet, begyndte han med at fortælle, at han og hans kone for nylig var syge med en ny variant af COVID-19, og havde det ikke været for hjælp fra deres familie, var det usandsynligt, at de ville have overlevet. Under ødelæggelsen fra en nyliberal økonomi har deres nation nu ingen offentlige tjenester, ingen skoler, ingen transport, og at få COVID-19 svarer til en dødsdom. I hele Lima er der ingen ledige intensiv-senge med respiratorer; enhver intentiv-seng har en venteliste på op til 300 personer. En iltcylinder koster $1.000; en genopfyldning koster $200. "Hvis du ikke kan betale, dør du. Dette er en holocaust … ekstremerne er nået … vi er i en global koncentrationslejr".

Vi kan betragte de forkerte økonomiske beslutninger, der er taget siden 1974, som anstifter af denne nuværende tragedie; verdensøkonomien er et kasino på kanten af konkurs. Vi må mobilisere vores forsknings- og udviklingskapacitet i alle lande; vi ved, at vi kan udrette disse ting, fordi mennesket er kreativt. Vi er alle forbundne nu, og omtanke for andre er ikke kun moralsk, men videnskabeligt sandt.

Dr. Walter Faggett (USA), tidligere cheflæge i Washington, D.C.'s sundhedsafdeling, og i øjeblikket medformand for D.C. område 8 Sundhedsråd, berettede om de succeser, de har haft med at koordinere samarbejde mellem samfundsorganisationer, kirker, universiteter og sundhedspersonel for at øge graden af COVID-19-vaccination i Washington. Han fik følgeskab af Genita Finley (USA), 2. års medicinstuderende og designer af

Mississippi Deltas medicinske skoleprogram, der diskuterede, hvordan hendes program lykkedes med at bringe flere studerende ind på sundhedsstudier og hjælper dem med at overvinde problemer med deres identitetsfølelse af ikke at være "kloge nok" til at blive sundhedsarbejdere. Mississippi Delta har en af □□de største koncentrationer af fattigdom i landdistrikterne i nationen.

Mere kommer senere.

POLITISK ORIENTERING den 16. april 2021: Vestens civilisationskrise: krig eller fred gennem udvikling

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Schiller Instituttet · Vestens civilisationskrise: krig eller fred gennem udvikling

---

Haste appel til præsident

Biden:
Tiden er inde til afgørende handling for at imødegå truslen om folkemorderisk affolkning i Afrika

På engelsk:

Jan. 31 (EIRNS)—I am Ramasimong Phillip Tsokolibane, the leader of the LaRouche movement in South Africa.

I lend my support to warnings delivered by our President, Cyril Ramaphosa, of the need for urgent action to get vaccines to Africa, and to nations elsewhere in the South, to fight the deadly COVID-19 virus. He delivered his warnings and demands to the world's nations in his Special Address at the virtual Davos Conference of the World Economic Forum (see video excerpt here.).

As quoted by the South African daily, *Business Day*, President Ramaphosa warned on Jan. 26, "We are all not safe if some countries are vaccinating their people and other countries are not vaccinating," urging that nations that have oversupplies of vaccines make them available to those who do not have them. This hoarding can have disastrous consequences, as will the continued use of patents by big pharma to restrict production and to overcharge the poorest nations. Speaking on behalf of the African Union, which South Africa currently chairs, Mr. Ramaphosa has called for those patents to be released or seized, so that production,

and sale at cost, can take place in countries like South Africa, which have the necessary production facilities.

Mr. Ramaphosa reported to the World Economic Forum that the AU's African task team for COVID-19 vaccine acquisition has secured a provisional 270 million doses for the continent directly through vaccine manufacturers. This is in addition to the 600 million doses expected from the COVAX initiative. But that is still well short of what is required for the 1.2 billion Africans to receive two doses each.

"Through its participation in these continental and global initiatives, S.A. continues to promote the need for universal, fair and equitable access to COVID-19 vaccines," he said. "We all must act together in combating coronavirus, because it affects all of us equally, and therefore our remedies—our actions to combat it—must also be equal." (Se her.)

Three months ago, I issued an urgent appeal to then-President Donald Trump, calling on him to take bold and decisive action to deal with the twin crises of the COVID-19 virus pandemic and the conditions of starvation that were already beginning to ravage the African continent. Making vaccines available at low cost, with financial aid as needed, is a central feature of my proposal.

I pointed out that the U.S. Presidency, with its vast executive power, has the ability to address these problems with measures that would get medical aid and food to people who need it, and thereby save perhaps hundreds of millions of people facing certain death, as has been warned of, loud and clear, by no less an authority than former South Carolina Governor David Beasley, who is now Executive Director of the United Nations World Food Programme. I made this case once again in December.

The capacity of the United States—working with other nations to supply the medicines and health supplies, as well as the staffing needed to administer them—needs to be mobilized to avert the worst genocide in human history. The power of U.S. farmers to produce needed foodstuffs and the U.S. military's marvelous logistical capabilities to get food and medicine to where it is needed, could be mobilized by the U.S. President. I have since submitted the outlines of a plan to accomplish this and I am working to refine the proposal with a group of experts and others on the Committee for the Coincidence of Opposites, created by international Schiller Institute President Helga Zepp-LaRouche. (The plan is appended.)

For whatever reason, President Trump failed to act on my proposal, or any proposal, to deal with these crises. As a result, Africa is stalked by mass death on a scale unprecedented in human history. I can say with the assurance of certainty that this is and will be the case if action is further delayed.

There is now a new Administration in Washington, so I must place this crisis before the new President, Joe Biden, and his staff, and say that the world will judge harshly, indifference to these crises. The plan I propose offers the new President a chance to do something both great and important. Such is the responsibility that all who take the Presidential oath of office must face and act upon. The Presidency of the United States is the most powerful institution on the planet. The power of the Presidency gives the President a moral responsibility for the well-being of people beyond the borders of the United States. While respecting the sovereignty of nations, the President must seek cooperation to save the lives.

Read the words of a truly great American President, Franklin D. Roosevelt, speaking to his fellow Democrat successor across time, who in his acceptance speech for

renomination to the Presidency in 1936, said:

“Governments can err, Presidents do make mistakes, but the immortal Dante tells us that divine justice weighs the sins of the cold-blooded and the sins of the warm-hearted in different scales. Better the occasional faults of a Government that lives in a spirit of charity, than the constant omission of a Government frozen in the ice of its own indifference.”

Heed this sage advice! I speak not only as a representative of South Africa, but on behalf of all Africans who are calling on President Biden to act now to save lives. Tomorrow will be too late!

Ramasimong Phillip Tsokolibane

29 January 2021

POLITISK ORIENTERING den 29. januar 2021: Regimeskifte i USA og den “grønne genstart” fjerner ikke verdens problemer

Med formand Tom Gillesberg

Video: (via Zoom)

eller her på YouTube.

Lyd:

Verdens Fødevareprogram chef Beasley: Ja, sammen kan vi undgå hungersnød, destabilasering og masse migration. Stop krigerne

To korte videoer, som Helga Zepp-LaRouche retwettede.

2 minutter lang uddrag af et NRK interview den 10. december 2020:

> *Yes. Together we can avert famine, destabilization and mass migration.*
>
> *And it starts with food. #NobelPeacePrize #FeedingPeace @NRKno pic.twitter.com/nyo6cAIyH0*
>
> *— David Beasley (@WFPChief) December 10, 2020*

1 minutter lang Beasley video:

> *Join our Web Conf this Weekend: Stop the #EndlessWars and Rebuild!https://t.co/T8ZvjwCww9 https://t.co/3vn1QwbTcI*
>
> *— Helga Zepp-LaRouche (@ZeppLaRouche) December 10, 2020*

Dansk videokonference søndag den 8. november: Verden efter valget i USA

Talere:

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark:
Kan Trump og den amerikanske befolkning forsvare Trumps valgsejr imod valgsvindlen? (på dansk)

Gæstetaler: Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, bestyrelsesmedlem, Bælte- og Vejinitiativ Institut i Sverige (brixsweden.org):
Nu skal USA og Europa tilslutte sig Kinas nye Silkevej, og mobilisere fødevareressourcer til bekæmpelse af sult i Afrika. (på engelsk)

Michelle Rasmussen, næstformand for Schiller Instituttet i Danmark:
Beethoven 250 år. (på dansk)

Lyd:

Hussein Askarys præsentation som skærskilt video:

Hussein Askary's presentation as a separate video in English:

Kan Trump og den amerikanske befolkning forsvare Trumps valgsejr imod valgsvindlen?

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark

Resumé
USA: Valgsvindel med stemmerne i svingstaterne for at

få Joe Biden valgt som USA's præsident er en del af den farvede revolution i USA for at få et regimeskifte og få afsat Donald Trump.

Dette regimeskifte har været fokus for efterretningstjenesterne og deres partnere i medierne siden Trump vandt præsidentvalget i 2016. Først med beskyldningerne om tråde til Rusland (Steel-rapporten fra britiske efterretningstjeneste, der kom med falske beskyldninger), så løgnen om Russigate, der er blevet modbevist, rigsretssagen og 4 års angreb fra medierne.

Mediernes erklæring af, at Biden har vundet valget og NATO-landes lykønskning af Biden, er et forsøg på at etablere et fait accompli og forhindre at valgsvindlen bliver afsløret.

Trump forsøger at få valgene i delstaterne undersøgt så valgsvindlen kan blive afdækket og retfærdigheden ske fyldest. Mobilisering af vælgerne for at forsvare demokratiet og beskytte Trumps valgsejr.

Massiv censur i medierne og på sociale medier for at forhindre præsident Trump i at tale til befolkningen.

Trump fik over 7 millioner flere stemmer end i 2016 selvom ikke alle stemmerne på ham er blevet tilskrevet ham.

Konkrete historier om valgsvindelen begynder at komme frem.

Tidligere NSA tekniker beskriver hvorledes programmet "Scorecard" kan bruges til at ændre stemme rapporterne fra valgstederne.

Vil USA's befolkning lykkes med at forsvare den demokratiske proces og Trumps valgsejr?

Hvis kuppet lykkes vil demokraterne forsøge at vinde de to sidste senatspladser i Georgia så Bidens

kontrollører også kan kontrollere Senatet, udvide Højesteret og få magten der.

Hvis Biden bliver præsident er der konfrontation med Rusland og Kina på dagsorden. Vil vi få krig? Atomkrig?

Oveni COVID-19 krisen i USA og dens økonomiske effekter venter en nedsmeltning af finanssystemet. Med en grøn New Deal vil utilfredsheden i befolkningen blive enorm. Hvad følger efter den censur imod dissidenter, der allerede er i gang?

Topmøde i Davos 9.-11. november med blandt andet Mark Carney, den nye chef for Bank of England Andrew Bailey, Blackrocks Fink, IMF, ECB, Bill Gates etc. om at gennemtvinge kredittørke imod alle investeringer, der ikke er "grønne". Digitale valutaer så centralbankerne får den fulde økonomiske magt.

Der er en verden uden for Vestens og NATO's kontrol. Kina og Rusland er ikke kuede.

COVID-19 var et lille bump på vejen for Kina. Man har igen vækst og Bælte- og Vej-Initiativet og international økonomisk opbygning fortsætter.

Vesten kan ikke stoppe Kina. Vil man forsøge krig? En atomkrig kan ikke vindes, men vil gale hoveder i Vesten forsøge alligevel?

Vil vi i stedet få en "Sputnik-effekt", hvor Vesten må skifte kurs tilbage til økonomisk, videnskabeligt og teknologisk fremskridt for at kunne konkurrere med Kina og alle de, der vil samarbejde med Kina? Eller vil Vesten blive irrelevant?

De, der satser på økonomisk vækst drevet af menneskelig kreativitet og videnskabeligt og teknologisk fremskridt vinder i det lange løb.

Vi lever i farlige tider men står også potentielt

over for det største spring fremad i menneskehedens historie.

Lyt til hele talen her.

Nu skal USA og Europa tilslutte sig Kinas nye Silkevej, og mobilisere fødevareressourcer til bekæmpelse af sult i Afrika.

Gæstetaler: Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, bestyrelsesmedlem, Bælte- og Vejinitiativ Institut i Sverige (brixsweden.org):

Hussein Askary præsenterede den akutte voksende sultekatastrofe i Afrika og hvordan den kan løses. Dels gennem en nødaktion for at fragte fødevarer fra USA, Europa, Rusland og Kina, men også gennem at opbygge Afrikas egne fødevareproduktion og skabe økonomisk udvikling, især infrastrukturprojekter og industrialisering i samarbejde med Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Hussein Askary præsenterede Afrikas egne udviklingsplaner, Kinas rolle i at virkeliggøre dem, og hvorfor USA og Europe skal deltage.

Hussein Askary brugte en Powerpoint præsentation til illustration under talen, som også findes, som en særskilt video på engelsk her.

Beethoven 250 år og menneskehedens æstetiske opdragelse

Michelle Rasmussen, næstformand for Schiller Instituttet i Danmark

Vi har en civilisationskrise: en konfrontationspolitik, som kan føre til krig med

Rusland og Kina, en COVID-19-pandemi, økonomiske og finansielle kriser og en voksende sultkatastofe i Afrika.
Vil vi etablere en ny retfærdig økonomisk verdensorden eller vil det ende i kaos og krig?

Det er en kamp mellem helt forskellige menneskesyn.
LaRouche understregede altid: hvad er forskellen mellem mennesker og dyr?
Er vi dyriske?
Eller har vi en iboende kreativ erkendelsesevne, som gør os i stand til at opdage nye principper – noget nyt, som ingen andre har tænkt på.
I videnskab opdager vi nye naturvidenskabelige principper.
I kunst opdager vi nyt om vores egne kreative evner, som kan deles med andre, som i et orkester eller kor eller med tilhørerene.

Skønhed, som Schiller sagde, forædle vores følelser og vores intellekt –
ikke kun rå følelser som dominerer os uden intellekt,
ikke kun intellekt uden medfølelse og næstekærlighed.

Men gennem at lege, speciel gennem kunst, at spille, kan de to går op i en højere enhed, som vi kalder en æstetisk tilstand, når vi er omfavnet af skønhed.

Det var Schillers løsning efter den franske revolution, som ikke endte som den amerikanske, men i et blodbad.

Platon skrev, at den vigtigste uddannelse for sjælen

var musik – at fylde sjælen med skønhed og gøre den skøn.
Mennesket ville så lovprise skønhed, modtage den med glæde i sin sjæl, og blive til en skøn sjæl.

Den 16. december fejrer vi Beethoven 250-års fødselsdag.
Vi fejrer ham, som en af de mest kreative sjæle i historien, men vi fejrer også menneskehedens erkendelsesmæssige evner.

Studér Beethoven for bedre at forstå, hvad vi mennesker er.
Beethoven, selv da han ikke var i stand til at høre sin egne musik, hørte den alligevel i sit sind, og udfordrede sig selv til at lave det ene gennembrud efter det anden.

Der var ingen stilstand eller entropi, men hvad LaRouche kalder ikke-entropi.

At viljemæssigt blive mere og mere bevist om, at kende sine egne erkendelsesmæssige evner, og presse dem til det yderste for at kunne stige op til det næste niveau, og som han skrev, at nærme sig Guds egen skaberkraft.

Og han havde et formål: at opløfte den trængende menneskehed.
Han var bevidst om musikkens rolle med at forædle menneskene.

Gennem at spille, synge eller lytte, kan Beethovens kreativitet deles med andre –
noderne på papiret, er ikke kun toner, men nøglen til

Beethovens kreative sind.

Og dermed kan andre mennesker bekræfte et positivt menneskesyn, som også havde en politisk dimension for Beethoven – stræben efter frihed.
Som Schiller sagde, vejen til frihed går gennem skønhed.

For at fejre Beethoven så lyt til eller syng og spil hans værker. Genoplev hans åndelige gennembrud, bekræft den menneskelig kreativitet, skab et samfund, hvor vi kan genopdage den tabte kunst at skabe skøn musik,
måske endnu mere kreativ end Beethoven, og udvikle vores erkendelsesmæssige evner, for hele menneskehedens skyld.

Så blev der spillet den første del af 2. sats af Beethovens 7. symfoni, dirigeret af Wilhelm Furtwängler, som eksempel.
Ud fra en enkel begyndelse tilføjes flere og flere stemmer for at skabe noget stort og opløftende.

Billede af det amerikanske flag. WikiImages fra Pixabay

Vil den menneskelige race

handle for at stoppe hungersnøden?

Den 18. Okt. (EIRNS) – Ifølge David Beasley, administrerende direktør for Verdensfødevareprogrammet, har der allerede været 7 millioner dødsfald i år, foruden 1 million COVID-19-dødsfald. Han har advaret om, at medmindre der umiddelbart foretages akutte handlinger, kan tab af menneskeliv på grund af hungersnød snart nå det han kalder "bibelske proportioner" på 300.000 om dagen. Kan verdens nationer og menneskeheden tolerere dette holocaust, eller vil de handle?

EIR's landbrugsredaktør, Marcia Merry Baker, talte om spørgsmålet den 17. oktober ved det ugentlige borgermøde, LaRouchePAC 'National Town Hall Meeting'. Hun beskrev, hvordan Beasley, en amerikaner, der tidligere fungerede som guvernør i South Carolina, på World Food Day, den 16. oktober, sagde, at efter hans opfattelse nærer verden i dag en "sult efter samarbejde" såvel som en sult efter mad.

Verdensfødevareprogrammet vandt Nobels fredspris for deres arbejde og deres dedikation til bekæmpelse af sult. Baker sagde: "Jeg vil bare påpege, at Beasley, der blev udnævnt af præsident Donald Trump, var i Niger i Sahel-regionen i Centralafrika, da han hørte nyheden. Han sagde 'Wow' ca. fire gange. Men så sagde han, at årsagen til at Nobels fredspris er god, er fordi den gør opmærksom på denne historiske katastrofe. Sagen er, at det næsten kunne være præsident Trump, der fik del i prisen – ikke æren, for dette er en krise. USA er den største støtte for Verdensfødevareprogrammet, som bidragsyder og på anden vis. Virkningen af at det amerikanske præsidentskab handler på denne krise, kan bogstaveligt talt gøre en verden til forskel – ligesom præsident Trump agerer for rumforskning,

biovidenskab og agroindustriel styrke. Man kan forestille sig: et telefonopkald fra Det hvide Hus til præsident Putin, til præsident Xi, til kansler Merkel og andre for at agere mod hungersnøden og pandemiens holocaust, og ting vil ske".

Baker erklærede, at pandemien ikke var forårsaget af virusset i sig selv, men af verdensøkonomiens faldefærdige tilstand: "Dødstallet, der nu stiger fra både COVID-19 og sultpandemien, kommer fra sammenbruddet af det økonomiske system. Med hensyn til selve virusset eksisterer videnskaben og teknologien til at inddæmme sådanne patogener – mennesker, dyr eller planteliv. Men vi implementerer dem ikke. Med hensyn til fødevarer eksisterer videnskaben og teknologien ligeledes til at producere dem, men vi gør det ikke. Undtagelsen er Kina. Det er en politisk og moralsk krise, ikke en ressourcebegrænsning. Dette er, hvad der må ændres, i ånden af at reagere på nødsituationen".

Hun fortsatte med at skildre: "Der er specifikke faktorer, såsom græshoppeplagen, husdyrsygdomme og dårlige vejrforhold, der bidrager til faren. Men for det andet spiller hele den lavteknologiske produktionsplatform med lavt udbytte og usikre forhold ind. Dertil kommer COVID-19-virus med alle de dermed forbundne forstyrrelser. Lastbiler kan ikke krydse grænser for at levere pesticider eller fragte høsten. Landmænd kan ikke komme til deres marker. Landbrugskonsulenter kan ikke bevæge sig rundt. Og med den økonomiske krise har mange mennesker med marginalt eller intet arbejde simpelthen ingen midler til at købe mad, selvom der er mad på markederne".

Beasleys opfordring til at tilføre de nødvendige midler til Verdensfødevareprogrammet er presserende – han har brug for 6,8 mia. $, hvoraf donorer for indeværende kun har skænket 1,6 mia. $. Men selv med disse midler ville det at stoppe hungersnøden kun være en midlertidig løsning. For at

forhindre yderligere katastrofer kræves det, at verdensøkonomien transformeres ved at bringe verdens førende nationer sammen – især verdens to største økonomier, USA og Kina – for at afslutte det massive infrastrukturunderskud i Afrika, Latinamerika, i dele af Asien og selv i egne af USA. Der kan ikke skabes sundhedsplejemæssige løsninger, så længe næsten halvdelen af afrikanerne ikke har elektricitet eller rent vand. Der må udvikles transportnet for at nå ud til mennesker, hvor de bor.

"The LaRouche Plan to Reopen the U.S. Economy – The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs" er ikke bare en god idé. Uden et program af dette omfang for en revolutionerende ændring af verdensøkonomiens strukturelle sammenbrud, står den menneskelige race over for en mørk tidsalder af hidtil usete proportioner. The "Green New Deal", der faldbydes af Det Demokratiske Parti, er et program for massemord. Præsident Trump og de af hans venner, såsom David Beasley, er i stand til at handle på denne nødsituation, hvis det amerikanske folk giver ham støtte til at gennemføre LaRouche-planen.

"Verden står ved en skillevej", sagde FN's Verdensfødevareprograms

David Beasley i København

København, 19. oktober 2020 (EIRNS) – David Beasley, den administrerende direktør for FN's Verdensfødevareprogram (WFP) var i dag gæstetaler på Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS), sammen med Danmarks minister for udviklingssamarbejde og en forsker fra DIIS.
Hans besøg i København, 10 dage efter det blev meddelt at WFP er modtager af dette års Nobels fredspris, er formentlig i forbindelse med FN's kontor for samordning af humanitær
Hjælps højtstående møde om Sahel-regionen i morgen.

Den timelange begivenhed med titlen "Fødevarebistand – fredsskabende eller konfliktforlængende?" kan findes her: https://www.diis.dk/en/node/24287

Schiller Instituttet intervenerede ved at sende Phillip Tsokolibanes to udtalelser, et link til Helgas video om den nødvendige Afrika-mobilisering samt Marcia Bakers tale fra i lørdags til parlamentarikere, den danske presse og alle ambassader. En aktivist placerede vores flyveblade med de fleste af disse udsagn i området foran mødet.

Mødets hovedtema var, at fødevaresikkerhed er nødvendig for at skabe fred, og sikre at millioner af mennesker ikke dør af sult.

Her er en beskrivelse af en del af mødet:

Beasley begyndte med at sige, at det at modtage Nobels fredspris er større end Verdensfødevareprogrammet. Verden står ved en skillevej. Dette kan hjælpe til med at igangsætte, hvad der må gøres for at imødegå de næste 12-18 måneder. Det kræver noget storslået.
Han var i Sahel, i blandt sult og krig, da han fik nyheden om fredsprisen. Han har brugt de sidste tre år på at slå til lyd for situationen i områder som Sahel, Syrien, Irak,

Yemen og Etiopien. 60% af al sult opstår i konfliktområder, og 80% af WFP's hjælp går til krigszoner. Hvis der ikke er nogen fødevaresikkerhed, vil der ikke være fred.
Om ikke andet, så må ledere indse, at deres egen nationale sikkerhed står på spil.
Vi har brug for et integreret modsvar. Vi er på Titanic med isbjerge forude, og folk er bekymrede over en revnet flise i badeværelset. Der bruges ikke nok penge på at løse problemet. Indse at det er billigere at løse det i risikolandene, end at vente på migrationsbølgerne.

Udviklingsminister Rasmus Prehn understregede, at fred og forebyggelse af sult hænger sammen. Vi er ikke kun nødt til at uddele mad, men må give folk færdighederne og muligheden for at dyrke deres egen mad. Vi kan ikke acceptere, at folk sulter. Deres infrastruktur fungerer ikke. Han bekendtgjorde Sahel-donorkonferencen i København i morgen. Det danske folk vil gøre deres del.
Til spørgsmålet om problemet med international solidaritet sagde Beasley, at han hjalp til med at få øget det amerikanske bidrag til WFP fra 1,9 milliarder $ i 2016 til 3,4 milliarder. Det største problem med fundraising fra verdens ledere er, at medierne kun er fokuseret på Brexit og Trump, eller nu COVID og Trump. Men han taler til dem på en oprigtig måde med autoritet baseret på hans kendskab til situationen.
500 millioner mennesker bor i destabiliserede områder fra Sahel til Mellemøsten. Man er nødt til at starte et sted og løse en situation ad gange, for eksempel Syrien eller Yemen, og derefter gå videre til den næste. Vi kan eliminere sult, hvis vi stopper konflikterne. Jeg taler fortroligt med de involverede parter for at stoppe konflikterne.
Vi bruger mad som et fredsvåben. Jeg fortalte studieværten på "60 Minutes", da showet var ved at slutte, at hver aften når jeg går i seng, tænker jeg på de børn, vi ikke kan give

mad, fordi vi ikke har midlerne. Vi beslutter, hvem der skal leve, og hvem der skal dø. Disse mennesker lever fra hånd til mund i den uformelle økonomi. 130-170 millioner mennesker lever i alvorlig fødevareusikkerhed. Verden står på spil. Vi er nødt til at opbygge et nyt system for at ændre dynamikken. For 200 år siden levede 94% af befolkningen i fattigdom. Vi er nødt til at udrydde fattigdom for de resterende 10%.

Her er erklæringen fra FN's kontor for samordning af humanitær Hjælp om det højtstående humanitære møde om Sahel:

Danmarks regering er i partnerskab med den tyske regering, EU og FN vært for en humanitær begivenhed på højt plan om det centrale Sahel.
Begivenheden omfatter et ministermøde tirsdag den 20. oktober 2020, som skal følge op på et virtuelt møde blandt højtstående embedsmænd, der fandt sted den 8. september, og som fokuserede på praktiske erfaringer og fremadrettede planer vedrørende humanitære indsatser, udvikling og fredsbestræbelser, herunder med særlig opmærksomhed på indvirkningen og konsekvenser af COVID-19. (MR)

Et spørgsmål om liv og død: Opfordring til international mobilisering af fødevareressourcer til

bekæmpelse af sult i Afrika

Mit navn er Ramasimong Phillip Tsokolibane. Jeg er leder af LaRouche-bevægelsen i Sydafrika. Jeg fremsætter ikke denne presserende appel som borger i mit land, men som talsmand for alle dem der nu sulter, eller snart vil sulte, i Afrika, og som ikke har nogen til at tale på deres vegne.

Lige nu sulter mange millioner af mine afrikanske landsmænd. De sulter takket være en bevidst fremtvungen underudvikling af mit kontinent – håndhævet af det britiske imperiums neokoloniale magt, der agerer gennem den økonomiske magt fra City of London og Wall Street – i kombination med både en global pandemi og græshoppeplage samt andre naturkatastrofer, der påvirker fødevareproduktionen på kontinentet. For at bruge et teknisk sprog lider de af 'akut fødevareusikkerhed i fase 4', et skridt væk fra 'fase 5: sult'. Hvis man dropper den elskværdige jargon, sulter de allerede, mens millioner flere også vil stå over for sult, medmindre der hurtigt stilles mad til rådighed for dem.

'Menneskeheden står over for den største krise, nogen af os nogensinde har set. Det er tid for de velhavende til at stille op for at hjælpe dem, der har mindst'. Denne advarsel kom den 17. september fra David Beasley, administrerende direktør for FN's Verdensfødevareprogram. Han skrev, at 30 millioner mennesker nu er i fare for at dø af sult. De fleste af dem er i Afrika.

Jeg vil gerne understrege, at dette ikke er et spørgsmål om, hvad der vil komme til at ske – det sker allerede. Og medmindre der bliver gjort noget, og gjort noget snart, vil millioner og atter millioner af mennesker dø i de næstkommende uger og måneder, som David Beasley advarede om. Han talte allerede til FN's Sikkerhedsråd i april og advarede om, at 300.000 mennesker om dagen kunne dø.

Alt imens forskellige velgørenhedsorganisationer og andre organisationer har slået alarm og appelleret om penge, er det spørgsmål, som vi står over for, hvis vi vil redde liv, at sikre omfattende mængder mad hurtigst muligt til sultne og sultende mennesker. I betragtning af beskaffenheden af infrastrukturen på kontinentet, og det faktum at meget af denne hungersnød forekommer i isolerede landdistrikter, ligger den distribution der må finde sted, langt ud over de enkelte regeringer og nødhjælpsagenturers midler.

Jeg tror, at vi må mobilisere verdens mest kompetente militærstyrkers logistiske kapacitet og udarbejde en strategi for at skaffe fødevareforsyninger fra fødevareproducerende nationer, såsom USA og Canada, og bringe dem direkte til dem, der har brug for det. Lad såvel 'venner som fjender' gå sammen i denne, den største af alle, humanitære bestræbelser. I sin seneste pavelige rundskrivelse, Fratelli Tutti (om broderskab og socialt venskab), skrev hans hellighed pave Francis, at det omsider er tid til at menneskeheden opgiver tanken om, at krig er berettiget – enhver form for krig, der koster menneskeliv. Dette er snarere en krig – eller mere præcist, en international kamp – for at redde det helligste af alt: menneskeliv.

Jeg appellerer til den amerikanske præsident, Donald Trump:

Tag denne udfordring op. Giv Amerikas landmænd missionen med at producere fødevarer til at brødføde de sultende, alt imens man tager de enorme ressourcer fra det amerikanske militær i anvendelse på denne barmhjertighedsmission, for at bringe mad til dem på mit kontinent, der har brug for det. Gør dette i din hustrus ånd, den elskværdige førstedame, Melania, som lovede at hjælpe Afrika og især dets børn på enhver mulig måde, da I besøgte kontinentet i oktober 2018. Tag ethvert skridt med nødforanstaltninger, der er nødvendige, for at få dette til at ske.

Dette burde være tilstrækkelig grund til at indkalde til det internationale stormagtstopmøde, som den store dame, Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Instituttet, har opfordret til.

Vi kan redde liv, men det vil kræve en international indsats for at gøre det. USA har gjort det tidligere. Jeg mindes den store indsats for at bringe mad til de sultende mennesker i Europa efter 2. Verdenskrig, der involverede en mobilisering af det storsindede og gode amerikanske folk, der sendte disse CARE-pakker og madforsyninger.

Mine afrikanske søstre og brødre kan blive frelst, hvis viljen er der, og hvis folk kan se sig selv handle i en ånd af næstekærlighed (agapē), hæve sig over småligheder for at gøre noget godt og stort.

Den 13. oktober 2020

Sammendrag af panelerne fra konferencen (video)

1. Hvorfor et topmøde mellem USA, Kina, Rusland og Indien er så presserende netop nu

Helga Zepp-LaRouche leder en international dialog angående den øjeblikkelige nødvendighed af at bringe lederne af de ”fire stormagter” (USA, Rusland, Kina og Indien) sammen til et topmøde, for at håndtere pandemien, den finansielle nedsmeltning og økonomisk underudvikling. Udklippene er taget fra Schiller Instituttets internationale konference, d. 27. juni, 2020, med titlen: ”Vil menneskeheden blomstre eller gå til grunde? Fremtiden kræver et firemagts-topmøde nu”.

https://youtu.be/thQuRg-rzwE

2. Lad os gøre en ende på krig, hungersnød, fattigdom og sygdom

Ledere indenfor landbrug, økonomi og videnskab fører en diskussion angående den skrækindjagende fare, som konfronterer verden, i form af hungersnød, krig og sygdom, pga. ødelæggelsen af produktivt arbejde, over de seneste 50 år. Dette efterfølges af en diskussion om perspektivet for at implementere LaRouche-planen; en økonomisk strategi for at skabe 1,5 milliarder produktive arbejdspladser verden over. Talerne deltog i det andet panel af Schiller Instituttets online konference, d. 27. juni.

https://youtu.be/J_jKCa6GkW0

3. LaRouches internationale ungdomsbevægelse opfordrer til frikendelsen af Lyndon LaRouche

Skriv under på begæringen for at frikende Lyndon LaRouche: Frikend Lyndon LaRouche. Et kor af stemmer svarede på forslagene fra Theo Mitchell, tidligere statssenator fra South Carolina, angående hvad der kan gøres for at frikende Lyndon LaRouche og rette op på den uretfærdighed som er ude af kontrol i mange dele af verden. Lederne fra LaRouches internationale ungdomsbevægelse adresserede Schiller Instituttets konference, d. 27. juni, angående det presserende behov for at rekruttere den næste generation af ledere, der kan tænke på samme niveau som Lyndon og Helga LaRouche.

https://youtu.be/AUnaUpA2ylg

NYHEDSORIENTERING JUNI-JULI 2020: Et 4-magts-topmøde for global genopbygning nu!

Download (PDF, Unknown)

Alternativet til en mørk tidsalder og tredje verdenskrig

Introduktion til Helgas tale:

DENNIS SPEED: Mit navn er Dennis Speed, og jeg vil byde jer velkommen til dagens internationale konference og webcast.

Vi vil begynde dagen med et videoudklip med den afdøde økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, fra 2011. Han var hovedtaler på et panel ved en konference i Schiller Instituttet – det var i Tyskland – og navnet på panelet ved denne lejlighed var: ”At redde vores civilisation fra afgrunden: Klassisk kulturs rolle. En nødvendighed for menneskeheden.”

LYNDON LAROUCHE (uddrag): Hvad er det ved mennesker som gør, at de ikke bare er endnu en dyreart, klar til at blive slagtet (at uddø) når deres tid er kommet?

Svaret er et lidet kendt spørgsmål. De fleste mennesker har ikke den fjerneste idé om hvad svaret er! Rent faktisk er vores samfund styret af folk, der ikke har nogen som helst idé om hvad menneskeheden er! Det eneste de kan finde på, er en eller anden beskrivelse af et slags dyr, med dyriske karaktertræk af nydelse og smerte og lignende, som måske kontrollerer dette dyrs adfærd…

Navnet for den specifikke kvalitet, som vi kender fra mennesket, og som ikke eksisterer i nogen anden kendt levende art: Det er en egenskab af kreativitet, der er absolut enestående i menneskeheden. Og hvis man ikke er kreativ, og hvis ikke man forstår kreativitet, så har man endnu ingen billet til overlevelse! Fordi kreativitet vil ikke redde dig, medmindre du bruger den.

DENNIS SPEED: Lad mig sige noget om Schiller Instituttet, og hvad vi har gjort med denne række af tre konferencer, som begyndte i april dette år. Disse konferencer var viet til idéen om at skabe et firemagts-topmøde – Rusland, Kina, Indien og USA. Der er forskellige processer, der allerede har været i stand til at bevæge sig i denne retning. Faktisk er der, blandt de mange ting som vi vil snakke om i dag, et nyt forslag, som blev fremsat af Præsident Vladimir Putin fra Rusland, i denne retning [for et topmøde med de 5 permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd: USA, Rusland, Kina, Storbritannien og Frankrig –*red*.]… Idéen om et firemagts-topmøde er ikke eksklusiv. Det betyder ikke at andre ikke kan involvere sig…

Lad mig også sige, for især folk i USA, at krisen, der har påkaldt sig folks opmærksomhed, som udstillet i den sociale og politiske krise i Amerikas gader, er blot ét udtryk for en bredere, international proces. Og det er grunden til, at vi i dag begynder med det første panel for at give dette

bredere overblik, og tillade dig og andre at blive en del af en international operation for at forandre denne situation…

Helga Zepp-LaRouche er grundlæggeren af Schiller Instituttet – det var tilbage i 1984. Hun er selvfølgelig også hustru til den afdøde økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, som døde i februar 2019. Hun spillede en vigtig, afgørende rolle i en række samtaler og dialoger med den kinesiske regering i perioden fra 1993 til 1996; som påbegyndte den proces, der blev til det vi nu kalder den Nye Silkevej. Og vi er glade for og stolte over at præsentere hende til jer nu, for at tage denne dialog op igen. Panelet som helhed har titlen: ”I stedet for geopolitik, en ny form for statsmandskunst”. Så, det er altid en ære at præsentere Helga Zepp-LaRouche.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Efter denne svære start er jeg så meget desto gladere for endelig at have forbindelse til jer. Og jeg vil tale om alternativet til en mørk tidsalder eller faren for en ny verdenskrig. Og selvom det for de fleste på dette tidspunkt er utænkeligt, så…[manglende lyd] ….medmindre vi på relativt kort sigt lykkes med at erstatte det håbløst bankerotte finanssystem med et New Bretton Woods-system, nøjagtigt som oprindeligt tilsigtet af Franklin D. Roosevelt, det vil sige skabe et kraftigt instrument til at overvinde underudviklingen i den såkaldte udviklingssektor.

Jeg ved ikke, om I hørte, hvad jeg sagde før, fordi der var nogle tekniske problemer, men jeg sagde, at selvom de fleste ikke kan forestille sig at det kan forekomme, så truer verdens nuværende orientering mod stadig flere konflikter, både internt i mange stater i verden, men også på et strategisk niveau, med at eskalere til en stor ny verdenskrig, en tredje verdenskrig, som på grund af eksistensen af termonukleare våben ville betyde udryddelse af den menneskelige art; det ”store drab”, omend det er

ment på en lidt anden måde end vi netop hørte Lyn på dette videoklip.

Selvom det er helt forbløffende, hvor mange vildledte mennesker der stadig mener, at COVID-19-pandemien enten ikke er værre end influenza, eller blot er en konspirationsteori af Bill Gates, er det langt mere sandsynlige perspektiv desværre, hvad epidemiolog Dr. Michael Osterholm har sagt: at vi stadig har en utrolig lang vej foran os. Indtil nu er 10 millioner mennesker blevet inficeret, en halv million er døde af COVID-19, og vi har stadig ikke nået toppen af den første bølge. De så godt som ikke-eksisterende sundhedssystemer i mange udviklingslande er allerede håbløst overbelastede. Pandemien har hensynsløst afsløret det faktum, at det neoliberale økonomiske system ikke kun afhænger af billig produktion i den såkaldte Tredje Verden, men har skabt slavelignende arbejdsbetingelser selv i USA og Europa, som det kan ses af udbruddet af virusset på de mange slagterier i Europa og USA.

Den økonomiske nedlukning har sat fokus på skrøbeligheden i det der kaldes ”globalisering”. I USA forsvandt ca. 40 millioner job på tre måneder; på utrolig vis pumpede centralbankerne over 20 billioner dollars ind i det finansielle system, og forskellige regeringsstøtteprogrammer kunne dårligt nok dække de tidsindstillede bomber, der stadig tikker indtil udløbet af de kortvarige arbejdsprogrammer. IMF forventer i øjeblikket, at den globale produktion vil falde med 4,9% i år, og kun Kina forventes at have en stigning i produktionen på 2%, hvilket naturligvis er meget mindre end det plejer at være, men ikke desto mindre er voksende. Sektorer som flytrafik, forplejning, turisme, bilindustrien, har lidt store fald, nogle af dem på lang sigt, men også et stort antal mellemstore virksomheder frygter, at de ikke vil overleve en anden bølge og en anden

økonomisk nedlukning. Resultatet ville være en enorm stigning i arbejdsløshed, fattigdom og prisdeflation, mens centralbankernes likviditetspumpe samtidig skaber hyperinflationsbobler. Redninger af store systemiske virksomheder og banker såvel som politisk eksplosive redningspakker vil være yderligere desperate muligheder for regeringer at gennemføre, men vil ikke kunne forhindre et sammenbrud af det globale finanssystem. Et styrt ned i kaos og anarki ville følge.

I mellemtiden ville en fortsættelse af den nuværende politik ikke alene føre til øgede dødsfald som følge af pandemien, men vil absolut ikke gøre noget for at imødegå sultkatastrofen, som David Beasley fra Verdens Fødevareprogram advarer om snart vil tage livet af 300.000 mennesker om dagen.

Dem der muligvis mente, at en mørk tidsalder kunne udelukkes i vores moderne tid, befinder sig i et realitetschok. Og sidst, men ikke mindst, den hedonisme, der udøves af demonstranter, der forveksler frihedsprivilegier med frihed, minder om flagellanterne og beskrivelserne fra det 14. århundrede, som de er fremstillet i Boccaccios skrifter og Brueghels malerier.

På denne baggrund kan det forventes, at forsøgene – der oprindeligt blev anstiftet af de britiske hemmelige tjenester – på at fjerne præsident Donald Trump fra embedet ved et kup, rigsretssag eller mord – sådan var overskriften på den britiske publikation The Spectator, den 21. januar 2017 – eller ved et ”Maidan”-kup, som præsident Putin advarede om i 2016 – disse vil blive intensiveret. Iscenesættelsen af forargelsen som følge af mordet på George Floyd, foretaget af voldelige grupper finansieret af George Soros, er en del af denne kampagne. Årsagen til den ubarmhjertige fjendtlighed fra det neoliberale etablissement og de etablerede medier på begge sider af Atlanterhavet mod Trumps efter hans, for dem, uventede

valgsejr, var, og er stadig, den intention han udtrykte i begyndelsen af sin valgperiode om at etablere gode forbindelser med Rusland og et godt forhold til Kina. Og selvfølgelig Trumps løfter om at afslutte sin forgængeres ”uendelige krige” og at bringe amerikanske tropper hjem.

Hvad der derefter fulgte, var en tre og et halvt års heksejagt mod Trump. Krigsråbet “Rusland, Rusland, Rusland”, baseret på årsager, for hvilke der ikke eksisterer skyggen af bevis, blev efterfulgt af et forsøg på en rigsretssag, atter efterfulgt af det ikke mindre ondsindede krigsråb “Kina, Kina, Kina”, skønt der er lige så lidt hold i anklagerne mod Kina, som der var i Russiagate.

I løbet af alt dette var repræsentanterne for det neoliberale system ikke så meget som et øjeblik parate til at overveje, at det var de brutale konsekvenser af deres egen politik for størstedelen af befolkningen på verdensplan, der udløste den globale bølge af social protest, der inkluderer Brexit og Trumps sejr, såvel som masseprotester over hele verden fra Chile til de ‘gule veste’ i Frankrig. Men denne elite er aldrig interesseret i at opdage sandheden, kun i at kontrollere den officielle politiske fortælling i overensstemmelse med Pompeos princip, som han forklarede i sin tale i Texas: ”Jeg var CIA-direktør. Vi løj, snød, stjal … vi havde hele uddannelsesforløb i det”.

NATO’s officielle fortælling om Ruslands angiveligt stigende aggressivitet, beskyldningerne om “med magt at drage grænser i Europa igen”, nævner naturligvis ikke de brudte løfter, der blev givet til Gorbatjov, om at NATO aldrig ville udvide sine grænser helt til Ruslands grænser, og den forudgående farve-revolution, der kan beskrives som en krigshandling, og til sidst kuppet i Kiev med den åbne støtte fra Victoria Nuland, der udløste folkeafstemningen på Krim som reaktion.

Kinas ”forbrydelse” er ikke kun, at man har løftet 850 millioner af sine egne borgere ud af fattigdom, og ved hjælp af en økonomisk politik, der er baseret på videnskabelige og teknologiske fremskridt og en befolkning på 1,4 milliarder mennesker, er blevet den næst mægtigste økonomiske nation, og på visse teknologiske områder, såsom højhastigheds-jernbanesystemer, nuklear fusion, aspekter af rumforskning og 5G-telekommunikation, allerede den førende. Derudover er Kinas tilbud om samarbejde omkring Den nye Silkevej og Bælte- og Vejinitiativet den første reelle mulighed for udviklingslandene siden kolonialismens tid for at overvinde fattigdom og underudvikling ved at bygge infrastruktur.

NATO’s reaktion på, at Kina genvinder sin rolle som en førende nation i verden, en rolle den spillede i mange århundreder af sin 5.000-årige historie, har været global ekspansion til Indo-Stillehavsregionen. Dette er det stof, som verdenskrige er gjort af. Og alligevel er det nøjagtigt den retning, som NATO’s generalsekretær, Jens Stoltenberg, har angivet i sin oversigt for “NATO 2030”, som han netop præsenterede på en videokonference med Atlanterhavsrådet og den tyske Marshall-fond. Den tyske forsvarsminister, Annegret Kramp-Karrenbauer, deltog i et andet webinar sidste onsdag sammen med Anna Wieslander, direktør for Atlanterhavsrådet for Nordeuropa; Wieslander citerede under åbningen af begivenheden Lord Ismay, NATO’s første generalsekretær, der sagde, at formålet med NATO er “at holde russerne ude, amerikanerne inde og tyskerne nede”. Men AKK (som hun kaldes) forstod tilsyneladende ikke engang fornærmelsen i disse bemærkninger. Det geopolitiske scenarie for et globaliseret NATO, der åbent er designet til at orkestrere NATO til det britiske imperiums formål, baseret på Det britiske Statssamfund, Commonwealth, og som også ville indfange EU til at spille denne rolle, og endelig ville spille Indien ud mod Kina, må afvises totalt

af alle, der har interesse i at opretholde verdensfreden.

Præsident Putin har netop i anledning af 75-årsdagen for afslutningen af 2. Verdenskrig skrevet en slående artikel om forhistorien til Anden Verdenskrig samt forløbet af denne krig, og opfordret alle nationer til at offentliggøre alle de indtil nu hemmeligholdte historiske dokumenter fra den tid, således at menneskeheden, ved at studere årsagerne til den hidtil største katastrofe i menneskehedens historie, kan lære lektien for at undgå en endnu større katastrofe i dag. Putin skriver i en meget personlig tone; han taler om lidelsen i sin egen familie, om den enorme betydning som den 22. juni har for den russiske befolkning, dagen hvor "livet næsten går i stå", og hvorfor den 9. maj, årsdagen for sejren i Den store patriotiske Krig, hvor 27 millioner russere mistede deres liv, er Ruslands vigtigste mærkedag. Men den indirekte besked er også, at lige som Sovjetunionen besejrede Hitlers Tyskland med en gigantisk indsats, vil det russiske folk aldrig overgive sig til fornyede trusler. Ligesom Napoleon gennem en lang forsvarslinje blev ført ind i den ugæstfri russiske vinter, og hans hær til sidst blev så godt som udslettet, muliggjorde evakueringen i 1941 af befolkningen og industrikapaciteten mod øst, at Sovjetunionen kunne overgå nazisternes militære produktion på kun halvandet år.

Men også Versailles-diktatets kortsynethed, støtten til Hitler fra medlemmer af aristokratiet og etablissementet på begge sider af Atlanterhavet, og frem for alt München-aftalen, der i Rusland simpelthen kaldes "München-forræderiet" eller "München-sammensværgelsen", betragtes som den egentlige udløser af Anden Verdenskrig. Fordi det var ved den lejlighed, at ikke alene eftergivenhedspolitikken for Hitler, men hvor også den fælles opdeling af byttet fandt sted, såvel som den iskolde geopolitiske beregning, at fokuseringen af Hitlers Tyskland mod øst uundgåeligt ville føre til at Tyskland og

Sovjetunionen ville sønderrive hinanden.

Hvad er ifølge Putin det vigtigste budskab til nutiden ved studiet af Anden Verdenskrig? At det vigtigste var undladelsen af at påtage sig opgaven med at skabe et kollektivt sikkerhedssystem, der kunne have forhindret denne krig! Putins artikel slutter med en presserende påmindelse om topmødet for statsoverhovederne for de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som han har foreslået siden januar, og som netop skulle tage fat på disse principper for, hvordan man opretholder verdensfred og overvinder den verdensomspændende økonomiske krise.

Det vigtigste aspekt i denne forbindelse er, at dette format vil sætte USA, Rusland og Kina omkring samme bord for at forhandle de principper, der skal danne grundlaget for international politik, hvis menneskeheden skal undgå at udslette sig selv! Og i går sagde Emmanuel Macron efter en lang telefonsamtale mellem Putin og den franske præsident, at han går ind for et Europa fra Lissabon til Vladivostok, hvilket ikke alene åbner perspektivet for en integration af Den europæiske Union, Den eurasiske økonomiske Union, Bælte- og Vejinitiativet, men også etablering af en fælles sikkerhedsarkitektur baseret på fælles økonomiske interesser.

Hvis vi imidlertid skal imødegå de enorme udfordringer fra pandemien, den globale økonomiske krise og de dybe sociale chok, der i mange af verdens lande har ødelagt store dele af befolkningernes tillid til deres institutioner, er yderligere skridt nødvendige. Det er klart, at samarbejde mellem USA og Kina, som de to største økonomier, er uundværligt. Selv hvis dette i øjeblikket ser ud til at være en uovervindelig hindring, må det ekstremt anspændte forhold mellem USA og Kina erstattes af et samarbejde om menneskehedens fælles mål.

Hvem, om ikke regeringerne i de stærkeste økonomier, de

lande med den største befolkning og det største militære potentiale, skulle løse problemerne? Denne verdens 'Boltons' må fjernes fra disse regeringer og erstattes af ansvarlige mennesker, der er i stand til, i de kulturelle faser i deres respektive kulturer, at finde udgangspunkterne for samarbejde på et højere niveau. Benjamin Franklins beundring for den konfutsianske filosofi og Sun Yat-sens orientering imod den amerikanske republiks idealer er bedre rettesnore end Gene Sharps "Hvordan man starter en Revolution" eller Samuel Huntingtons forskellige skriblerier.

Man skal definere et plan, hvorpå løsningerne på disse ganske forskellige problemer bliver synlige. Der er en filosof, født i det 15. århundrede, kendt i Rusland som Nikolai Kusansky, Nicolaus Cusanus, der udviklede netop denne tænkemåde: modsætningernes sammenfald, 'coincidentia oppositorum'. Dette begreb udtrykker den grundlæggende kvalitet af menneskelig kreativitet, der gang på gang, og på stadig mere udviklede niveauer, er i stand til at finde løsninger på et højere plan, hvorved de konflikter, der er opstået på de lavere niveauer, opløses.

Dette kan kun være den umiddelbare iværksættelse af et kreditsystem, der tilvejebringer den globale økonomi kredit til industrialisering, og dermed reel udvikling af alle nationer på denne planet. Hele min afdøde mand, Lyndon LaRouches, livsværk, blev primært viet til at nå dette mål; han udarbejdede sin første plan for industrialiseringen af Afrika i 1976, Oase-planen for industrialiseringen af Mellemøsten i 1975; derefter fulgte den 40-årige plan for Indien i samarbejde med Indira Gandhi, Operation Juárez, med den daværende mexicanske præsident, José López Portillo, for Latinamerika; en 50-årig udviklingsplan for Stillehavsområdet og derefter til sidst, efter Sovjetunionens sammenbrud, den 'Eurasiske Landbro', som en fredsplan for det 21. århundrede. Mange af disse projekter

gennemføres i dag takket være Kinas nye Silkevej, og alle nationer i verden opfordres til at bidrage til denne 'Verdens Landbro'! Dette er planen for oprettelsen af de 1,5 milliarder job, der er nødvendige i dag for at overvinde krisen! Det bør begynde med oprettelsen af et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land for at bekæmpe de nuværende og fremtidige pandemier, hvilket ikke kun vil gavne fattige lande, men også de såkaldte udviklede lande, der kun kan undgå nye bølger af infektioner på den måde. De fleste lande har et stort antal arbejdsløse eller dårligt beskæftigede unge, der kan uddannes som medicinsk personale og indsættes til at opbygge sådanne sundhedscentre.

Når millioner af mennesker er truet af sult, som Verdensfødevareprogrammet advarer om, hvorfor kan landmændene så ikke fordoble deres fødevareproduktion og få en 'paritetspris' (produktionspris –*red*.), der garanterer deres eksistens, tillige med hensyn til den forventede stigning i verdens befolkning til over 9 milliarder i 2050? Kan vi ikke betragte os selv som en enkelt menneskelig art og hjælpe med at opbygge menneskehedens fælles byggepladser med den samme solidaritet, som hele den kinesiske befolkning hjalp folket i Wuhan og provinsen Hubei? Er det ikke på tide, at vi stopper med at spilde billioner på militær oprustning, hvilket præsident Trump sagde, at han snart ville drøfte sammen med Putin og Xi Jinping, når vi kunne bruge disse ressourcer til at overvinde sult, sygdom og fattigdom og til at udvikle det kreative potentiale hos de nuværende og kommende generationer?

Jeg tror det er på tide, at vi som en menneskehed, der står over for en hidtil uset katastrofe, tager det kvalitative skridt til at gøre det 21. århundrede til det første virkeligt menneskelige århundrede!

Mange tak.

Schiller Institute International Conference, June 27, 2020
-Will Humanity Prosper, or Perish? –
The Future Demands a ‘Four-Power’ Summit Now
Panel 2: “Why a 1.5 Billion Productive Jobs Program Can End War, Famine, Poverty, and Disease”

Panel 2: “Why a 1.5 Billion Productive Jobs Program Can End War, Famine, Poverty, and Disease”

DENNIS SPEED: Good afternoon. Welcome to the second panel of the Schiller Institute’s June 27th conference “Will Humanity Prosper or Perish? The Future Demands a ‘Four Power’ Summit Now!” This is the second panel of our conference and it is entitled “The World Needs 1.5 Billion New Productive Jobs To End War, Famine, Poverty and

Disease.”

Our first panelist is Jacques Cheminade, President of Solidarité et Progrès in France. He’s speaking on “How Food Production Can Unite the World.”

JACQUES CHEMINADE: Good day. I’m very honored to be with you today, because of all you have done until now, and mainly because of what we all are going to do after this Schiller conference.

Food production unites the world: We are all conscious of the fact that the two first human rights to be upheld, are to be fed and to be kept in a good healthy condition, in order to contribute to the common good and the future of our societies. If we look at the world as it is we cannot but recognize that these two human rights are continuously and constantly violated and that the present policies of the main states and institutions, with a few remarkable exceptions, are leading us towards a world which is going to be much worse, if we allow it. We are set to become inhuman.

The question is therefore not to comment any more about what is happening or to complain, but to do something about it. That’s why we are here, to mobilize the best of our cultures and our nations to generate a world where the true creative powers of humanity will prosper, against all odds. It starts by food production which unites all people beyond and above cultural and language barriers. It seems commonplace to say such things, but the fact that we are morally and economically compelled to do so is precisely the sign of the inhuman condition in which we have been plunged, with the immediate threat that 100 million of our fellow human beings could die from hunger — 300,000 a day — while the farmers are trapped into a Malthusian world where they literally can’t breathe.

If we start from what humanity needs, taking into account

the requirements for an adequate quantity and quality diet, sufficiency for everyone and the indispensable need to create food reserves, we must first double our food production. To produce 5 billion tons of grain, for example, means to more than double the present world harvest.

We hear in the Unites States “We American farmers can feed the world” and it’s true. We hear in Europe, “We European farmers can feed the world,” and it’s true. And we hear in the rest of the world, “We also can secure our food security and sovereignty,” and it’s true.

So what is happening? What’s happening, which makes this potential to not be actualized.

First, the whole world is ruled by the financial dictatorship of Wall Street and the City of London, which cannot care less for people and, in fact, openly promote world depopulation. Unable, in their own terms, to keep their power and to feed the world at the same time, they prefer to keep their power and envisage a world populated with less than 2 billion human beings. Their policy is to kill, either by murderous action, or by voluntary neglect. They let their ideologues openly front for it, under black or green colors.

Second, the outgrowths of this financial dictatorship, i.e., the food and farming cartels, dominate or control all the chains of transportation, distribution and sales in foodstuffs, including the property of vast domains of land.

Third, an anti-productivist ideology is promoted among the urban sectors of the service economy, dominant in numbers among Western countries, betting on both their ignorance of what a productive life is (they don’t even know what a productive life is!), and on their cultural pessimism, induced by the media and the entertainment sectors. There were no stocks of masks or tests in our Western states to

deal with the coronavirus pandemic, just as there are almost no grain reserves today to deal with food shortages: the World Trade Organization and the cartels left it up to the marketplace. As a result, China has one-year grain stocks for its needs, Russia six months, the United States much less, and the European Union at best 45 days! Under its Green Deal, the European Commission has decided to cut by 50% the use of pesticides, by 20% the use of fertilizers and by 50% the use of anti-microbials for livestock and aquaculture. It expects to transform 25% of the land into organic bioproduction against 7.5% today. The point here is that, under the guise of caring for us, they obey their real financial masters and cut the means of production without providing any alternative to feed us and feed the world.

It’s criminal not to maintain food reserves. It is criminal to have brought farming prices below the cost of production. It is criminal to have pitted the producers of the world against each other, to lower the prices paid to them for the benefit of the worldwide cartels in grains, meat, seeds, seafood…. It is criminal, that in the poorest countries of the world, 70% of the production is allowed to be lost because there are no cold chains and too many rodents. It is criminal to compel those countries to pay more for the debt service to financial agencies than for building and maintaining hospitals or schools . It is, as Lyndon LaRouche repeatedly said, the model of the private British East India Company spread all over the world, controlling the chains of production, transportation and trade.

So this crisis should be the opportunity to recognize the absolute right to produce food and to get rid of the cartel monopoly system. This, of course, cannot be done as a thing in itself. It demands the shutdown of their source of money supply: the Wall Street and City of London rule, the

British Empire. The criminal policies in the area of food and health, are, in that sense, for the people of the world the visible side of the oligarchy's iceberg and our main weapon to fight the oligarchy. To show the peoples of the world that to fight for a new Glass-Steagall Act, a public credit policy, a National Bank, is not a technical question but a very concrete matter of life or death. The present financial system cannot be maintained through the rule of an unjust law and order, which has mutated into a system of chaos and disorder, based on an "everything bubble" which kills all the more as it inflates.

Therefore we have to come back and rethink about how we can inspire a strategy based on the Four Laws of Lyndon LaRouche, because they represent the architectural, unifying body for a change. To put it more concretely, the only possible exit door from the present fire.

As I am in Western Europe, I feel obliged to tell you how something which had a good start, failed because its environment was not shaped by a coherent principle corresponding to the Four Laws of Lyndon LaRouche: I am talking about the European Common Agricultural Policy, launched on July 30, 1962. It was based on four goals: increasing productivity; securing a fair living standard for food producers; establishing a sort of parity price including reinvestment; securing the food supplies and a reasonable price for consumers. It worked for about 30 years, based on a self-sufficient single market, with a productive priority connected to industrial progress (modern tractors, fertilizers, pesticides…), plus financial solidarity and a European preference. The financial aid and support were given in the form of a minimum price guaranteed to the producer, called "indirect aid." As a result, the Common Market members, as it was called in those days, became self-sufficient and Western Europe grew to be the second world exporter of foodstuffs. The farms

grew moderately in size, and the whole agricultural sector underwent a period of relative prosperity, despite its in depth and fast transformation.

Today, we have all the European farmers desperately protesting, hostages to the banks and living on subsidies, having become indebted, working hard and gaining very little, with their sons and daughters abandoning their farms to go to the cities. What happened?

First, under the pressure of the global financial deregulation, the Common Agricultural Policy was changed in the 1990s, the same period characterized by de-industrialization, banking rule and deregulation, mainly in France, but also in all Western Europe. The indirect aid based on price guarantees disappeared and were replaced by so-called direct aid, proportional to the surface of the farms. This was done under the pressure of the World Trade Organization with the pretext of avoiding "price distortions." As a result, within a context of falling purchasing power of foodstuffs, the aid, decoupled from production, went mainly to the big landowners such as the Queen of England, the Prince of Monaco and the Duke of Kent. The small and medium-sized farmers were strangled through price decreases and the fall of aid. Their only option was either to leave or to be further strangled by the banks, including the farmers' bank, the Crédit Agricole, which became a bank like all the others and even worse to its old clients! The European Union budget for agriculture was reduced in purchasing power and has decreased in percentage of the total EU budget. Add to that the vulnerability of all producers to the system of floating exchange rates, the middle-sized or small ones sinking and the big ones becoming more like "experts" of the Chicago market than real farmers!

Today, the main talk is to replace the "direct" aid based on farm surfaces, by "environment and climate aid," of

which only the very big ones can benefit. This is a policy of desertification and agricultural depopulation within a context of a green world depopulation. Within this system, there are a few Scotch tape measures proposed, which are maybe relatively helpful but not of a nature to change the situation. For example, it is proposed that the distribution of aid be based not on the surface of farms, but on the number of persons active in them. Others call for stocks of food security against the instability of the markets, fair prices and measures to fight against world hunger. Good intentions, but nothing tackling the depth of the challenge.

Our commitment is precisely to do that, to go to the roots of the problem. The Common Agricultural Policy failed because it did not deal with its global environment. Same thing for parity prices in the United States. You cannot do it within a system which creates all the conditions to go in the opposite direction. Besides, even in its best years, the Common Agricultural Policy was mainly defensive, in French terms, a kind of a Maginot Line doomed to fail under flanking attacks or attacks from above. And whereas it temporarily solved the food crisis within Western Europe, it did nothing to organize markets and food stocks at the needed level of an alliance of world nations of world population.

Clearly, we have now with the Four Laws of Lyndon LaRouche, not as mantra, but as a roadmap for the fight, the means to break with the existing rules of the game, which was not done under the Common Agricultural Policy. But for that we need to inspire and put pressure on the peoples of the world so that they pressure their governments, as was said in the preceding panel. That is for each of us an issue of life or death. And it can only win with a winner mind, with a tenacious commitment renewed every morning.

For that reason, let me tell you about two things, as a

conclusion.

First on the way through which we can inspire. There are LaRouche's Four Laws as a reference to explore, facing their numerous challenges for real, in the existing world. There is their application in our recent two programs: Build a global health system now! LaRouche's "Apollo mission" to defeat the global pandemic crisis, and I would add "and beyond" the global pandemic crisis, and LaRouche's Plan to reopen the U.S. economy: the world needs 1.5 billion new, productive jobs. It is only through this anti-parochial organizing, based on a dynamic development, that we can inspire people who are today so submerged by information and permanently thrown into situations leading them to emotional cop-outs as we see on both sides of the Atlantic. It is through our personal example, based on a tenacious directionality every single day of our lives, that we can lead them to become free organizers.

Second, I would like to give you an example of that, directly linked to our subject matter: It is that of the Maisons Familiales Rurales (Rural Family Houses), a project created by Abbot Granereau, a French countryside priest who introduced a new way of learning in the rural areas of France and beyond. There are now 432 of these MFR rural houses in Europe, 112 in Latin America, 118 in Africa (Mauritania, Democratic Republic of Congo, Guinea…) and in the Indian Ocean and a few in Asia. In France this education is run in association with the state and the local governments, but with absolute emphasis put on the involvement of the families.

Abbot Granereau was the son of a peasant family, who at a very early age questioned both the Napoleonic, pyramidal organizing of the French education system and the fact that the public education system led the best sons of the farmers to quit farming, leave the countryside and often break with their traditionally-oriented families. He

decided to solve the problem by launching a new system of his own, that the families could afford and that he called on “Our Lady of the Social Revolution” for inspiration. His idea was to have the high-school age students reside one week every month at an educational home for professional training, which he provided; he went around, buying places to have the students spend a week there, which he provided, not far from their homes and run jointly with the families and later with the teachers. The program ran from November to April, so that the parents could have their children the rest of the time to work at the farm. The education was to be paid by the parents and the status of the students was one of apprenticeship. During the three other weeks of the month, the students were provided with two hours of homework every day. The key to its success was the associative responsibility of the families family integration, and also the students educating their families; this concept of family integration which would be very useful today; the respect of the individual personality of every student, not as units but as persons; and the promotion of actions of social development: visits to farms, producing modern tools, tractors or fertilizers.

Granereau started in 1935 with three farmers, committed to support his project and four apprentices. And he managed in about 30 years to change the fate of the rural world and avoid, at the time, its debasement.

The secret behind his method was to be very rigorous and at the same time to make the students responsible. For every activity one of them was appointed to be responsible for all the others. His commitment was to give to all a good level of education, giving back their dignity to his brother farmers, a knowledge of the new methods of production within an education for their souls. For him, a good farmer had to be what he called “a scientist of the land.” When enough pupils and students came, he separated

the functions of teaching, under a good and committed teacher from the Purpan high-level school of agriculture in Toulouse, from those of guidance, which was his full-time responsibility. Granereau wanted to create “peasant leaders” to enter the coming new world with Christian principles. He invented “in his way,” an active method based on exploration, cooperation, participation and mutual trust. He himself did change during all his life: he created a section for young women and girls, then organized a mixed-gender school, carefully promoting a mutual respect of the two sexes; and finally opened up his schools to all families, understanding that the notion of family and mutual respect was key and above religious affiliations. A lot of people were shocked, but he was delighted.

I am convinced that such an approach, based on the respect of every individual mind and the service to the other, should be thoughtfully considered as an inspiration to our methods of teaching today, those against which Lyndon LaRouche has so often polemicized. Not to copy it as such, of course, but to follow its spirit of exploration and creativity. In the countries with a longstanding family farming culture, like in Africa, it would be a model to ensure the transition of agricultural labor, as it has been in France.

The case of Granereau is also a good reference for how to change things. We should ourselves think much more about what Lyndon LaRouche did at the beginning: gathering a few persons in a pilot project addressing not academic questions but, from top down, the key challenges of our times, and sending memos and launching debates all the time. Then you have the best kind of excitement of actually discussing and enriching a program, all the time, and even the higher excitement to make it exist. Let’s do it.

Thank you.

SPEED: Thank you, Jacques.

We're now going to hear from Diogène Senny, the founder of the Pan-African League – UMOJA. He is a Professor of International Intercultural Management, specialist in economic intelligence and international economic relations, Founder of the African School of Management (EAM) in Congo.

He's speaking on the topic, "Prosper or Perish: An Introduction to the Geopolitics of Hunger and Poverty"

DIOGÈNE SENNY: Dear Speakers, Dear Participants, Dear Guests, First of all, I would like to express my gratitude to the Schiller Institute for having associated me with this discussion at this very special time.

I. Introduction

Ladies and Gentlemen, far from the one-off event, the circumstances in which this conference takes place make of it an Historical Moment, because the enormous health, economic and social consequences connected to COVID-19, are like "Challenges" and "Confrontations" launched against societies and men in the sense of the British historian, Arnold Toynbee.

For once, we are going to connect the issues of Hunger, Poverty and Health with History; not only in a memorial function, but also and above all to view history as the most powerful manifestation of social energy and the will of man to survive.

STORICISMO, in other words Historicism, as the Italians would say, is the act by which one creates one's own action, one's own thought, one's own poetry by moving from the present consciousness of the past. We know that at least 13 billion people, twice the world's population today, could be fed by the world's agriculture. Therefore, the destruction of tens of millions of women, men and children by hunger is unworthy of such a rich century! Can

we seriously consider alternatives to Hunger, Poverty and Health while maintaining a historical amnesia on matters of the economic and social rights of peoples?

II. Fight against Amnesia

Ladies and Gentlemen, who remembers that a third of the civilian and military deaths of the Second World War were due to malnutrition, tuberculosis and anemia? Who remembers the heaps of coffins have piled up in the churches of Amsterdam, Rotterdam, The Hague because of hunger? And especially in Poland and Norway, the fact that some families survived by eating rats and bark of trees? 1947, two years after this appalling reality, who recalls still this attack by the ambassador of Great Britain, while working with the Commission responsible for drawing up the Universal Declaration of Human Rights, I quote: “We want free men, not well-fed slaves!” End of quote. Who recalls the direct response of his Ukrainian counterpart, I quote: “Even free men can starve to death,” end of quote? This exchange illustrates the beginning of a new geopolitical order, that is to say, the Cold War, and the defeat of the recognition of economic and social rights in the Universal Declaration of Human Rights of December 10, 1948.

However, how to believe that the civil and political rights can be effective, without the economic and social rights? It took 45 years, almost half a century, in June 1993 for the UN to adopt a new Declaration in Vienna, making all rights (civic, political, economic, social and cultural) indivisible and interdependent. Alas, what wasted time !

III. The Disappointments of the End of the Cold War

Ladies and Gentlemen, The hope raised by the end of the cold war in terms of economic and social rights was very quickly lost because of the fact that the planetary power of transcontinental agro-industrial companies and Hedge Funds, these funds that speculate on food prices, arable

land, seeds, fertilizers, credits, etc., is significantly higher than that of states. Hunger is not inevitable, it comes from organized crime. 90% of peasants in the south, in the 21st century, only have the following working tools: hoe, machete and scythe. FAO reports in the 2010s indicate that 500 million farmers in the South have no access to selected seeds, mineral fertilizers, or manure, and do not own animals. The overwhelming majority of farmers in India, Peru, Burkina Faso, Niger, Ecuador, etc. have no irrigation system. How can you be surprised then that 1 hectare of cereals gives about 700 kilograms to Africans, against 10,000 kilograms for the same space for their colleagues from the Gironde in France. As we have already said, Hunger is not inevitable. It is the result of the will of a few. And it is by the determination of men that she will be defeated.

Some examples to illustrate predation situations by multinationals of the agro-industry in Africa:

In Cameroon: In 2006, we remember the admirable struggle lead by the Development Committee of the N'do region, which brought together farmers' unions and civil society in the fight against the grabbing of 11,000 arable lands by SOSUCAM (Société Sucrière du Cameroun) , authorized by the Cameroonian government. It should be noted that SOSUCAM is the property of Alexandre Vilgrain, a French industrialist and that this company had already acquired 10,000 hectares in Cameroon in 1965. Here, the colonial continuum is still in full swing in the economic field.

In Senegal: Here it was the Great Senegalese estates (GDS), belonging to French, Spanish, Moroccan, etc. financial groups which acquired tens of thousands of arable land in Saint-Louis, depriving the peasants of necessary spaces for basic crops. As in Cameroon, the farmers of Walo reduced to modest harvests on only 1 hectare of rice, organize themselves to resist with much dignity. In Nigeria, Benin

and Mali: International hedge funds also rely on local oligarchs to organize land grabs.

This is how the wealthy merchants of Sokoto and Kano got hold of tens of thousands of hectares of food land.

In Benin, it is the political and economic barons who accumulate hectares, voluntarily left fallow, while waiting to resell them for a higher price instead of investing in the region of Zou, the former breadbasket of Benin's Wheat.

Finally, we note the same trading mechanism in Mali where wealthy businessmen from Bamako are used to acquire arable land at low prices for resale at gold prices to Saudi princes or Hedge New York Funds.

In Conclusion

Ladies and Gentlemen, The ruin of the economy and the disasters that are looming following the coronavirus pandemic are part of what is known as Cyclical Hunger. Its peculiarity lies in the suddenness and unpredictability of the highly visible damage generated. Its spectacular nature should not blind us to these real causes. However, what has been described throughout this intervention is structural hunger. Structural hunger has root causes. It is permanent and unspectacular, psychically and physically destroying millions of human beings. Structural Hunger exposes millions of malnourished mothers to give birth to deficient children.

Ladies and Gentlemen, We will precede the alternative presented by this conference "Prosper or Perish," by the word Unity. Because, for us pan-Africanists, the question of Hunger is less about Food Security than Food Sovereignty. Only Political Unity will give us the weapons necessary to protect the immense resource of arable land all over the African continent. It is at this price that Food Sovereignty will be guaranteed to all Africans!

Umoja Ni Nguvu, Thank you.

SPEED: Thank you very much, particularly for that idea about food sovereignty. So people just know, we were listening to a translation from French.

We're going next to Walter Formento, Director, Center for Political and Economic Research, Argentina. His topic is, "South America on the New Multipolar Road."

WALTER FORMENTO: Good Afternoon: My name is Walter Formento. I'm the director of the Center for Political and Economic Research (CIEPE), and also a member of the Latin American Social Sciences Network, which is involved in all five continents.

It means a lot to us to be part of this conference, and we hope we can contribute to the dialogue that is beginning here.

In terms of the development and contributions of the New Silk Road and the World Land-Bridge which connects us all, we believe that South America—extending from Mexico to Argentina-Brazil, going through Colombia-Venezuela, Peru-Bolivia and Paraguay—has in its Hispano-American and South American history, a real and concrete accumulation of capabilities for building sovereignty, strategic industries, science and technology—both to contribute and to receive. This stems from each one of these nations individually and then, from an organized pluri-national, South American community, based on their common Hispano-American origins, but even more specifically, on the 2001-2015 period based on UNASUR (the Union of South American Nations), and CELAC (the Community of Latin American and Caribbean States).

Looking first from Argentina: This South American nation launched the development of its strategic industries from the very moment of its battle against the British invasions of 1805-1807. At the beginning of the 20th century, the

process continued with the development of its oil-related energy industries and hydroelectric projects, always interacting with the international context and receiving feedback from that framework.

From the Great Depression which was caused by the systemic crisis of 1929-1944, Argentina, together with Chile and Brazil—the ABC Alliance—deepened the process of sovereign development, strengthening their rail, maritime and river transportation as well as automobile and aircraft industries, which then became the basis for the development of their aerospace and submarine industries. While these industries maintained international ties, they always collaborated with each other, which allowed for their own joint scientific and technological development, This was once again a function of an international context favorable to South America, and particularly to Argentina, Brazil and Chile.

In the Argentine case, beginning in 1946, this positive process led to the creation, between 1963 and 1991, of a state-run, public-private industrial, technological and scientific matrix, in which 80% of the goods and services and parts required for national development were produced in our internal market. This also consolidated a social reality in which 90% of the labor forcé was formally employed, with a strong university-educated, technical-professional component, and in which the unemployed labor force was also formally recognized as well. So, from the standpoint of values, this was an integrated and committed social reality.

That is why South America (or Hispano-America), based on its own experience, recognizes the importance of developing a national strategic-industrial-technological complex, but also a South American community of nations as well.

The war and defeat which the London and New York-based

Anglo-Dutch oligarchy imposed on Argentina and on South America, and did so with a vengeance, beginning with the 1976 coup d'état in Argentina, followed by the 1982-1991 Malvinas War period, put an end to this virtuous cycle and launched a cycle of decadence enforced by global financial neoliberalism.

Thus today, when we reflect on the New Silk Road and new multipolar financial system, and in that context the World Land-Bridge and its empowering the productive abilities of humanity and nature, including the Dialogue of Civilizations, we see this as auspicious and hopeful. We are called on to commit ourselves, to contribute to and transmit those initiatives promoting aerospace, transportation and new energy technologies.

In some ways, we're already part of this. There's the [bioceanic] rail transportation corridor from Brazil, traversing Bolivia and ending in Peru. We're also involved in the modernization of a rail line, which extends from Buenos Aires (with its factories and workshops for maintenance of machinery and railroad cars), from the province of Santa Fe to Córdoba, Chaco, Salta and Jujuy in the north, then connecting to the main trunk line. In a joint effort, with Russia supplying components and new technologies together with Argentina, we are building a modern new railroad system capable of developing this area even further. We are also developing nuclear reactors, using Chinese and Argentine technology, as well as new hydroelectric projects in the southern Patagonia, close to Antarctica and the islands of the South Atlantic, with their natural interoceanic route that connects the three great oceans: the Indian, Pacific and Atlantic.

After 2008-2010, into 2014, the financial crisis of 2008-2009 again paralyzed the world, which revolved around speculative financial earnings.

But today there is another world, the multipolar world seen in the World Land-Bridge, the world of the New Silk Road, committed to interacting with all continents, and with all nations for a peaceful, harmonious development integrated into a new reality for all humanity—and for nature. We are a committed part of this process; we see ourselves as committed—in thought, in practice and in action—committed through our entire history.

This is our first contribution to these conferences you have been holding, and connecting us to the five continents and with the actors who are the great historical power— in this new commitment to humanity and nature in terms of social and integral inclusion.

I send you a warm *abrazo* and hope to be able to contribute further to answer any questions you may have. Thank you.

SPEED: Thank you very much, Dr. Formento.

We have gone from Europe, to Africa, to South America, and now we go to the Caribbean. Dr. Kirk Meighoo, political economist, broadcaster, and former Senator, Trinidad and Tobago: "The Caribbean's True Importance in the Making and Re-Making of the Modern Global Economy"

KIRK MEIGHOO: Hi. My name is Dr. Kirk Meighoo, I'm a political economist, broadcaster, and former Senator from Trinidad and Tobago in the Caribbean. It's a real pleasure to be here, to be part of this conference, with the Schiller Institute and I thank the organizers for inviting me.

I've been friendly with the LaRouche movement and the Schiller Institute for a number of years now. There are so many things that we share in common, and there's a lot of projects that I want us to collaborate on, and this certainly is one them.

Now, I'm also a member of the official opposition party. We

do have an election coming up this year, and we hope to take government. The platform, the manifesto of our party — and this is from before the COVID crisis — was to create 50,000 new jobs in the economy. And in our small economy, we have 1.3 million people in our island, and the labor force is about 650,000, so 50,000 was a big number. However, with the COVID-19 lockdowns and what it's done to our economies and the whole global economy, we need to increase that number, at least to 150,000 and by combining it with this program from the LaRouche movement for 1.5 billion productive jobs around the world, there is an incredible synergy that we must take advantage of.

Now, one of the things that I'm always concerned about, is that we small states in the Caribbean, we are actually one of the bigger islands, with over a million population; like Jamaica has 2 million, a little over 2; many of the other islands are much, much smaller; there's a tendency for us to be overlooked, for us to be forgotten in such schemes, and that is part of our lack of development here. But it is not just a matter of a lack of development, it's also the type of development we've been undergoing.

I'm also part of a tradition of intellectuals here, started in the 1960s, soon after our formal independence, called the "New World Group." And it's incredible, the overlap with the LaRouche movement in terms of our analysis and our goals and our solutions. I have always found that to be an amazing thing, and it's just another illustration on how the truth is one, and we can all arrive at the same truth from our very different points in time, space, and circumstance, and this is certainly one of those instances.

For the Caribbean, the point I'm making about the inclusion of the Caribbean in this global program that the Schiller Institute and the LaRouche movement is proposing, is not just a matter of charity. Because what the LaRouche movement is proposing is an end to the trans-Atlantic

system, what might traditionally be called “imperialism,” to the imperial system, to the post-Columbus system, if you want to put it in those terms, and that is precisely what we have been calling for, for decades ourselves. Because, you see, the Caribbean has a special place in this 500-year modern world economic system, that we need to understand, because our participation in it was central. The Caribbean was where the modern world began: It’s where Columbus came in this voyage, it’s where the first global production of sugar, rum, alcohol, etc., which enriched New York, Boston, the East Coast of the United States, fed into the industrial revolution. The organizing of these huge plantations in the Caribbean was a forerunner to industrial capitalism in Europe, and our great intellectuals, such as Dr. Eric Williams, our first Prime Minister spoke about that in his seminal book from 1944, *Capitalism and Slavery*.

So, we’ve had a long experience, analyzing this, our own experiences. Because we represent the dark side of this modernity. Of course, modernity has brought a lot of good to the world. But in the Caribbean, this type of economy now has become, let’s say since the 1980s and ’90s, the neo-liberal system, but it really starts from the system of slavery in the Caribbean. Because, think about it: These economies were founded on slave labor, which is imported farm labor at cheap or free cost. It decimated local economies. We made nothing for ourselves here. Everything was around sugar production, mainly; sometimes some other people had other crops, but whatever the early English colonists had here for their own self-development — tobacco, food crops, etc.—local settlements, colonies in the true sense of the word, where you’re making your own settlement elsewhere — part of this imperial system that the Caribbean was central to, and this global sugar production, the triangular trade where we were central — this is actually what’s going on in the rest of the world.

Because when they established it here, they had to gut out the independent farmers; they had to buy out all the independent landowners, so that the big sugar interests could own all the land, control all the production, in a global system of raw-materials export, where the value added would be done elsewhere, and you break up the whole chain of production.

What did that mean? That meant no manufacturing here. What did that mean? That meant that we were connected to the metropole, rather than to ourselves. So, for example, it's easier for us in Trinidad to go to New York, and it's cheaper for us to fly there, than it is to a neighboring island, like Curaçao, or even Antigua, or St. Kitts. Because our communications and infrastructure were always to the metropole. We did not have an internal economy with manufacturing: We did not make our own clothes, we did not make our own food, we did not make our own basic commodities and services for survival. They were all imported. We were a pure import/export economy and we remain so, whether it be in tourism or offshore banking, or oil and gas, like we have in Trinidad and Tobago.

So we're been struggling with this issue and problem for a very long time. We have some great insight into it, which we can offer the world. And what we see is that this same process is happening around the world, to other countries. So it's as if they took this early model, pioneered in the Caribbean, which produced tremendous inequality, tremendous misery, tremendous underdevelopment, this is what the trans-Atlantic system is projecting to every country in the world.

Now, solving the problems here will help us solve the problems for the rest of the world. This is where it started. We pose some challenges because of our size, but there are also some opportunities. Our small societies in the Caribbean are like the small city-states of ancient

Greece, where Plato and Aristotle and the great philosophers flourished. It's like the Florentine city-states: These places were 40,000 people at their maximum population. We live in human-scale societies, and these massive, mega-cities which are part of the whole trans-Atlantic system, mainly financial centers processing these huge, global, faceless corporations, those are inhuman environments. And I think it is not coincidental, that much of the violence that we're seeing in the world is happening in these big cities, where there's so much anomy, so much alienation, and a lack of humanity, of the face-to-face societies that we have here in the Caribbean, that have produced such amazing creativity, such amazing thinkers, like V.S. Naipaul, like Sir Arthur Lewis, like Derek Walcott, like C.L.R. James, from such tiny, tiny, small islands.

So, this is a plea, a reminder, to think of how we can take our outlying territories, which seem like outliers are the world system, but were essential for the development of the modern world system, and I daresay, we can play an essential part in the remaking of that world system to a more humane, global system.

I want to thank you for the opportunity to make our presentation. I look forward to questions and to interacting with you and also partnering in the future.

Thanks very much.

[Editor's note: For time reasons, the prerecorded remarks of Mark Sweazy, former UAW trade union leader, were unable to be aired in the panel. We include here his complete remarks, on "Returning the U.S. Work Force to a Culture of Scientific Progress."]

MARK SWEAZY: Hello, and welcome! My name is Mark Sweazy. I'm the Past President of Local 969 in Columbus, Ohio of the United Auto Workers' Union. I learned a lot about the

Labor Department and how labor works in the United States. With the international union, I chaired for six years the meeting of the 21 Delphi [auto parts] plants in Detroit. When we come together obviously we discussed our problems and the future. What we saw was, the door was shut on our future. 17 of those 21 plants closed. It changed people's lives forever and ever. I also learned that our history, that you've heard some about, teaches us that the struggles and the conflicts and the wars have consequences that become a negative and seldom produce a positive or good result. So, we faced these things over a period of time.

What we face today is the need to put people back to work, regardless of where you live or what you do. We need to get people gainfully employed in the workforce so that we can make better lives for the people themselves, better lives for their families, and better lives for the area in which they live. So, this is a worldwide situation; it's not just one locale, or one area of a country. This is worldwide. I hope you understand that little bit of an entry, because it's important. This affects each and every one of us. If we have pride, we want to restore – let's say we want to restore a great workforce as infrastructure projects have produced in the past. We're looking to put people back to work regardless of occupation. You can start one place, and transfer to another. There's nothing that says in the workforce that you have to continue to do something that you're not fond of, or you just don't like that job. You can always retrain and become trained to do another job. So, keep that in mind also.

What rewards do we expect? Our rewards in life are in direct proportion as to what we contribute. So, if we contribute something to life itself, we're going to see the rewards. That's important to me, because there's nothing more rewarding than seeing a person who enjoys what they're doing, and the fact that what they're doing is productive

to our culture. There's nothing worse than seeing people that don't have opportunities. As I visited Mexico, Mexico City, Monterrey, what have you, 9 cities in Mexico, I saw people who were educated, become college graduates. But the opportunity to work was not there, and it broke my heart because I'd look into the eyes of these graduating classes, and I'm saying to them, "Are you happy?" And they'd look at me, and they're questioning — why would I ask them are they happy? Well, there's no opportunities to work in Mexico; it's a darn shame. Very few. They've got taxicab drivers that should be an attorney. You've got taxicab drivers who could have been an engineer. You've got taxicab drivers that could've been a doctor. I can't imagine that. In the country I come from, the United States obviously, I can't imagine somebody going to school and having that type of training, but not having the opportunity to use that training.

So, this is an opportunity to get worldwide training. Not just in the labor fields, but completely through skilled trades, machine tool trades, tech center trades, the building trades — of course, that's plumbing, pipe-fitting, welding. There's no end to what this can offer. And how the unions will actually gain, and all the independents who work without unions will gain as well. But who will gain in the end? The communities and the families. The opportunity is there; we just got to look for it. We've got to honestly make it happen. This is not a project that's going to last one year, six months, one or two years. We're talking 10-20-year projects.

So, LaRouche organization has lined up projects all over the world. And of course, now Helga's at the helm, and we have a good leader. We want to continue to carry on with that leadership and get people to work so we have viable jobs. People doing what they can for their own families, and possibly in a few years we'll see these results. And

everybody will benefit. The unions will benefit, the independents will benefit, everybody will benefit on that spectrum. It's a great opportunity for those that need to be employed, and that's anybody that's graduating from a high school or tech school or what-have-you. But take it from there. We've got people 30, 40, 50 years old looking for jobs. Everybody knows that; it's not a secret. And not only in this country. So, the benefits are greater than we'll ever imagine, and what an opportunity we've got today to do it in.

Our world deserves today, tomorrow, and in the future, an immediate effort to develop this program, or this type of program. So, the opportunity is ours; the hard work is yet to happen, but it can be done. And that's what I want everybody to understand. The work can be done. The infrastructure projects are in front of us. So, let's pick up our shovels, push out our chairs, let's get up and go back to work. I think we'll not only enjoy a better life, but I think we'll enjoy a better future for our nations, as we work together to solve some of these worldwide problems that can be solved through cooperation. To me, I think that's the real answer that I would have, is worldwide cooperation. We need that today, more than ever. Working together, forming solidarity, and hoping that we can stay employed because of what took place. This program was the beginning. As we look back, we'll say, "Well, I was part of that in the beginning." That's to me the most rewarding aspect that we could ever say for each of our nations today.

So, with that, I'm not going to hold you to your chairs and hope that you take heed to this, but I pray you will. Because it's necessary and needed. I want to thank you, take care, and remember, the LaRouche organization is there for you. All you have to do is ask the question; they'll get you an answer. Thank you. Mark Sweazy over and out.

SPEED: Thank you, also.

Now, we're going to hear from Bob Baker, who's the agricultural desk for Schiller Institute, and he's going to be introducing the next video which is by Mike Callicrate.

BOB BAKER: Thank you, Dennis, and thank you Schiller Institute, Mrs. LaRouche, panelists and participants throughout the world.

Image 1. Coronavirus

Look at the state of farming and food in the world, and you see huge disruptions. Just one little microbe—the new corona virus, coming on top of the system already in breakdown, has led to terrible things.

There is a disaster in the meat industry. The mega-global, cartelized packing houses from Australia to Germany to the Americas, are in a breakdown crisis, as workers are sick and living in poor conditions. Masses of meat animals are stranded. And the farmers were hit hard as they're forced to kill their own livestock.

IMAGE: 2, 3, 4 Doctors Without Borders, or a migrant worker

There is a disaster in fruits and vegetables. Thousands of workers, who travel between countries, and work in hard and poor conditions in fields and orchards, are sick, from California, to Spain and the Middle East. It's so bad, Doctors Without Borders (Médecins Sans Frontières) went into Florida last month, to care for thousands of poor farmworkers who had nowhere to turn. In Canada, 60,000 such workers—one-half of them from Mexico—are getting hit, and with the sickness hitting so many Mexican workers in Canada, Mexico's government suspended travel this week, until something can be worked out.

There is a disaster in the staff of life—wheat, corn, rice. It is—fortunately—*not* because of a bad crop failure somewhere, except for the locusts in Africa and South Asia,

but because we are growing far too little grain. Period.

Lyndon LaRouche would say that the way to think of how much food the world needs, is to start from 24 bushels of total grains per person a year. What that would mean is, we should be having a world harvest of *5 billion tons* of all kinds of grains together. Currently, the world is growing less than 3 billion tons. And that would mean enough for direct eating as bread, noodles, tortillas—whatever you like, and milk, meat, eggs and so on. Plus, another 25% for reserves, which now, because of the World Trade Organization, does not exist.

In Biblical terms, it's seven lean years and seven fat years. We should have strategic storage reserves, we should have silos and warehouses all over the world, of grain, cheese, butter, sugar and other basics. Stockpiles in case of storms, epidemics, fires, locusts. We must *double* food production.

IMAGE 5: World Map of Hunger

Instead, we've had decades of what should be called a "famine policy." The City of London/Wall Street circles have cartelized the farm-food chain so extremely, so they can "harvest money." Yes: *harvest money*. They decide where and how anything is produced, and who gets to eat or not. They ripped off the farmers with below-cost of production prices and make record profits from the consumer by jacking up the retail price. And that is how you cause hunger for millions throughout the world.

IMAGE 6 & 7: June map of locust spread

No wonder we are vulnerable to locusts, and diseases. The locusts in South Asia and East Africa are now heading westward. By August they may reach Mauritania. This must be stopped. A fellow speaker today, from Kansas-Colorado area, will be talking more about the physical conditions connected with just "harvesting money" instead of food. And

we will soon hear from the Mexican grain belt.

IMAGE 8, 9, 10: Astronaut farmer

How did we get this way? It is *not* because we had no alternatives.. We are in the age of the astronaut farmer. We can produce food for all. And it wasn't like we were all given a pill to make us dumb—except that comes from the entertainment and news media: communication monopolies.

We are all played off against each other, and that must stop. Farmer vs. city people. Nation vs. nation. There is all the talk about "competition" in world food trade. And about having a "level playing field." It's all Bunk! *It's not a game. It's not a playing field. It's food.* It's the means to life! And farmers are on the streets again in Germany with tractorcades for the right to grow food!

In conclusion, I think of President Abraham Lincoln in the 1860s, when the whole United States nation was played off against each other. In fact, the British sent in forces to help bust up the new nation. Still, during Civil War and a great depression, in only a year, Lincoln and others implemented measures for science and hope. They created science-based farm colleges (the Land-Grant system), settle the entire Midwest with the Homestead Act, crossed the country with a new railroad and corridors of development, and issued a new credit called the Greenbacks.

In this same tradition, a hundred years later, with the help of the two fathers of the scientific Green Revolution, Henry Wallace and Norman Borlaug, a scientific Green Revolution spread from Mexico and the U.S. among international scientists, to make India food self-sufficient in 1974, and China self-sufficient in 1984. Let's make the whole world self-sufficient in food! Let us begin with Africa right now on an emergency basis; and then, open up the universe!

Thank You.

I'd like to now take this opportunity to introduce Mike Callicrate, who is a board member of the Organization for Competitive Markets, a rancher, and a meat producer from the Kansas-Colorado area. His topic is "Food Unites People Around the Planet."

MICHAEL CALLICRATE: I'm Mike Callicrate, I'm in Colorado Springs, Colorado. I have a company called Ranch Foods Direct. I also produce livestock on my operation in northwest Kansas, which I've done for the last 45 years. But my focus has really been to try to build an alternative food system to the industrial one that we have now.

When I'm asked the question, "Prosper or perish?" it makes me think of David Montgomery's book *Dirt*. In his book, David Montgomery talks about the erosion of civilizations and the importance of soil. Without soil, we basically don't have life. So, I'm going to kind of come at this question of "Will humanity prosperity or perish?" from that perspective, because I think soil is critical to our survival as human beings. The impoverishment and nourishment of a civilization is directly with the consolidation and industrialization of the food supply. Concentration of power and wealth is the greatest threat to any free society. Rather than creating new wealth from healthy soil, the current system is mining and destroying our land for the short-term benefit of a few global corporations. This is a photograph from northwest Kansas where I live. This photograph was taken in December 24, 2013, Christmas Eve. The dirt cloud extended 200 miles from Colorado Springs to the Kansas border. It was 12,500 feet high above sea level to the top; 4 miles across, moving at 50 miles per hour. This is soil; this is the blowing away, the destruction of civilization currently. Much of eastern Colorado's topsoil is already gone. I fly back and forth between my rural community of St. Francis, Kansas and the urban center of Colorado Springs, where we market our meats

that we produce. This is what you see across the eastern plains of Colorado, is the mining of these soils. The withering away of that topsoil. Previously, when it had fertility, it grew healthy plants that fed livestock, which in turn became food for human consumption.

We're mining our water resources. HBO's "Vice" did a documentary called "Meat Hook; End of Water" that talked about the global water supply being consumed and used up. This is another indication that humanity is going to perish if we don't change our ways. We're pumping the precious fossil water from the Ogallala Aquifer, just to name one of many around the world that is being pumped dry for the benefit of industrial agriculture. Again, an example of a mining operation.

We're ravaging the environment; we're building factory farms in low-lying areas. These low-lying areas on the East Coast of North Carolina, South Carolina, places where there's a lot of rainfall. We're locating these facilities in low-lying areas because it's the cheap land. It's also the place where the cheapest workforce resides. So, this is exploitation of the environment, of the workers. Think about being an animal in one of these facilities, inside one of these barns. Again, in Hurricane Florence, we flooded the factory farm facilities, and rather than let these animals out, they sort of learned their lesson. They kept the animals in the barn, where they starved and consumed one another before they died. This is the earlier Hurricane Floyd, where they let the animals out, and so we've got a total disregard of animals, which is another indication of a failing system in a failing society. St. Francis of Assisi said, "If you have men who will exclude any of God's creatures from the shelter of compassion and pity, you will have men who will deal likewise with their fellow men." Which is certainly what we're seeing today.

“This global cartel, controlled food system rather than nourish the people who sustain it, consumes them. The result is a food system that concentrates money and power at the top, and poverty at the bottom, while compromising food access, quality, and safety in the process.” That’s a quote from Albert Krebs, *Agribusiness Examiner*.

With the help of the U.S. government, global gangsters have turned our agriculture into a massive agribusiness mining operation. Meet felons Wesley and Joesely Batista of JBS, who have been in prison, and have recently because they’re considered essential, been invited back to run the biggest meat company in the world – JBS. JBS is headquartered in Greeley, Colorado, and has been part of the four big meatpackers now under investigation for lowering prices to livestock producers at the same time they’re raising prices to consumers. These men should not be involved in anything to do with a critical industry, especially food; but our government allows them to operate.

Allan Savory I thought put it well. He said, “We have more to fear from USDA than any foreign power.” USDA refuses to enforce the Packers and Stockyard Act, which would have prevented the shared monopoly that the Batista brothers hold with Tyson, Cargill, and Marfrig (another Brazilian company). USDA makes life for small plants extremely difficult; making it impossible for them to operate, and giving the advantage to the biggest meat plants who have now failed us in this COVID-19 outbreak.

The industrial food system did fail the COVID-19 test. It has no resiliency. It has extracted, it does not create and build well, it extracts well. It destroys our very mechanisms that we create wealth from; that is, the soil. On the left, you see my store in Colorado Springs, on the same day – March 13, 2020 – on the right is the big box stores in Colorado Springs. Shelves were completely empty; no meat was available. Yet in my store on the left, which

is about a 200-mile supply chain from St. Francis, Kansas to Colorado Springs, Colorado, you see full shelves. So far, our supply chain has held up well. We don't stack employees on top of each other; we remain healthy in our operation.

So, let's look at what I think we ought to be doing. I think we ought to be returning to a regenerative farming and ranching operation. One that's made sustainable because it's supported by consumers who care about the soil, who care about communities and people and the environment in general. So, I've set up what I call the Callicrate Cattle Company Regenerative Farming and Ranching concept, where basically it's a circular economy, not a linear economy that extracts. It's a circular economy that puts back into the soil, into the community, into the people. So, we start with the soil, and we return to the soil. Critical to this concept working is our ability to access a marketplace that demands what we produce.

"The soil is the great connector of lives; the source and destination of all. It is the healer and restorer and resurrector by which disease passes into health, age into youth, death into life. Without proper care for it, we can have no community, because without proper care for it, we can have no life" (Wendell Berry, *The Unsettling of America: Culture and Agriculture*).

Creating community around local food will be essential in supporting this new regenerative approach to agriculture and food systems, where family farmers, ranchers, and small businesses can prosper, and consumers can have access to safe, dependable, and healthy food. Thank you.

SPEED: Thank you. Our final presentation today is by Alicia Díaz Brown, of the Citizens Movement for Water, Sonora, Mexico. We're going to play an excerpt of this, because of time constraints. Her presentation is,

“Let Us Return to the Best Moments of the U.S.-Mexico Relationship.”

ALICIA DÍAZ BROWN: Let’s turn to the best moments in the U.S.-Mexico relationship. We thank the Schiller Institute and its President Helga Zepp-LaRouche for kindly giving us the opportunity to participate in this international gathering, in which special importance is given to the problem of food production. In every civilizational crisis the threat of hunger, epidemics and war appears. That is why we agree with the title which headlines this meeting: Will humanity prosper, or perish?

My name is Alicia Díaz Brown and I live in the Yaqui Valley in the south of the state of Sonora in Mexico. I belong to a family of agricultural producers, pioneers in this valley, and I am a member of the Yaqui Agricultural Credit Union and of the Citizens Movement for Water.

For many years, I have been involved in the discussion of problems related to the production of basic grains; but in the last decade I’ve been more intensely involved, because the public policies in Mexico have grown in their disregard of the countryside, to the point of proposing to take water from this region to divert it towards activities which they consider more profitable monetarily, even though that means reducing the land under cultivation and with it the production of food. They don’t care about harming a region that produces 50% of the nation’s wheat production, as well as a significant percentage of its corn production.

I recently saw a photograph that captures a very evocative moment of historical intimacy and common purposes that Mexico and the United States shared in the noble task of producing food to relieve hunger in the world. The picture takes us back to the decade of the 1940s, and the photo shows the then Vice President of the United States Henry Wallace touring a wheat crop in the Texcoco region of

Mexico, and receiving a technical explanation from Dr. Norman Borlaug. accompanied by Mexico's Secretary of Agriculture and ex-President Lázaro Cárdenas. The government of President Ávila Camacho was just underway.

That was a time in which Mexico and the United States enjoyed governments with sufficient social strength to enforce the principle of the general welfare. Those efforts culminated with the Green Revolution, whose improvements in seed genetics made it possible for there to be substantial increases in yields per acre, principally of wheat and corn. The entire world benefited from this; the hunger of hundreds of millions of human beings was relieved for a time, and it turned out to be a fundamental experiment which demolished the Malthusian and anti-population theories which accept hunger and its aftermath of death as a matter of fate.

The Yaqui Valley in Sonora and the Texcoco region in the State of Mexico were experimental centers, in which Borlaug shared with Mexican researchers and producers his own research, his discoveries, but above all his human conviction that, with the systematic use of science, you can constantly maintain growth of production and combat the blights and fungus that damages plants. They proved that hunger is not an inexorable evil, but rather the result of twisted practices in economic and marketing criteria.

So Mexico and the United States share the prize that, at one point in history, we were able to relieve hunger in the world, because this knowledge was taken to India and to the countries most affected by hunger on the African continent.

But we lost that mission, and the production of food, as with other strategic areas of our economies, was trapped by the corporatization of the economy and by monetarist criteria, in which monetary profits comes first and foremost, and physical production is no longer a moral

imperative, and instead becomes an optional element dominated by financial speculation. These policies took over at the beginning of the 1990s and they govern the free trade agreements among the United States, Canada and Mexico.

During the last 30 years, national grain production in Mexico has lacked a price policy which would guarantee the producer his capitalization. Parity prices were eliminated—they had been the cornerstone for the country to be able to achieve an important degree of self-sufficiency in wheat, corn, beans and rice. The state withdrew from the marketing process; the domestic market was abandoned; and national production passed into the hands of international corporations which monopolize world trade and speculate on grain prices on the Chicago Board of Trade

The result of all this is that Mexico has become an importer of basic grains. The current government talks about food self-sufficiency, but they confuse it with self-consumption, and they disperse resources to regions of the country that only consume what they produce, but which lack the ability to produce the food that the country needs. The regions with the greatest productive capabilities in wheat and corn have been left to the mercy of the big corporations that control the international markets, and they withdrew the compensatory support that allowed them to survive.

They try to make Mexican producers believe that these policies benefit North American producers. But at this meeting we see that authentic American producers are complaining about the same problems. If these policies are harming the producers of both countries, we should ask ourselves: Who are the big winners and predators under these rules of the game?

The big winners and predators are not engaged in producing

food; they speculate with existing production. They control the prices on the Chicago Board of Trade, and they have turned the market into a dictatorial instrument. They are not interested in producing. Their preferred world is one of shortages and hunger. And what is sorrier still is that our governments have given in to those interests. In that way, the U.S. loses, Mexico loses, and the world loses.

When governments give in, we citizens have the moral and political duty to enforce the principle of the general welfare. At the beginning of my remarks, I referred to a photograph which bears witness to a historical moment of excellent relations between Mexico and the United States. For now, we do not have in our governments people of the moral stature and courage of those who were shown in that photograph.

For that very reason, I believe that now is the time for citizens to make their governments rise to the challenge. Let these meetings serve to begin to weave an alliance of Mexican and North American producers with the ability to exercise the required political and moral pressure on our governments, and in that way establish common goals in terms of how to increase food production; how to reestablish parity prices; how to increase yields per acre; how to build great infrastructure projects of a bi-national nature to manage increased quantities of water and power, which will allow us to significantly increase land under cultivation.

These are some of the tasks we have before us; but what is most urgent is to tell the world that we have initiated this relationship, that we are going to maintain it, and that we are going to resume the historical impetus of the best moments of the Mexico-U.S. relationship, to demand the required agreements among the world’s powers that are morally obligated to lift humanity out of the uncertainty in which the shocking economic crisis has placed us, with

its inherent threats of pandemics, hunger and war.

Thank you very much.

Questions & Answers

SPEED: What we're going to do now is bring our entire panel – everybody that's live with us – up on screen. We've got one or two pieces of business from the first panel that we have to conclude. One question in particular which we are going to direct to Jacques Cheminade, which will get us started. Then Diane has two questions which will be addressed to the entire panel.

So, this question is from Ambassador Dr. A. Rohan Perera, former Permanent Representative of the Republic of Sri Lanka to the United Nations. I'm going to direct this to Jacques. He says:

"The biggest foreign exchange earner for Sri Lanka has been the tourism sector, which had been dependent on tourist arrivals from Europe, and on the garment export sector, mainly to the U.S. market. The total estimated loss as a consequence of the coronavirus lockdown is in the region of $10 billion. In the garment sector, recovery efforts will require liberal access to the U.S. markets.

"Overall, Sri Lanka will require debt restructuring arrangements with lending agencies like the World Bank and with the developed countries who determine their policies. It may be recalled that the Non-Aligned Movement (NAM) Summit Declaration – adopted in Colombo at the Fifth Summit in 1976 – cited the New International Economic Order which referred to, among other things, debt restructuring, debt moratoria, and the restructuring of multilateral financial institutions like the World Bank. The idea of BRICS – Brazil, Russia, India, China, and South Africa – is a step in that direction.

“Please comment on the vital question of debt restructuring, amidst this coronavirus crisis, and new institutions that may be required. Thank you.”

JACQUES CHEMINADE: First, on this tourist issue. Very different countries, like Sri Lanka, Cuba, or France, had, because they were not able to develop industrially or to really have a fair development of agriculture, have to make money on tourism; on their beautiful things to see in Sri Lanka, in Cuba, or in France. But this tourism was of a kind not of an educational treatment of the culture of the country, but to a kind of servant economy transformation of the country where there was a service economy based on let’s say arranging things for people who wanted to have fun. This has been a complete disaster. This is because of a lack of a commitment to an economic physical development, like Lyndon LaRouche developed during all his life, and industrial development connected to, as part of representing this in-depth economic development. Therefore, what happened is that progressively, despite the benefits of tourism — I would say because of the type of economy what was created — the countries were trapped into a debt system. This affected first the countries of the Southern Hemisphere. It affected countries of Ibero-America, countries of Asia, and in particular Africa. Through a system of accumulation of interest over interest, this is what our friend Dennis Small calls the banker’s economy or free market. The free market becomes sort of a flee market where they rob you; it has become that. So, it has become debt that accumulates over debt, and you have normally, or if you follow this accumulation of debt because in an unfair economy, you have to pay two, three, four times more debt that what you got from the loans. This is what was imposed on the countries of the South. It is coming inside countries like Spain, Italy, or France at this point.

So, you have the whole world trapped into this debt system.

And the whole economy now is an economy which is no more, I would say, a free market economy. It is a controlled free market economy by the laws of the British Empire imposed by central banks. So, this is only maintained through fake money. You have flows and flows of fake money dumped on the markets, which don't go to the producers, don't go even to the consumers. This fake money goes into the whole financial secrets of the oligarchy. So, this is what has to be forever eliminated. It's the British system of Anglo-ization of Anglo-Dutch system of an economy which is not based on a human level and human development, but it's based on financial dictatorship. Which I call now the system under which we are; a market economy without a market; a dictatorship of these financial interests in all sectors, including culture.

So, we have to free ourselves from that. All the life of Lyndon LaRouche in particular as a point of reference historically, was in 1982 with Lopez Portillo, and in 1976 with our friend Fred Wills in Colombo, was to say we need to be freed from the debt. And we need a bank organized for the development of whole countries of the world. This is what the World Bank was intended to be after World War II. But then, as the Bretton Woods system, it was miscarried by all the Western leaders. What we need now, is what the Chinese with the New Silk Road are doing by let's say directing economies. It's an economy based on real physical development, and a growth based on the development of the creative potential of the human being, including in culture. There are efforts in China for Classical culture, for Classical Chinese poetry. And all of this is connected to the whole – which the West would never tell about that – to the whole development of the New Silk Road concept of the Belt and Road Initiative.

So you have that as a reference. And you have the whole fight of our lives which comes into this direction. And now

we have a big chance that this becomes for us a real point existing in reality and accomplished. So, we have to go much further, and we speak about the World Land-Bridge. There has been a World Land-Bridge, as we said it with the United States, China, Russia, India, and all other countries that would be connected to this system. So, it demands a mobilization of the leaders of the world, but also the populations everywhere to put pressure on the leaders of the world and the economic system. It's very interesting from that standpoint that the Yellow Vests in France are calling some of us to be experts in this debt moratorium or debt amelioration, which would get rid of this debt system and see what's fair and unfair debt.

So, the Glass-Steagall proposal is absolutely a part of that. It means that banks which are involved in giving credit or organizing deposit accounts would be separated from banks which are involved in the markets and which are becoming elements or scions of this whole British system. So, the separation would clean the system.

We need much more, that's why we need a credit system for the future, developing this type of physical economy with increasing productivity per unit of surface per human being and per matter brought into it. So, this is a sense of a high flux density economy; high energy-flux density should be the choice of this economy.

Among the Four Laws of Lyndon LaRouche, this is the fourth law. What you should choose once you clean the system, and once you get rid of this debt system. That's the key, because it's there that you have to invest human creativity in things that put human beings at the border of this capacity to create. And it will connect the space programs — the astronaut, after all, has to work both with his brains and his hands; exactly like farmers have to work with their brains and their hands. The more advanced farmers in the United States or in Europe are, in their

tractors, real astronauts on Earth. I liked a lot this presentation of our American farmer, Mike Callicrate, who said that the soil itself has to be seen as a living matter. It is something that is alive, and it has to be enriched and developed. It has not to be seen as a support or something that you take advantage of; it is something that you feed into for the future. I think that this concept is what links the astronaut and the farmer and which links all of us in this society. I raise this issue of farmer's education, because I think, what we always discussed with Lyndon LaRouche, that the type of education that this requires is an education which creates or generates in human beings this constantly increasing capacity and this joy to create when you do something socially good for the others. It's a big issue today, as Helga said before, is public health, because it's a matter that involves the whole world. It demands world cooperation. And what I keep repeating is that instead of organizing hospitals through financial management, we should organize states as hospitals for the care and development of the people.

SPEED: Thank you, Jacques. Now, Diane, who is an orchestral conductor, has the following task. We have approximately 15 minutes all together. It means that what we have here is very little time for discussion. In fact, what's going to happen is, she's going to pose something that came from a couple of countries, and each of you is going to have approximately two minutes to say whatever you have to say, both to one another, you can choose to respond to the question or not, but that's what you're going to have. Diane will now take the floor, and if necessary, I will intervene.

DIANE SARE: OK. This question is from Ambassador Mauricio Ortiz, who is the Ambassador of Costa Rica to Canada. He says:

“In your proposal you mention ‘an emergency mission to build a fully functional health infrastructure for the world particularly in South America, Africa, and parts of Asia.’ This proposal is very much needed in those regions.

“Are the international financial institutions willing to invest in that proposal, and what will be the arguments from the Schiller Institute to these institutions to make it real?

“If your proposal is realized, you might note that our country, Costa Rica, has an efficient primary health system with more than 1,000 rural health posts and, along with Chile and Cuba, one of the best health programs in Latin America. This is a system that can be replicated in other countries, including developed countries.”

I’m going to ask the other question here as well. This one comes from the Mission from Colombia to the United Nations:

“Dear all, on behalf of the Permanent Mission of Colombia to the United Nations I would like to pose the following question: How can Latin America play a determining role in the consolidation of this new global configuration?”

“Best regards, Carolina Gutiérrez Bacci; Third Secretary”

SPEED: OK, so what we’re going to do is this. You can choose to address either of the questions or neither of the questions, because you only have, as I said, a couple of minutes. I’m going to start quickly with Bob Baker.

BOB BAKER: Thank you, Dennis. In terms of the health infrastructure and my particular focus on agriculture, I think it’s an absolutely vital situation to develop a food system where everybody can get a proper diet of nutritional food. That is the basis on which to build the argument why every community should have access to the most advanced healthcare that science has brought us to this day. But the driver in that obstacle behind the scenes is an

international financial cartel that's building world global monopolies to stop that. To the extent the nations of the world can expose that and unite the people to take a stand against it, that's going to be a very important aspect of getting a healthcare system internationally. But this is also why this type of conference we're having becomes very instrumental if not a key element of getting that done.

SPEED: Thank you. Now I want to go to Kirk Meighoo, whose presentation I particularly appreciated.

KIRK MEIGHOO: Thank you very much. I'll quickly address the problem. We're close neighbors of Costa Rica, and we have some links with them that we've established recently. This problem of self-sufficiency is something, especially for a small society, and all these small little islands, the question of self-sufficiency in everything is just simply not there.

So, people have even asked questions whether we deserve to be independent, or should we be permanent colonies? These are questions that stay with us, even after independence. It's something we struggle with. We do have to have a system where we do access, just as the last speaker said, the best healthcare possible for all humanity. But we cannot simply be recipients, receivers of these things; dependents, colonial dependents as we have been for 500 years. We have to have a system where we are also producers.

So, what is the system of trading a local economy, of local production where we are contributing to our own development, as well as participating with others? That is the type of system that the global financial system has been against, and has never been for. It is the old imperial system, and they are just merely modern continuations of that. What we have to do, what our task is, is to create this new system. Not just money from the

old system to create this, but how do we make the system where not only do we each benefit from the best the world has to offer, but that we are also contributors, as full human beings to it, as well. That is where I would like to leave it.

SPEED: OK, thank you. Walter Formento, you're up.

WALTER FORMENTO: [as translated] All of the contributions that are made are very significant. It's clear that for South America the call for the five nations that Putin made, which Helga also referred to, is a matter of great hope, because this would allow us to ensure that we could achieve peace. Therefore, it will be international politics that will allow us to decide things based on a dialogue of civilizations, a dialogue of peoples, of nations, what the future of mankind and nature will be. In Argentina in particular, the production of food – Argentina is a great producer of food, along with South America, along with Brazil, Paraguay, Bolivia, Uruguay as well. The great multinational conglomerates involved in the food sector have taken control as of 30 years ago in Argentina, both in terms of our ability to produce as well as export.

Therefore, at this moment in Argentina and in South America, governments have changed, and with the backing of such an international conference that President Putin has called for, we can move forward in providing sovereign channels for both producing and exporting. The policies that can be carried out inside Argentina in the food sector have to do with allowing producers' cooperatives to be a part of the great conglomerates that engage in production. We shouldn't dissolve large-scale production and technology, but rather introduce the nations and all society through such cooperatives so that they participate in the solution, and to be part of the solution. Therefore, there is a way to democratize production.

SPEED: We're going to have to stop. Thank you. Sorry, we're going to have to move on. Mike Callicrate?

CALLICRATE: I was really moved by Dr. Meighoo's comments about islands and the small economies on those islands. I can really get somebody pretty seriously depressed when we talk about the state of the world. But, I can also lift them and get them more excited when I talk about the possibility of going home. Going home to our communities and making them as good as we possibly can. Become wealth creators, grow things, make things, restore the primary wealth trading enterprises to societies around the world. Like with Kirk, if you can just stop the predators, the economic, financial, big food monopoly predators from extracting the wealth and leaving nothing but poverty behind, I think we can begin to repair this damage. Because we do control, as farmers and ranchers and citizens, we do to a large extent control our ability to create the wealth. It's what happens to it after we create it. The last speaker talked about we shouldn't dissolve the big corporations. I would argue yes, we should dissolve them. The big corporations should be broken up; not completely eliminate their facilities, but at least put them to where they have to perform in line with the public good. So, I love that analogy of those small islands of Trinidad and Tobago, and islands all across the Caribbean and how that is very much like the islands in rural America, in rural communities around the world. I'm saying let's go back to making things and growing things, and teach that and kill this model of industrialization of these critical industries, like food.

SPEED: Thank you, very good. We're trying to get Diogène Senny's audio up. I don't think we have it yet. So, let's go to Jacques.

CHEMINADE: Just one word about Cuban doctors, to speak about that island. It's proof that you can have the most

advanced medicine, interferon, where French doctors have to go there to learn from them. Then you have the best doctors, because they stay and live where the patients stay and live. And third, they are involved in cooperation with other countries in the whole world. They send them, and they do a very good job. In particular, they are now in Doha, in Europe in Italy, and now in French Martinique, so the French have to recognize – and sometimes it's difficult for them – that these were the best; a team of 15 Cuban doctors in Martinique now. So that's proof that an island can do an excellent job in a very advanced field, and at the same time they are most human.

SPEED: Thank you. I hope that we have the audio for the Pan-African Congress representative. We are not going off until I hear that. We're going to do a sit-in until we hear from him!

SENNY: [as translated] The global question of poverty is just a part of the world situation and the African situation. We all know that when we present the situation of the continent, we are more interested in the question of the debt, money, slavery, and we forget that, for example, monoculture which has been imposed by the international cartels have destroyed agriculture with the hedge funds that I denounce, because they want to make money with our land. They buy what we have in our continent, in our countries, to generate profit for them, for a small group of people. But not allow millions of lives of people to develop their land.

That's why this question of agriculture and self-sufficiency in Africa is one of the most important problems. It's not an agriculture, it's a money culture; that's the agriculture we have. If we want to have modern rice, we have to have modern developments. It's very important for us, this agricultural question. We see that it is a world problem. What was used before by the African

farmers are not in their own hands, because it is in the hands of the hedge funds, the speculative hedge funds.

It is very important to understand, and it is not very well known in the international debate now. That's what I wanted to add. Thank you very much.

SPEED: Thank you very much. So, now Diane, you have 45 seconds, and I have 45 seconds. Do your postlude.

SARE: OK. I'll be very brief. I think we should all remember that we have been blessed to have inhabit a beautiful, fertile planet which is very conducive to sustaining life, and in particular human life, if we are sane. But there are 2 trillion galaxies or more in the universe, and each of these many have many other planets. So, contrary to the views of the Malthusians and the money-changers, the creativity of each and every human being on this planet is urgently needed; because we are not capable of making too many discoveries to develop the universe as a whole. Therefore, we have to grow into a new era of mankind.

SPEED: Thank you. So, I will now conclude this panel — largely due to time — by just pointing out that we've had Europe, Africa, South America, the Caribbean, and the United States all on this panel in the form of discussion. This is the process that must be correlative to whatever happens among heads of state. And this process which the Schiller Institute is initiating, which is also bringing up various forms of important ideas and painful truths as well, is crucial to the actual success of the global Four-Power and related summit that we've been talking about. Finally, in the era of coronavirus, this is the only means by which people will be able to prosper and not perish; is this people-to-people dialogue we've conducted here.

I want to thank all of the panelists who were with us today. I think there's a lot that can be done also in

additional presentations that we may find in the future, pairing some of you together. I'd certainly like to see the Pan-African Congress together with Mr. Mike Callicrate. I'd like to see Kirk Meighoo involved in some discussions like that. Jacques is always welcome, and he's always teaching us things. He had something new for us today; go back and take a look at his presentation afterwards, because he has some very interesting ideas that he put forward there.

So, we're going to conclude now…

Ambassadør Jacques Bacamurwanko, fhv. ambassadør fra Burundi til USA opfordrer til at rense Lyndon LaRouches navn

Et brev fra Helga Zepp-LaRouche den 8. juni 2020

Som reaktion på den forfærdelige forbrydelse, der blev begået i Minneapolis, modtog vi følgende meddelelse fra ambassadør Jacques Bacamurwanko, tidligere ambassadør for den afrikanske nation Burundi i USA. Lad hans erklæring anspore dig til at underskrive og cirkulere underskriftsindsamling for frifindelsen af Lyndon LaRouche:

"Jeg vil meget gerne nævne, at protestaktivisterne efter Minneapolis politibetjentens afskyelige drap på George Floyd bør gøres bekendt med, at det er det samme

antiamerikanske system, der var ansvarlig for 'stranguleringen' af Lyndon LaRouche, Jr. Lyns hals blev bogstavelig talt kværket af den samme bande hvide racister, der ikke ønskede, at han udøvede sin ret til at stemme, bevæge sig rundt eller rejse udenlands.

"Den gode nyhed er, at denne morderiske bande ikke formåede at stoppe udbredelsen, vidt og bredt, af LaRouches frihed og idéer."

"Verden af i dag ville være friere, hvis hr. Trump med en historisk præsidentiel befaling, underskrevet i Det ovale Kontor, kunne formå de antiamerikanske gangstere til at fjerne deres knæ fra Lyndon LaRouche 'hals'."

"Det er, hvad vores vedholdende forsvar og globale støtte for 'at rense LaRouches navn' faktisk indebærer. Hvis LaRouche fik fuld oprejsning, ville menneskeheden indlede en smuk æra med bæredygtig dialog for fred, borgerlige rettigheder og socioøkonomisk udvikling".

Jeg kunne ikke være mere enig i disse magtfulde ord fra ambassadør Bacamurwanko.

De bedste ønsker,

Helga Zepp-LaRouche

Bolton slutter sig til kupmagerne

Den 18. juni (EIRNS) – Præsident Trump sagde for nylig, at hvis han ikke havde fyret John Bolton som sin nationale sikkerhedsrådgiver, "ville vi være i 6. verdenskrig nu". Det står nu klart for verden, at Bolton, der ikke fik mulighed for at starte 6. verdenskrig, endsige 3.

verdenskrig, under præsident Donald Trump, slutter sig sammen med sine britiske efterretningsvenner og selv de radikale anarkister på gaderne i Seattle og andre amerikanske og europæiske byer, for at fjerne Trump fra embedet. Hans metode er at skabe maksimal "kaos og forvirring" i nationen, med den hensigt at mindst et af de foreslåede midler til Trumps bortgang, der blev identificeret i Londons The Spectator, den 21. januar 2017, vil manifestere sig: "Vil Donald Trump blive myrdet, udsat for et kup eller blot afsat i en rigsretssag"?

Den største ironi er, at Bolton længe er blevet udskældt (med rette) af det liberale etablissement som en af de mest rabiate neokonservative krigsmagere i moderne historie, og alligevel svømmer det liberale etablissement i dag over med ros for hans angivelige mod og sanddruelighed, og klager alene over, at han skulle have tilsluttet sig Demokraternes indsats for en rigsretssag sidste år. Faktisk afslutter New York Times i dag sin forpremiere med citater fra Boltons bog: "Havde Repræsentanternes Hus ikke kun fokuseret på de ukrainske aspekter af Trumps sammenblanding af sine personlige interesser, kunne der have været en større chance for at overbevise andre om, at der er blevet begået alvorlige forbrydelser og forseelser".

Bolton slutter sig til en broget flok i "tredje fase" af bestræbelserne på at vælte USA's præsident: Ud over Obama-demokraterne og Obama-efterretningsteamet, der førte an i det forræderiske "Russiagate"-fupnummer på vegne af MI6, og rigsretsfarcen over Ukraine, har man nu også de pensionerede generaler, dem der blev indsat af Bush og Obama for at føre de folkemorderiske "regimeskifte"-krige i Mellemøsten (Mattis, Allen, Powell, m.fl.), der falsk beskylder præsidenten for at have truet med at sætte militæret ind mod "befolkningen". Så er der Black Lives Matter, "græsrods"-bevægelsen med over 400 millioner $ i tilskud fra Soros, Ford Foundation og andre Wall Street-

kilder, med fuld opbakning fra de etablerede medier, som har til hensigt at vende folks vrede over det økonomiske sammenbrud, nedlukningen af samfundet og politiets brutalitet til et "Trump er racist"-tema.

Trump har ikke kapituleret. Han reagerede på løgnene fra krigsgeneralerne ved i hans tale til afgangsklassen fra West Point at fortælle dem, at "tidsalderen med uendelige krige er forbi," og at USA ikke længere vil spille "verdens politimand". Til Boltons bog svarede han i dag på sin typisk diskrete måde: "Skøre John Boltons ekstremt kedsommelige (New York Times) bog består af løgne og falske historier. Han sagde alt godt om mig, på tryk, indtil den dag jeg fyrede ham. Et gnavent kedeligt fjols, der ikke ville andet end at gå i krig. Han har aldrig haft en anelse om noget som helst, blev udstødt og heldigvis dumpet. Hvilken tumpe"!

Vedrørende anarkisterne i Seattle, der besætter en del af byen med den liberale borgmesters støtte, advarede Trump embedsmændene om, at de nu selv skal rydde op i denne opstand, ellers vil han bruge præsidentskabets magt til at genoprette lov og social orden.

Og dette kaos dirigerer nationens opmærksomhed væk fra den virkelige krise: 50 år med afindustrialisering, nedskæringspolitik, der ødelægger vores folkesundhedskapacitet, finanspolitik, der redder spekulative banker snarere end at opbygge økonomien; og uendelige krige. Denne proces har ødelagt de transatlantiske lande og efterladt udviklingssektoren i ynkelig fattigdom. Sydamerika og Afrika står overfor et ægte holocaust, i takt med at pandemien, fødevareforsyningernes sammenbrud og græshoppeplagen truer millioner af liv i de kommende måneder fremover, hvis der ikke iværksættes nødforanstaltninger straks. Den 17. juni forestod Kina et topmøde mellem Kina og Afrika for at tackle COVID-19-krisen sammen med Den afrikanske Union og

Forummet for samarbejde mellem Kina og Afrika. Kina har sikret levering af 30 millioner stykker testudstyr, 10.000 ventilatorer og 80 millioner masker hver måned til Afrika og fortsætter sit løfte, der blev lanceret i 2015, om at bygge 100 hospitaler og klinikker i hele Afrika, Hvorfor har USA ikke tilsluttet sig Kina for at imødegå denne eksistentielle trussel mod den menneskelige race, frem for at tolerere den McCarthy-agtige dæmonisering af Kina som fjenden?

Trump tog et vigtigt skridt for at dæmpe det anti-kinesiske hysteri ved at udsende udenrigsminister Mike Pompeo – selvom han er en af de mest højrøstede løgnere vedrørende Kina – for at mødes med Kinas øverste udenrigspolitiske embedsmand, Yang Jiechi, på Hawaii den 17. juni. Ud over en middag mødtes de to i syv timers diskussion, der dækkede alle aspekter af forbindelserne mellem USA og Kina og de mange kriser rundt om i verden. Begge sider beskrev mødet som ”konstruktivt”, og begge lovede at arbejde sammen for at konfrontere pandemien.

At bringe præsidenterne Xi Jinping og Trump sammen, for at imødegå den fælles fjende og samarbejde om at opfylde de fælles mål for menneskeheden, alt imens de slutter sig til Vladimir Putin, Narendra Modi og andre verdensledere, er den indtrængende opfordring og budskabet fra Schiller Instituttets mobilisering for et internationalt forum den 27. juni.

Forummet omfatter tre paneler:

Panel I: I stedet for geopolitik: Principperne for statsmandskunst;

Panel II: Hvorfor et program med 1.5 mia. produktive jobs kan afslutte krig, hungersnød, fattigdom og sygdom;

Panel III: Ungdommens opgave.

Man kan tilmelde sig her for deltagelse i dette online

forum.

”Aktionsdag”: Ungdommen mobiliserer for 1,5 milliarder arbejdspladser verden over med ’LaRouche-planen’

Den 17. juni (EIRNS) — To positive initiativer skiller sig i dag ud fra den omsiggribende pandemi samt andre voksende kriser. Schiller Instituttets ungdomsafdeling ledte en multinational aktionsdag, som opfordrede lederne fra de fire magter — USA, Rusland, Kina og Indien — til at hæve sig over stridighederne og mødes for at igangsætte tiltag for det almene vel, i særdeleshed mht. infrastruktur indenfor sundhed og medicin for at bekæmpe COVID-19, og for at skabe produktivitet i det økonomiske system gennem ”LaRouche-planen” for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser, og alt som hører til. For det andet, i samme ånd, blev der i dag afholdt et møde mellem kinesiske og afrikanske ledere, under titlen ”Kina-Afrika-Solidaritetstopmøde mod COVID-19”, som blev ledet og adresseret af Præsident Xi Jinping og den Afrikanske Unions formand, Cyril Ramaphosa, blandt andre.

Det ekstraordinære topmøde skabte en ny ”Platform for medicinske forsyninger til Afrika”, for at alle afrikanske nationer de næste seks måneder kunne få adgang

til diagnostiske og terapeutiske forsyninger for at bekæmpe pandemien. Ramaphosa, som i den senere tid har påpeget vigtigheden af rumforskning og kernekraft, lagde vægt på tiltag for at tilsidesætte ubetalelig gæld i Afrika i denne nødsituation, for at bekæmpe virusset.

Schiller Instituttets aktionsdag inkluderede henvendelser, gennem alle former for kommunikation, til hundredvis af individer og organisationer, som har muligheden for at påbegynde de nødvendige initiativer til et nyt økonomisk system, hvis akutte mål er fokuseret på infrastruktur til global sundhed, som overskriften på Schiller Instituttets begæring lyder: ”Forsvar Jordens allervigtigste ressource – mennesket!”

Planen for denne aktivering findes i dokumentet: ”LaRouche-planen til at genåbne USA’s økonomi: Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser”. Rapporten, produceret af LaRouchePAC, vil blive diskuteret lørdag d. 20. juni, kl. 20:00 (dansk tid) af landbrugsledere, fagforeningsledere og andre, ved LaRouchePAC’s ugentlige, nationale ”rådhus”, under overskriften: ”1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser verden over – hvordan USA’s arbejdsstyrke bringes tilbage til videnskabsbaseret produktion”. Dette er lyset, som skinner gennem det der ellers kan synes et håbløst mørke af uretfærdighed og lidelse, uden nogen vej imod en produktiv fremtid. Dette er en opfordring til handling.

Det modsatte til denne kampberedte tilgang til et samarbejde om et nyt økonomisk system, blev udstillet i dag i nye amerikanske udenrigspolitiske initiativer mod Syrien, i et modbydeligt skue af britisk imperialistisk geopolitisk taktik for regimeskifte. Det bliver gjort værre

af, at sanktionerne bemyndiges og har den samlede støtte fra de neoliberale og neokonservative tosser, der tilføjede det som en paragraf i den seneste Lov for den Nationale Forsvarsmyndighed (National Defense Authorization Act). Udenrigsministeriet bekendtgjorde 39 nye sanktioner mod den syriske præsident, Bashar al-Assad, hans kone, mange familiemedlemmer og andre syriske ledere, hvilket forbyder nogen som helst form for økonomisk støtte til nationen. Dette sker efter at detaljer om den desperate situation med mangel på medicin og fødevarer i Syrien blev formidlet til FN's Sikkerhedsråd den 16. juni, og gennem advarsler om truende hungersnød i Syrien fra FN's administrerende direktør for Verdens Fødevareprogram, David Beasley, i et interview den 12. juni med dagbladet The National i de Forenede Arabiske Emirater. Mere end 9 millioner mennesker i Syrien har ingen fødevaresikkerhed (uden tilstrækkelig føde, enten grundet mangler eller forsyninger), og yderligere 2 millioner står på randen.

En del af dette billede inkluderer Libanon, tæt forbundet hermed, hvor banksystemet er brudt sammen. Libanon, en nation med 5 millioner mennesker, har taget imod 1,5 millioner syriske flygtninge. I de seneste dage bliver der taget skridt hen imod et "nyt paradigme" i samarbejde med Kina, med en intervention for udvikling af infrastruktur og mulig understøttelse af Syrien gennem russiske og iranske initiativer.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, talte i sit ugentlige webcast i dag, om hvordan det "ikke er tid til geopolitiske spil". Ønsker man at skabe "et regimeskifte i Syrien gennem hungersnød?"

Efter en detaljeret beskrivelse af situationen, samt andre af dagens udviklinger, såsom at Tyskland og USA "driver fra

hinanden”, sluttede hun af med at understrege den generelle pointe om, hvad der er brug for blandt nationer. ”Tyskland og USA bør arbejde sammen for at løse flygtningekrisen, opbygningen af Sydvestasien, overvindelsen af pandemien, samarbejde om industrialiseringen af Afrika – dette er den slags ting, som vi skulle stikke hovederne sammen om. Vi bliver nødt til at have et andet paradigme og en fuldstændig anden måde at tænke på. Fordi nationale interesser er fine – jeg går fuldt ind for nationale interesser, herunder Tysklands. Men som Friedrich Schiller har sagt mange gange, man kan ikke have nationale interesser, som er i konflikt med menneskehedens. Derfor bliver man nødt til at være en patriot *og* en verdensborger på samme tid.”

”Så det er denne ånd som Schiller Instituttet forsøger at vække til live. Dette vil være emnet på vores kommende konference, d. 27. juni”. Find indbydelsen til konferencen her:

http://schillerinstitut.dk/si/2020/06/invitation-til-konferencevil-menneskeheden-blomstre-op-eller-gaa-til-grundefremtiden-kraever-et-fire-magts-topmoede-nu/

POLITISK ORIENTERING den 18. juni 2020: COVID-19 vil være her en

tid.
4-magtsalliance kan sikre samarbejde om global økonomisk opbygning.

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Schiller Instituttet · COVID-19 vil være her en tid. 4-magtsalliance kan sikre samarbejde om global økonomisk opbygning